STAR WARS

ULTIMUL JEDI

MISIUNE DISPERATĂ

JUDE WATSON

JUDE WATSON

SERIA ULTIMUL JEDI
MISIUNE DISPERATĂ

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
The Last of the Jedi: The Desperate Mission
2005

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prințesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele" Reginei Amidala şi Darth Maul.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Amurgul îl lua întotdeauna prin surprindere. Pe această lume cu doi sori, începea devreme – un soare cădea primul, apoi celălalt îl urma într-o alunecare rapidă spre orizont. Lumina aspră a celor doi sori făcea loc unor umbre lungi care pictau în gri podelele canionului.

Încă o zi s-a dus. Va veni o altă zi. Fiecare semănând cu cea precedentă.

Obi-Wan Kenobi îşi plecă capul când ieşi din mica sa locuință de pe Tatooine. Era timpul să pornească la drum spre peisajul arid al deşerturilor Jundland. Era timpul să pândească ferma de umiditate şi să privească bebeluşul care se târa prin incintă. Era timpul să se asigure că mai trecuse o zi şi că Luke Skywalker era bine.

Se asigură că uşa era închisă. Oamenii Nisipului se fereau de el, dar era atent cu măsurile de securitate. Nimeni nu era la adăpost de sălbăticia raidurilor lor de căutare a hranei. Locuința lui era mică şi simplă, o cocioabă, de fapt, sculptată în peretele canionului. O făcuse confortabilă – nu pentru că îi păsa de confortul său, ci pentru că îi dăduse ceva de făcut. În acele prime luni furioase, îl liniştise măturatul dârelor de nisip de pe podea, confecționarea sistemului de încălzire, repararea peretelui crăpat care lăsa să intre breşe de lumină solară în primele ore ale dimineții şi scuipa mici vulcani de nisip în timpul frecventelor furtuni feroce de nisip.

Găsise casa din întâmplare, din noroc. Pur şi simplu începuse să se plimbe cu eopia sa într-un cerc din ce în ce mai larg în jurul fermei Lars până când găsise un loc suficient de aproape pentru a putea merge pe jos până la fermă, dar suficient de departe pentru ca familia să nu-l observe. Cel mai probabil, o abandonase un călător care încercase să deschidă o fermă sau să facă comerț cu Jawa. Fără îndoială că el – sau ea – descoperise în cele din urmă că doar cei mai curajoşi şi mai norocoşi supraviețuiau pe Tatooine.

Owen şi Beru Lars ştiau că se afla aici. Prietenia lor cu el era una neliniştitoare; ştiau că îl salvase pe Luke, dar mătuşa şi unchiul lui Luke cunoşteau şi amenințarea pe care o adusese cu el pe Tatooine. Erau conştienți că venise să-l observe pe băiat, dar se înțeleseseră că îl vor ignora, pentru ca Luke să învețe şi el să-l ignore. Era recunoscător pentru vigilența lor, căci asta însemna că erau vigilenți şi față de străini.

Şi cine putea să-i învinovățească? gândi Obi-Wan, târându-se prin nisip. Luke se născuse într-o perioadă de violență şi nenorociri. Era firesc să vrea să-l protejeze. Nu ar fi vrut ca el să ajungă în mâinile Imperiului – sau ale Oamenilor Nisipului. Sau să sfârşească precum Obi-Wan, un războinic transformat peste noapte într-un bătrân din cauza durerii şi a suferinței.

Mai era ceva în el? Se întreba asta, stând noaptea pe canapeaua lui de dormit, uitându-se la tavanul dur de piatră. Cum putea o ființă să fie amorțită şi plină de

durere în acelaşi timp?

Fuseseră atât de mulți la care ținuse. Iar acum aproape toți cei pe care îi iubise erau morți. Numele şi chipurile începeau să-i vuiască în minte. Qui-Gon. Siri. Tyro Caladian. Mace Windu. Ucenicii – Darra Thel-Tanis, Tru Veld. Maeştrii lor – Ry-Gaul, Soara Antana. Şi Jedii ucişi în timpul epurării. Pentru că doar asta fusese – un măcel, şocant, devastator, rapid… Dar nu suficient de rapid pentru victime.

Cei mai dragi prieteni ai lui, Bant şi Garen. Imperioasa Jocasta Nu. Blândele Ali Alann şi Barriss Offee. Războinicii – Shaak Ti, Kit Fisto, Luminara Unduli. Şi marii Maeştri Jedi – Ki-Adi-Mundi, Adi Gallia, Plo Koon…

Au dispărut. Cuvintele îi răsunară în cap. *Au dispărut. Au dispărut.*

Jedi alături de care luptase, cu care studiase, cu care râsese – o listă a morților care pulsa de durere cu fiecare bătaie a inimii.

Şi apoi, când zorii zilei aduceau un fulg de lumină pe tavanul lui, se întorcea, aşa cum făcea întotdeauna, la ultimul lucru, cel mai rău. Lucrul la care nu putea evita să se gândească, lucrul care îi provoca cea mai cumplită durere. Băiatul pe care îl crescuse şi îl iubise ca pe un fiu devenise un trădător. Un ucigaş. Un monstru. Un convertit la partea întunecată, o mărturie a eşecului lui Obi-Wan de a ghida, de a proteja. Băiatul, Anakin Skywalker, murise de mâna Împăratului, iar în locul lui se născuse Lordul Sith Darth Vader. La început, Obi-Wan crezuse că Anakin murise în flăcările vulcanului de pe Mustafar. Câteva luni mai târziu îşi dădu seama ce se întâmplase, că Împăratul îl ținuse în viață, sau, cel puțin, partea care voia să rămână – ura şi puterea. Obi-Wan văzuse imaginea lui Darth Vader pe un datarecorder pe care îl găsise pe o alee din Mos Eisley – conținea un raport HoloNet – şi aflase imediat, cu un sentiment de şoc atât de profund încât i se făcuse rău, că Lordul Darth Vader fusese cândva Anakin Skywalker.

Singura ființă din galaxie care putea înțelege profunzimea durerii sale era şi ea în exil, iar lui îi fusese interzis să ia legătura cu el. Yoda se afla pe Dagobah, trăind izolat în mijlocul unei mlaştini atât de ascunse încât nimeni nu se aventura acolo.

Iar spiritul care l-ar fi putut ajuta, care îi promisese că îl va ajuta – Qui Gon – nu putea să i se arate. În schimb, îi auzise doar vocea.

Nu eşti pregătit pentru antrenament.

Ba sunt, Maestre. Nu mai am nimic altceva acum.

Tocmai de aceea, Padawan, nu eşti pregătit.

Era greu să nu simtă nerăbdare, chiar furie împotriva lui Qui-Gon. Obi Wan se lupta zilnic cu această emoție. Maestrul său fusese cel care îl însărcinase să-l ia pe Anakin ca ucenic. Iar acum Qui-Gon era cel care nu îi oferea cunoştințele pe care le învățase de la Anticul Ordin Whills, o pregătire care i-ar fi putut aduce lui Obi-Wan o oarecare pace. Ar fi putut învăța să fie una cu Forța, dar şi să-şi păstreze conştiința.

Asta ar însemna că aş putea pierde această durere, această suferință? se întrebă Obi-Wan.

Văzu gospodăria Lars în față. Se opri pentru o clipă ca să se asigure că Owen nu patrula prin perimetru. Era târziu, umbrele erau lungi, iar soarele aluneca în spatele dealurilor. Beru şi Owen se asigurau întotdeauna că se aflau în interiorul complexului subteran până la lăsarea nopții. Merse înainte, simțindu-se la fel de mult o umbră ca şi cele care se întindeau ca nişte degete de pe dealuri. Se aplecă, lăsându-se pe pământ, şi privi peste margine în curtea principală de dedesubt.

Copilul avea părul ca soarele, şi-i strălucea, chiar şi în lumina asta crepusculară.

Râdea în timp ce se târa după o minge pe care Beru o rostogolea departe de el. Era imaginația lui Obi-Wan, sau băiatul reuşise să încetinească mingea fără să o atingă? Dacă Forța era acolo – şi ştia că Luke era sensibil la Forță – nu ştia dacă băiatul era conştient de ea. Nu încă. Nu pentru mult timp, dacă va fi cumva vreodată, fără să aibă antrenament.

Beru se legăna pe spate de pe locul unde stătea, pe tocul uşii, râzând. De obicei, în acest moment gătea ceva şi dispărea înăuntru pentru câteva secunde ca să verifice. Luke se târa până la uşă şi o privea. Părea să simtă nevoia să o aibă la vedere.

Obi-Wan auzi râsul lui Beru, îl văzu pe Luke rostogolindu-se şi râzând cu ea. Nici măcar nu fu tentat să zâmbească. Să-l vadă pe Luke îi dădea satisfacție, dar lăsase zâmbetele şi râsetele în urma lui, parte a unei alte vieți. Satisfacția era suficientă pentru el acum. Îi promisese lui Padme că ambii copiii vor fi în siguranță şi asta făcuse. Leia creştea pe Alderaan, fiica adoptivă a lui Bail Organa, cel mai bun şi mai nobil om pe care îl cunoştea Obi-Wan, şi a soției sale, Regina. Îşi dorea ca Padme să ştie că pruncii ei erau mai mult decât bine îngrijiți – erau iubiți.

Dar Padme – firava, trista şi frumoasa Padme – era şi ea moartă.

Owen Lars ieşi din locuință. Acesta era semnalul că Obi-Wan trebuia să plece. Întunericul se lăsase repede, iar Owen era pe cale să activeze droizii KPR de perimetru. Obi-Wan zăbovi o clipă, privind cum Beru se prefăcea că-l urmăreşte pe Luke în interiorul locuinței. Văzu lumina care se revărsa din uşă şi aproape că putu simți căldura blândă, aproape că simți mirosul mâncării.

Se întoarse cu spatele la ea şi simți răcoarea pe față. Fără să observe cineva, Obi-Wan Kenobi se îndepărtă în întunericul tot mai adânc.

Noaptea următoare, Obi-Wan se strecura prin mulțimea gălăgioasă din cantina din Mos Eisley. Călătorea pe un eopie o dată pe lună pentru provizii, pe trasee secrete, până la portul spațial, şi întotdeauna la adăpostul întunericului. Când o făcea, se oprea întotdeauna la cantină. Era un magnet pentru cei mai răi indivizi din galaxie – piloți spațiali, aventurieri, criminali. Creaturi care se înfruptau cu lăcomie din bârfe şi zvonuri, precum şi din tocană de bantha şi bere. Obi-Wan trebuia să țină legătura cu ceea ce se întâmpla în galaxie. Se putea retrage, dar trebuia să rămână informat.

Senatul Galactic încă funcționa, dar servea mai mult ca un grup de discuții decât ca un organism de guvernare. Împăratul îi controla pe majoritatea Senatorilor, care pur şi simplu aprobau tot ce propunea. Bail Organa era încă acolo, luptând când şi cum putea. Refuzase să-i dea Împăratului satisfacția de a-l vedea demisionând. Obi-Wan ținea pasul cu aceste întâmplări, dar se hotărâse să păstreze distanța față de ele. Vedea de la distanță eroziunea zilnică a libertăților, ca şi cum nu ar fi avut nicio legătură cu modul în care îşi trăia el viața. Dacă îşi permitea să simtă frustrare sau furie, se temea că îl va cuprinde.

Îşi purta gluga mult lăsată pe față şi îşi alese un colț întunecat. Grație folosirii generoase a mitei, barmanul Abyssin cu un singur ochi avu grijă de el şi se asigură că era lăsat în pace. *Era Ben Kenobi, un pustnic pe jumătate nebun care nu avea nevoie de companie*. O băutură îi fu adusă de un chelner grăbit, care o puse jos şi fugi să servească o masă cu negustori aproape gata să se bată înainte să le vină băuturile multicolore. Obi-Wan îşi alesese masa cu grijă. Îl recunoscu pe unul din grupul care stătea lângă el, un pilot spațial pe nume Weasy. Era un Bothan musculos şi păros care era cunoscut pentru că accepta orice încărcătură, fără să pună întrebări. Era, de asemenea, un excelent reporter de informații, care nu exagera. Stătea alături de ceilalți

piloți, bine înfipt într-o halbă mare de bere. Obi-Wan își adună Forța pentru a-l ajuta să filtreze zgomotul şi să se concentreze asupra a ceea ce spuneau piloții. Ascultă o clipă pentru a se asigura că erau relativ treji. Era obişnuit cu lăudăroşeniile şi invențiile care constituiau *ştirile* în această cantină.

— Restricțiile de călătorie se înăspresc, spunea unul dintre piloți, cu antenele fluturându-i de nelinişte. Este din ce în ce mai greu să mituieşti oficialii. Toți sunt speriați... de ce, nu ştiu. Circulă zvonuri despre pedepse pentru corupție.

Celălalt pilot pufni pe nas.

— Mita nu se va opri, nici măcar în Imperiu.

Weasy luă o înghițitură din cana sa.

— Atâta timp cât este ceva din care îşi primesc partea, vor continua să pretindă că nu văd.

— Uite, nu mă plâng, spuse primul pilot. Imperiul mi-a îmbunătățit afacerile. Nu mai sunt pirați spațiali pe ruta spre sistemul Rutan. Dar acum se înăspresc. Ați auzit ce s-a întâmplat pe Bellassa?

— Sigur, au venit şi l-au destituit pe Guvernator şi au pus propriul lor om, spuse al doilea pilot. Şi ce dacă? Au făcut asta pe o mulțime de lumi. Le place să le spună guvernelor ce să facă. Nu le plac Guvernatorii care chiar guvernează.

Râse de propria glumă.

— Da, ei bine, dar chiar au avut ceva probleme pe Bellassa. Încăpățânate sunt ființele alea. Toți cetățenii au ieşit în stradă, spuse primul pilot. Au fost arestări în masă în fiecare oraş. Cred că au arestat jumătate din Ussa. Îți spun, acesta este începutul a ceva mare.

— Am fost prins în portul spațial când s-a întâmplat, spuse Weasy. Totul a fost închis pentru că cineva a evadat din închisoare şi a fost o alertă pe scară largă pentru a-l prinde.

Obi-Wan îşi lăsă jos băutura. Nu era nimic aici care să-l intereseze. Doar bârfele obişnuite. Diversele represiuni ale Imperiului nu erau o noutate.

— Doar un singur tip, îți poți imagina? Şi au blocat tranzitul timp de o săptămână. Eu tocmai mă odihneam – nici măcar nu mi s-a permis să părăsesc portul spațial Ussa, continuă Weasy.

Obi-Wan se ridică în picioare. Zgomotul cantinei îl învălui în timp ce permitea Forței să se relaxeze.

— ...aşa că mi-am spus, cine este acest Ferus Olin? încheie Weasy.

Ferus Olin. Numele îi provocă o tresărire în tot corpul.

Încet, Obi-Wan se aşează din nou. Ignoră zgomotul pentru a asculta din nou. Nu pleca nicăieri în seara asta. Nu până nu afla tot ce putea despre Ferus Olin.

Pentru că, la un moment dat, Ferus Olin fusese antrenat ca Jedi.

Şi acum, s-ar putea să fie unul dintre singurii care mai rămăseseră.

Capitolul 2

— Oricine atrage atenția Imperiului trebuie să fie ori curajos, ori nebun, spuse primul pilot.

— Sau mort, spuse al doilea, şi râseră cu toții.

— Am auzit că este atât curajos, cât şi nebun, spuse Weasy. Dar nu mort – cel puțin nu încă. Au comandat trupe suplimentare din cauza lui, iar ei importaseră deja unul dintre acele batalioane Imperiale. Cică îşi bătea joc rău de tot de trupele de şoc. A devenit o legendă pe Bellassa.

— Şi ce s-a întâmplat cu el?

— Nimeni nu ştie. A evadat. L-au dat în urmărire – vor să dea cu el un exemplu pentru alții care ar putea încerca să se răzvrătească. Merită o recompensă sau două, dacă eşti interesat.

— Eu nu, spuse primul pilot. Eu nu mă încurc cu Imperiul. Nici măcar pentru a-i ajuta. Cel mai bine e să stai deoparte. Dă-mi ulciorul ăla, te rog. Sunt încă treaz.

— Partenerul lui e încă în închisoare, spuse Weasy. Cred că se gândesc că Ferus Olin va încerca o salvare, dar pentru moment este dispărut. Mârâi în timp ce puse jos cana. Ar fi bine să rămână dispărut. Mai fac o tură la Ussa în seara asta. Proviziile sunt puține acolo şi sunt credite de făcut.

Obi-Wan sorbi din băutură, încercând să dea sens sentimentelor care se amestecau în el. Ferus era în viață. Obi-Wan presupusese că era mort. Ferus fusese ucenic Jedi. Nu conta că părăsise Ordinul la vârsta de optsprezece ani şi că de atunci fusese civil. Fusese unul dintre ei şi încă era în viață. Îl urmărise pe Ferus de la început. Întotdeauna crezuse că îl va putea contacta după Războiul Clonelor. După ce îi vor fi învins pe Separatişti. Asta fusese înainte să înțeleagă că partea întunecată nu va fi învinsă atât de repede. Ştia că Ferus începuse o afacere cu un partener, Roan Lands. Cei doi se angajaseră la guvernele interesate să protejeze cetățenii care făceau denunțuri – cei care expuneau fărădelegile din corporațiile deosebit de vicioase. Ferus şi Roan le găseau identități noi şi îi protejau.

Obi-Wan nu ştia mai mult de atât. Auzise că Ferus şi Roan deveniseră ofițeri în Armata Republicii în timpul Războiului Clonelor, dar nu avusese niciodată timp să le dea de urmă. După ce Anakin trecuse de partea întunecată, Obi-Wan avusese motive să-şi amintească de Ferus. Ferus fusese cel care îl avertizase pentru prima dată în legătură cu Anakin. Ferus simțise că marile daruri ale lui Anakin ascundeau o mare nelinişte. Ferus văzuse puterea lui Anakin şi se temuse de ea. Îi era dator.

— Tot ce ştiu este că, data viitoare când vei merge la Bellassa, nu vei avea nicio problemă, spuse al doilea pilot. Ferus Olin va fi mort.

Obi-Wan rămase aşezat, cu mâinile în poală, cu mintea ocupată. Simțea că se manifestau în el sentimente pe care nu le mai simțise de mult timp. Într-o altă viață, nu ar fi ezitat. Ar fi plecat spre Bellassa. Dar totul se schimbase. Fusese însărcinat să rămână aici şi să vegheze asupra lui Luke. Luke şi sora lui erau ultimele şi cele mai bune speranțe ale galaxiei. Trebuiau să fie protejați. Obi-Wan îi promisese lui Yoda, îi promisese lui Bail Organa, îi promisese lui Padme pe patul ei de moarte că va veghea

asupra lui.

Până la momentul potrivit, vom dispărea, spusese Yoda.

Dar Ferus avea şi el o chemare. Nu-l putea contacta pe Yoda pentru a-i cere sfatul. Qui-Gon nu era uşor de găsit. Trebuia să se decidă. Trebuia să-şi asume responsabilitatea.

Aşa cum şi eu mi-am asumat responsabilitatea pentru Anakin.

Da, şi uite ce s-a întâmplat din cauza judecății tale.

Vocile din capul lui erau familiare, dar nu mai puțin reale. Să aibă încredere în el însuşi devenise dificil. Datoria lui era să-l protejeze pe Luke. Va rămâne. Şi dacă va ajunge să regrete această decizie, va învăța să trăiască cu ea. Aşa cum învățase să trăiască cu toate celelalte.

Obi-Wan ieşi afară şi trase o gură de aer rece, sperând că va alunga zgomotul şi fumul din cantină. Se uită în jur după eopie. Eopiile nu erau cunoscute pentru inteligența lor, dar animalul lui reuşea să scape din legături şi să rătăcească, lacom, după lichenii de nisip care creşteau sub pământ. Strângându-şi mantia în jurul lui, Obi-Wan începu să caute, certând eopia în mintea lui.

Ai putea crede că dacă ai hrănit şi îngrijit un animal, acesta te-ar putea răsplăti pentru loialitatea ta, nu ar pleca la primul semn de ger.

— Nu pe eopie eşti supărat. Vocea era uscată, amuzată. Eşti Maestru Jedi şi încă nu ai învățat să-ți identifici corect sentimentele.

Vocea lui Qui-Gon părea să vină din umbră. Obi-Wan se opri brusc. Era copleşit. Era chiar Maestrul său. Chiar şi numai sunetul cuvintelor sale îi reaminti lui Obi-Wan chipul blând şi colțuros al lui Qui-Gon. Şi zâmbetul său ironic.

— Ai spus că nu sunt pregătit să încep antrenamentul...

— Nu eşti, spuse Qui-Gon. Dar ai nevoie de ajutor.

Capitolul 3

— Eşti aici, spuse Obi-Wan.

Cuvintele îi sunară gros în gât. Simți un val de emoție când îl auzise din nou pe Qui-Gon. Obi-Wan se ascunsese într-o clădire goală, vizavi de cantină. Adăpostul abandonat nu avea acoperiş, aşa că stelele străluceau clar deasupra.

— Întotdeauna am fost aici, spuse Qui-Gon. Să fii pregătit este alegerea ta, Padawan.

— Dar eu aleg, spuse Obi-Wan. Vreau să încep antrenamentul. Nu înțeleg ce vrei să spui.

— Când vei şti de ce nu eşti pregătit, vei fi pregătit, spuse Qui-Gon.

— Acum vorbeşti ca Yoda.

— Îți mulțumesc pentru această onoare, răspunse Qui-Gon, vocea lui venind atât din stele, cât şi din interiorul propriului cap al lui Obi-Wan. Acum, iată-mă aici, privindu-te cum vânezi un eopie – care este chiar în spatele cantinei, apropo, în loc să fii atent la sentimentele tale.

Obi-Wan suspină. Se simțea bătrân, mai bătrân decât bătrânii. Cu toate astea, se pare că mai avea multe de învățat.

— Forța vie, Padawanul meu, spuse Qui-Gon. Include cunoaşterea ta şi a celorlalți.

— Ce anume vrei să mă întrebi?

— Pur şi simplu asta: Ce simți?

— Sunt copleşit să te aud.

— E un început.

— Sunt supărat pe eopie…

— Nu-i aşa. Încearcă din nou.

— Iritat de ghicitorile tale…

— Bine! Acum ajungem undeva.

— Supărat pe mine însumi, izbucni Obi-Wan.

Qui-Gon nu spuse nimic. Inima lui Obi-Wan era atât de plină. Nu putu vorbi pentru o clipă. Amintirile îl inundară, anii de misiuni, de conversații, de numeroasele moduri în care Qui-Gon îl ajutase şi îl îndrumase. După moartea acestuia, Obi-Wan îi dusese dorul Maestrului său în fiecare zi a vieții sale.

— Spune-mi, zise Qui-Gon cu blândețe.

— Sunt supărat pe propria mea confuzie, spuse Obi-Wan în cele din urmă. Obişnuiam să iau decizii atât de uşor. Ştiam ce curs să urmez şi îl urmam. Dacă un alt Jedi era în pericol, mă duceam. Iar acum, deşi misiunea mea este clară, mintea mea nu este. Vreau să plec. Dar mi s-a cerut să rămân aici. Luke este noua speranță a galaxiei, iar eu trebuie să îl protejez.

— Toate astea sunt adevărate, spuse Qui-Gon. Dar nu sunt singurele adevăruri. Speranța nu izvorăşte dintr-o singură rădăcină.

— Adică?

— Dacă Luke are un destin, la fel şi Ferus. Dacă Imperiul va fi învins, dacă se

va recăpăta echilibrul în Forță, rezistența va veni din mai multe locuri. Toate astea împreună vor face diferența.

— Crezi că ar trebui să mă duc?

— Este alegerea ta, Obi-Wan. Trebuie să-ți urmezi sentimentele. Eu nu pot să-ți spun decât ceea ce văd. Te pot asigura de asta – plecând acum nu-l vei pune în pericol pe băiat. Asta ştiu sigur. Celălalt este un lucru pe care îl ştii şi tu – că dacă Luke se va ridica, trebuie să aibă ceva la care să se alăture.

— Deci Ferus ar putea fi o parte din asta.

— Vorbeşte despre ceea ce ştii despre Ferus, nu despre ceea ce poți ghici.

— A fost printre cei mai talentați ucenici, al doilea după Anakin.

— Cu atâtea daruri, este un adversar formidabil al Imperiului.

— Dar ar trebui să-l las pe Luke, spuse din nou Obi-Wan.

Era datoria pe care i-o încredințase Yoda şi ştia că era vitală.

— Nu-l vei lăsa singur. Eu voi veghea asupra lui. Va fi în siguranță pentru o vreme. Există un pericol pentru Luke, un pericol care este aproape. Îl simt, dar nu-l pot vedea. Simt că Ferus este cheia.

Obi Wan fu surprins.

— Ferus ştie despre Luke?

— Nu, nu este atât de uşor. Simt o legătură... deşi Ferus nu ştie că este acolo.

Certitudinea îl inundă pe Obi-Wan. Certitudine, şi uşurare. Toate sentimentele lui indicau asta. Voia să-l ajute pe Ferus dacă putea.

— Atunci trebuie să plec.

— În sfârşit, spuse Qui-Gon, vorbeşti cu inima.

Erau atât de multe altele pe care ar fi vrut să le spună şi chiar mai multe pe care ar fi vrut să le întrebe, dar prezența lui Qui-Gon se estompă. Obi-Wan rămase cu sentimentul că este cutremurat, dar cel puțin avea o direcție.

Aşteptă afară în frig, fără să-l mai simtă. Clienții ieşiră din cantină, mulți dintre ei clătinându-se. Fu uşurat când Weasy ieşi singur. Chiar mai bine, mergea cu un pas hotărât. Era treaz, cel puțin. Obi-Wan îl urmă. După ce făcu câțiva paşi, Weasy simți că se afla cineva în spatele lui şi se întoarse.

— Cine este?

Obi-Wan făcu un pas mai aproape. Îl lăsase în mod deliberat pe Weasy să ştie că era urmărit; ca Jedi, ar fi putut să-l urmărească cu uşurință fără să fie văzut, dacă asta dorea.

— Oh, tu eşti. Weasy încă îl privea cu precauție. Nu cred că ți-am reținut vreodată numele, dar te-am văzut în cantină.

— Ben.

— Ei bine, Ben, ce pot face pentru tine?

— Să mă duci la Ussa.

Ochii lui Weasy se îngustară.

— E un loc periculos, Ussa.

Obi-Wan aşteptă.

— Totuşi, nu e treaba mea, dacă ai creditele necesare.

Weasy spuse prețul. Obi-Wan îi înmână creditele, aproape ultimele dintre cele aduse cu el de pe Coruscant, iar Weasy se întoarse şi începu să meargă, fără să aştepte să vadă dacă Obi-Wan îl va urma.

— Transportorul meu este la portul spațial. Atenție, nu-mi plac discuțiile pe

drumul spre Ussa. Nu am nevoie să ştiu povestea vieții tale şi nici tu pe a mea. Ai înțeles?

— Nu cred că va fi o problemă, spuse Obi-Wan.

Weasy porni primul spre platforma de aterizare. Făcu cu mâna către un iaht Corellian.

— Urcă-te la bord în timp ce eu fac verificările înainte de zbor.

Obi-Wan urcă la bord şi luă loc. În câteva minute Weasy urcă la bord şi se aşeză pe scaunul pilotului. Motoarele începură să funcționeze şi porniră în întuneric.

Părăsiră atmosfera lui Tatooine şi Weasy stabili un curs spre Bellassa.

Capitolul 4

Bellassa fusese o lume prosperă, cu un guvern ales, când începuse Războiul Clonelor. Trimisese o armată să lupte alături de Jedi, împotriva Separatiştilor.

Era o lume deschisă, paşnică, cu multe resurse, aşa că, atunci când Imperiul luase fiinţă, fusese vizată pentru dominaţie. Guvernatorul ei fusese destituit şi începuseră represiunile asupra libertăţilor personale. Jurnaliştii fuseseră reduşi la tăcere. Disidenţii fuseseră întemniţaţi.

Toate astea Obi-Wan le ştia deja. Dar nu era nici pe departe suficient. Pe vremuri, ar fi contactat-o pe Jocasta Nu la Templu şi ar fi cerut detalii. După ce l-ar fi admonestat că putea să cerceteze lucrurile la fel de bine ca ea – ceea ce, desigur, nu era deloc adevărat –, ea ar fi adunat în câteva secunde informaţiile pentru care lui i-ar fi trebuit ore întregi să le găsească.

Obi-Wan simţi o tresărire de durere în adâncul lui. Doamna Nu, ucisă în biblioteca ei iubită. Templul Jedi în flăcări. Îşi îndepărtă imaginile din minte. Nu ar fi putut funcţiona dacă le-ar fi permis să persiste. Trebuia să simtă durerea şi să o lase să plece.

— Am ajuns. Erau primele cuvinte pe care le rostise Weasy de când părăsiseră Tatooine. Vor fi verificări de securitate înainte de aterizare. Vor vrea să ştie ce am mâncat la micul dejun. Vor vrea să ştie ce a mâncat mama mea la micul dejun.

După o verificare amănunţită, nava fu autorizată să aterizeze. Weasy ateriză într-o zonă liberă de la marginea portului spaţial. Activă rampa, apoi se întoarse spre Obi-Wan în timp ce-şi lua cardul de identificare şi specificaţiile navei.

— Pasagerii se înregistrează acolo. Eu trebuie să aranjez andocarea. Mult noroc.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Mulţumesc pentru că m-ai adus.

— Şi, Ben?

Obi-Wan se întoarse, deja nerăbdător să plece.

— Îmi datorezi o halbă în Mos Eisley.

Obi-Wan îşi dădu seama că, în felul său aspru, Weasy îi spunea să fie atent. Dădu din cap şi ieşi pe rampă.

Era dimineaţa devreme, iar portul spaţial Ussa era deja plin de viaţă. Se înregistră la punctul de securitate şi apoi rămase câteva clipe lungi pe platforma de aterizare, privind oraşul şi încercând să se orienteze. Chiar dacă avea o hartă pe datapad, îl ajuta să vadă pământul.

Ussa era un oraş format din cartiere circulare construite în jurul a şapte lacuri. Clădirile de locuinţe şi clădirile comerciale erau menţinute la limite reduse de înălţime. Bulevardele largi se desfăşurau în cercuri concentrice în jurul fiecărui lac. Era – *fusese* – un loc plăcut pentru a trăi. Putea vedea *Commons*, un mare parc verde, chiar în centrul oraşului. Fusese cândva un loc de întâlnire, un loc de sărbătoare şi de comunitate. Acum, o structură neagră gigantică ocupa cea mai mare parte din iarbă. Copacii şi arbuştii nativi fuseseră distruşi pentru a o găzdui. Imperiul importase o garnizoană, o structură uriaşă prefabricată care conţinea barăci pentru batalioanele

de trupe de şoc şi o închisoare mare pentru surplusul de prizonieri.

O simțea cum se ridica de jos. Oraşul Ussa era acum un oraş al fricii.

Coborî cu turboliftul la nivelul solului. Era o zi răcoroasă şi înnorată care amenința să plouă. Obi-Wan se amestecă printre pietoni, ferindu-se de speedere şi taxiuri aeriene în timp ce îşi croia drum pe străzi. Era ciudat să se afle din nou pe o lume populată, era ciudat să simtă aerul rece. Fusese singur atât de mult timp.

Îşi încetini ritmul când se apropie de *Commons*. Prezența trupelor de şoc era intensă aici, în timp ce intrau şi ieşeau din garnizoană. Vederea soldaților şi a clădirii avu un efect înfiorător. Când începuse Războiul Clonelor, trupele de şoc apăruseră pentru siguranța Republicii. Acum erau instrumente de intimidare.

Şi el fusese cel care le găsise pe Kamino. El le adusese în atenția Jedilor. Aceştia crezuseră că imensele armate de trupe de şoc îi vor ajuta după bătălia de pe Geonosis. În schimb, fuseseră păcăliți. Trădați. Obi-Wan privi coloanele albe mărşăluind pe străzi, privi cum mulțimea se făcea mică în fața lor, iar sentimentele de vinovăție şi disperare îl cuprinseră din nou, până când paşii îi şovăiră şi urechile îi răsunară de amenințarea apropierii lor.

Lumea încerca să-şi abată privirile de la garnizoană, dar îi aruncau priviri circumspecte. Atât de multe străzi dădeau în *Commons* încât nu o puteau evita, dar se opreau din vorbit în timp ce treceau. Chiar şi paşii păreau tăcuți, şi se iuțeau atunci când Bellassanii se grăbeau să treacă.

Paşii lui Obi-Wan se iuțiră din nou, laolaltă cu ceilalți. Prima lui oprire avea să fie la vechiul birou al lui Ferus. Se afla pe o stradă din cartierul Lacul Norilor, o plimbare lungă care avea să-i dea şi o idee despre dispunerea oraşului. Mai văzuse asta şi înainte. Toate semnele erau aici – amenințarea din aer, liniştea ciudată. Trupele de pe străzi, vehiculele negre care treceau în viteză, pline de ofițeri în uniformă. Obi-Wan cunoştea bine tehnicile unei forțe puternice care îşi strânge controlul asupra unei societăți cândva paşnice. Dar aici era mai rău. Nu era doar frică în aer – era teroare.

Începu să plouă, o ceață fină care făcea aerul să strălucească. Lacul Norilor era un disc argintiu în față, în timp ce mergea pe străzile din jurul lui.

Biroul lui Ferus era închis, cu jaluzelele trase. Afară, un mic semn cu lasere scria *OLIN/LANDS*. Asta era tot. Era o stradă liniştită, una dintre benzile exterioare ale lacului care era vizibil doar ca o brumă de lumină în depărtare. Magazinele şi o cafenea încadrau uşa biroului lui Ferus. Afaceri mici – mai ales un birou de contabilitate, un croitor, un magazin care vindea ceainice şi farfurii de ceramică. Uşa magazinului de croitorie era chiar vizavi. Afară, pe un afiş scria *DESIGN-URI MARIANA ŞI MODIFICĂRI RAFINATE, PENTRU TOATE NECESITĂȚILE.*

Obi-Wan traversă strada. Pe uşă, un semn mic, scris de mână, arăta ÎNCHIS, dar uşa era uşor întredeschisă. O împinse şi auzi o sonerie declanşându-se înăuntru.

O femeie plinuță de vârstă mijlocie ieşi în grabă dintr-o cameră din spate. Părul îi era strâns în împletituri groase în jurul capului, dar fusese făcut în grabă, iar şuvițele îi ajungeau până la umeri.

— Îmi pare rău, am închis, spuse ea pe un ton plăcut, dar era clar că era ocupată.

— Îmi pare rău că v-am deranjat, spuse Obi-Wan. Am treabă la *Olin/Lands*.

Zâmbetul ei se atenuă.

— Afacerea aceea a fost închisă.

— Semnul este încă pe uşă.

— Nu au avut ocazia să îl dea jos. Îmi pare rău…

— Ştiți ce s-a întâmplat cu ei? Am avut programată o întâlnire…

— Îmi pare rău. Nu vă pot ajuta.

Nota de finalitate din vocea ei era inconfundabilă. Obi-Wan făcu o plecăciune de mulțumire şi ieşi. O alee scurtă şi îngustă ducea la uşa din spate a magazinului. Uşa din spate era închisă, dar în spatele unei serii de coşuri de gunoi Obi-Wan putu să distingă o sanie antigrav lipită în perete. Un băiat tânăr era tolănit pe ea, dând din picioare. Părea să aibă în jur de doisprezece sau treisprezece ani, subțire şi zvelt, cu o față îngustă şi o şuviță de păr albăstrui.

Obi-Wan porni pe alee.

— Lucrezi la croitorie?

Băiatul îi aruncă o privire tăioasă.

— Am închis.

— Am auzit. Dar poate că m-ai putea ajuta. Am sunat la *Olin/Lands*, dar nu a răspuns nimeni.

— Şi ce ar trebui să fac eu?

Cu un astfel de serviciu pentru clienți, era o minune că magazinul putea supraviețui.

— Mă întrebam dacă ştii ce s-a întâmplat cu ei.

— Nu.

— Ştii dacă se vor întoarce…

— Nu. Uite, sunt pe cale să fac o livrare, aşa că…

— Ştii vreun alt loc de unde aş putea obține informații?

— Nu, dar ştiu de unde poți face rost de o nouă mantie de călătorie. Băiatul îi aruncă o privire evaluatoare. Ți-ar prinde bine una nouă, dacă mă întrebi pe mine. Avem de toate – romex, chaughaine, leathris, chiar şi țesături de armură. Dar tu arăți ca un tip numai bun pentru mătasea Ramordiană. Te poți descurca.

Pe fața băiatului se citea cea mai mică urmă de chicotit. Dintr-un motiv ciudat, lui Obi-Wan îi aminti de Anakin când era băiat. Avea acelaşi mod de a-l tachina pe furiş în timp ce se străduia să-şi păstreze o expresie neutră pe față. Îl fermecase şi îl iritase în acelaşi timp. De fiecare dată când îi venea în minte o amintire cu Anakin în copilărie, o durere proaspătă îl copleşea, ca o încărcătură electrică.

— Nu, mulțumesc.

Obi-Wan se întoarse şi coborî pe alee, urmărit de râsul băiatului, care îl lăsase, în sfârşit, să iasă la suprafață. Traversă din nou strada şi se îndreptă spre *Cafeneaua lui Dorma*, de cealaltă parte a uşii lui Ferus. Comandă specialitatea casei. Se aşeză la tejghea, singurul client din local. Femeia din spatele tejghelei avea o față latră, simplă şi un zâmbet cald.

— Nu e prea ocupat astăzi, remarcă Obi-Wan.

Trebui să se străduiască să facă comentariul să sune natural, relaxat. Trecuse atât de mult timp de când nu mai fusese nevoit să facă conversație, încât avusese nevoie de efort să-şi amintească cum să o facă.

— Nu este foarte ocupat în nicio zi, răspunse femeia. Aşa se întâmplă. În cartier a existat trafic pietonal. Dar nimeni nu mai vrea să se plimbe prin oraş în zilele astea. Afacerile se închid în fiecare zi.

— Trebuie să fie greu, spuse Obi-Wan.

Femeia arătă cu bărbia peste stradă.

— Mariana – magazinul de croitorie – abia rezistă. Săraca de ea. Cine are credite

pentru haine noi acum, în afară de Imperiali?

Îşi muşcă buza şi aruncă o privire spre uşă. Nu era sigur să spună astfel de lucruri, ştia bine asta.

— Am observat că afacerea de alături a dispărut.

Ea aprobă din cap, iar el putu vedea tristețea din ochii ei.

— Săracii de ei.

— Ce s-a întâmplat? întrebă Obi-Wan.

O văzu cum se închide în sine. Aproape că o putu simți ce gândea. *Un străin, punând întrebări. Ar putea fi un spion Imperial*. Asta se întâmpla în noua galaxie. Cel mai simplu schimb de cuvinte era complicat de frică, de suspiciune.

— Ferus Olin a fost un prieten de-al meu, spuse Obi-Wan. Am făcut un drum lung ca să-l văd.

Femeia se întoarse şi începu să şteargă tejgheaua.

— Dacă îi eşti prieten, atunci ar trebui să ştii deja ce s-a întâmplat. Şi ar trebui să ştii că nu trebuie să spui că eşti prietenul lui.

Conversația se încheiase. Nu avea să obțină nicio informație de la vecinii lui Ferus. Din loialitate sau de teamă, îşi țineau gura. Cel puțin mâncarea era bună. Obi-Wan se aplecă, inhalând aroma, şi mai luă o muşcătură. Qui-Gon l-ar fi sfătuit să mănânce. Nu credea niciodată în irosirea unei ocazii, nici măcar pentru mâncare. Îşi aminti una dintre lecțiile de viață ale Maeştrilor de pe vremea când era doar un Padawan, ceva ce lui Qui-Gon îi plăcea să citeze: *Când vine mâncarea, mănâncă*. Bineînțeles, zicala însemna mai mult decât atât. Era vorba despre a te bucura de ceea ce ai pe moment. Dar bunătatea lui Qui-Gon se extinsese întotdeauna până la a recunoaşte foamea unui băiat în creştere.

Era pe punctul de a o felicita pe femeie pentru felul în care gătea, când auziră amândoi afară sunetul unor cizme care mergeau în cadență. Femeia alergă la fereastră.

— Un raid al trupelor de şoc, spuse ea, cu teamă în glas. Nu au nevoie de vreun motiv ca să-l facă. Pleacă. Dacă nu este nimeni în cafenea, s-ar putea să nu mai intre.

Obi-Wan se trezi împins pe uşă în stradă. Trupele de şoc loveau în uşa unei galerii de artă aflată la câteva uşi mai jos. Nu voia să fie interogat. Documentele de identitate pe care i le procurase Bail erau bune, dar, ca străin, risca să fie reținut.

Obi-Wan se întoarse şi începu să plece.

— Tu de colo! Opreşte-te!

Continuă să meargă. Era o alee chiar în față. Auzi paşii repezi ai trupelor în spatele lui. Obi-Wan vină brusc la dreapta pe aleea îngustă. Aproape că fu răsturnat de un sania antigrav care cobora pe alee, acelaşi care fusese la uşa din spate a magazinului de croitorie. Acum era plină de containere din durotel cu haine. Obi-Wan se dădu înapoi la timp pentru a vedea fața surprinsă a băiatului care pilota sania.

Apoi sări la bord.

Capitolul 5

— Hei, dă-te jos!

Băiatul încercă să-l împingă. Era surprinzător de puternic. Obi-Wan îl ținu la distanță cu o mână în timp ce se ghemuia şi apuca comenzile cu cealaltă. Îl văzu pe soldatul din trupele de şoc oprindu-se şi privind în jur. Nu-l văzuse încă pe Obi-Wan. Grămezile de țesături şi de cutii şi laturile înalte ale saniei îl ascundeau.

Băiatul îl lovi puternic cu piciorul în tibie. Obi-Wan tresări. Sania tresări şi ea, iar soldatul se uită din nou spre ei şi strigă:

— Tu de colo! Opriți sania aia!

Obi-Wan apăsă frâna şi făcu o rotire inversă, îndreptându-se în direcția opusă. Sania greoaie abia putu executa manevra, dar reuşi. Unul dintre lucrurile pe care le învățase de la Anakin era că majoritatea maşinilor puteau funcționa dincolo de capacitatea lor dacă le împingeai în modul potrivit. Îl văzuse pe Anakin făcând lucruri incredibile cu o sanie antigrav.

Obi-Wan viră brusc la dreapta şi intră cu viteză pe o alee.

— Ce faci, maimuțoi împuțit ce eşti! strigă băiatul. Eu am fost primul aici!

Viră brusc la stânga şi împinse viteza peste cea maximă.

— Ăia sunt din trupele de şoc Imperiale! strigă băiatul.

Obi-Wan îl împinse uşor pe băiat pe o cutie răsturnată.

— Relaxează-te.

O motocicletă speeder vâjâi pe după colțul din spatele lui, apoi o alta. Doi soldați din trupele de şoc. Bine. Doi erau mai bine decât unul. Se vor încurca unul pe celălalt.

Băiatul se ridică, cu pumnii strânşi, şi atacă. Invocând Forța, Obi Wan păstră o mână pe comenzi şi o ridică pe cealaltă. Băiatul nu se putu mişca. Avea ochii mari.

— Îți vei primi sania înapoi. Doar să nu te mişti.

O uşoară împingere cu Forța şi băiatul ateriză înapoi pe cutie. De data asta, rămase acolo unde era.

Comenzile saniei erau fierbinți sub mâinile lui. Tremurau. Împingea maşina mult peste limitele ei.

Mai rezistă puțin, gândi el. Acum se aflau într-un cartier de depozite. De-a lungul străzilor erau parcate vehicule de construcții cu hidrolevatoare, sănii mai mari decât aceasta şi vehicule de transport. Unul dintre soldați zbura mai sus, cu intenția de a se năpusti asupra lui de deasupra. Celălalt o luase spre dreapta. Încercau să îl înghesuie în fața depozitului mare din dreapta lui. Sincronizarea era totul. Iar o sanie antigrav nu era nici pe departe la fel de agilă ca o motocicletă speeder. Dar un lucru pe care îl învățase despre soldații din trupele de şoc era că, în ciuda armelor lor, a energiei lor, a nevoii lor neobosite de a-şi face treaba, nu aveau prea multă imaginație. Nu puteau să facă o strategie. Puteau doar să urmeze ordinele.

Mişcându-se acum cu viteză maximă, Obi-Wan trebuia să invoce Forța şi să o folosească. Vederea lui deveni ascuțită. Timpul încetini. În față văzu o şenilată de construcții montată pe ub cadru ataşat la nişte şine care urcau pe latura unei clădiri. Muncitorii se opriseră în mijlocul unei lucrări de restaurare a zidăriei de piatră de pe

peretele din față. Obi-Wan își scoase sabia de lumină și o păstră lângă el, ascunsă de mantie. Trebuia să o ascundă dacă nu era absolut necesar să o folosească; dacă se descoperea că era Jedi, în curând îl va căuta întreaga planetă. Ridică sania mai sus, știind că avea doar câteva secunde înainte ca soldații să se ridice pentru a-l urma. Când trecu pe lângă șenilată, se întinse în cabina vehiculului și tăie panoul de instrumente cu o lovitură curată și precisă. Șenilata uriașă se prăbuși. Îi aplatiză pe cei doi soldați înainte ca aceștia să se poată feri din drum. Obi-Wan se îndepărtă, liber… și neliniștit.

Opri sania pe strada de la granița cu Lacul Piatra Albastră, lângă *Commons*. Aici era trafic și pietoni. Ar fi fost mai puțin vizibili.

De îndată ce opri sania, băiatul se ridică indignat.

— Ai fi putut să mă omori! Și ai pus trupele se șoc pe urmele mele!

— Nu, nu am făcut-o. Nimeni nu te-a văzut în afară de cei doi care tocmai au fost aplatizați de șenilată, spuse Obi-Wan. Vei fi bine.

— Nu sunt bine! strigă băiatul. Nu știu ce pui la cale, dar nu conta pe mine. Începu să arunce cutiile de pe sanie. Ia-o și pleacă de aici!

— Hei! Ce faci…

Obi-Wan se opri, amintindu-și de strigătul băiatului: *Eu am fost primul aici!* Cum zăbovise pe alee. Presupusese că băiatul lucra pentru croitoreasa Mariana. Băiatul dorise ca el să facă acea presupunere.

— Stai puțin, spuse el, luând o cutie de la băiat și aruncând-o înapoi jos. Nu făceai o livrare, ci furai hainele.

Băiatul își scoase bărbia în afară în semn de provocare.

— Tu vorbești. Le-ai furat de la mine! Atunci păstrează-le. Vezi ce se întâmplă când încerci să le vinzi.

Obi-Wan se sprijini de o stivă de containere.

— Nu e prea frumos din partea ta să profiți de nenorocirile altora, să știi. Croitoreasa aceea e pe punctul de a da faliment.

Se auzi pe sine – acel ton căruia Anakin îi rezistase întotdeauna. Obi-Wan așteptă răspunsul tăios al lui Anakin… apoi își dădu seama că nu va veni niciodată.

În schimb, era cu băiatul ăsta, care pufnea dezgustat.

— Și acum îmi ții o predică. Ce zi minunată, cu lună plină. De ce fugi, șefule?

Obi-Wan lăsă să treacă o clipă. Aruncă o privire spre lac. Un vânzător stătea și vindea sucuri și gustări sub o umbrelă flexibilă și transparentă. Urma să facă următorul pas, urmând îndemnul lui Qui-Gon. *Băieții erau întotdeauna flămânzi.*

— Ce zici de niște mâncare?

Băiatul pufni din nou.

— Mulțumesc pentru invitație, dar dispari.

Obi-Wan sări de pe sanie. Se îndreptă spre vânzător și cumpără două pachete de suc și unul de ruladă cu dulceață. Simțea că băiatul încă ezită. Luă o mușcătură mare din ruladă. Nu era rea. Obi-Wan se așeză pe o bancă. Puse celălalt pachet de suc lângă el și îl împinse, împreună cu rulada de dulciuri rămasă, spre mijlocul băncii. Apoi luă o înghițitură de suc. Băiatul sări de pe sanie și veni încet spre el. Se cocoță la celălalt capăt al băncii. Apoi, brusc, înșfăcă rulada. O desfăcu și începu să ronțăie.

— Cum te cheamă? întrebă Obi-Wan.

— Ce-ți pasă ție?

— Doar făceam conversație.

— Deci, acum că mi-ai cumpărat mâncare, trebuie să-ți fiu prieten?

— Ei bine, măcar poți fi prietenos.

Băiatul deschise pachetul cu suc.

— Trever, spuse el.

— Eu sunt Ben, spuse Obi-Wan.

— Ei bine, Ben, mie mi se pare că arăți ca un străin, spuse Trever, fluturând rulada. Aşa că lasă-mă să-ți dau un sfat. Dacă vrei o bucată din piața neagră de aici, o să te confrunți cu probleme. Noi suntem un grup restrâns. Nu ne plac străinii.

— Unde sunt părinții tăi?

— Morți.

— Îmi pare rău.

— De ce? Nu i-ai omorât tu.

— Ce s-a întâmplat cu ei?

Trever ridică din umeri.

— Mama mea a fost Căpitan în Marea Armată a Republicii. A murit în bătălia de la T'olan, în sistemul Wuun…

Obi-Wan aprobă din cap.

— Ştiu de ea. A fost o bătălie teribilă.

Fusese la începutul războiului. Trever trebuie să fi avut în jur de nouă ani. Când băiatul nu adăugă alte informații, Obi-Wan îl întrebă cu blândețe:

— Tatăl tău?

— Lucra la o clinică medicală – era doctor. A murit imediat după sfârşitul Războiului Clonelor. Imperiul a trimis imediat trupe aici. Au vrut să preia controlul sistemului de apărare al planetei – pentru protecția noastră, au spus ei. Trever strâmbă din nas. Aşa că o grămadă de Ussani au decis să ocupe paşnic uzina de apărare în semn de protest. El era înăuntru când a sărit uzina în aer. *Bum*. La revedere, tată.

Obi-Wan ştia că atitudinea băiatului ascundea o durere profundă – o durere resimțită de atât de mulți din întreaga galaxie.

— Deci, cine are grijă de tine? întrebă Obi-Wan.

— Nimeni.

— Nu ai o mătuşă, sau un unchi…

— Nu e nimeni, bine?

Trever mai luă o muşcătură din ruladă. Nu arăta nicio emoție. Obi-Wan aşteptă în timp ce mesteca şi înghițea.

— Pot să-mi port singur de grijă.

Obi-Wan clătină din cap. Se gândi că ştia fiecare preț plătit în război. Fiecare suferință. Fiecare nedreptate. Toate erau sfâşietoare, dar una era cea mai rea dintre toate. Războiul făcea orfani.

— Deci de aceea ai învățat să furi.

— Mă mişc mult. Forțele de securitate din Ussa sunt ocupate cu alte lucruri. Oamenii sunt distraşi atunci când există o ocupație. Şi ştiu locuri unde să mă duc, oameni care îmi dau de mâncare sau un loc unde să dorm. Dorma îmi oferă uneori o masă. Şi Ferus obişnuia să…

Trever se opri.

— Deci îl cunoşti pe Ferus Olin, sublinie Obi-Wan.

Trever nu spuse nimic.

— Şi el obişnuia să te ajute, nu-i aşa? continuă Obi-Wan.

Trever rămase mut.

— Ascultă, Trever, am nevoie de ajutorul tău. Sunt un prieten al lui Ferus Olin. Un vechi prieten. Am auzit că are probleme. Încerc doar să-l găsesc.

Băiatul mestecă, apoi luă o înghițitură de suc.

— Ce-mi iese mie din asta?

— Ferus te-a ajutat. Nu vrei să-l ajuți şi tu? Nu vrei să împiedici Imperiul să-ți distrugă planeta?

— Am întrebat, ce am eu de câştigat?

Obi-Wan suspină şi îi împinse câteva credite.

În timp ce Trever le înhăța, ochii lui întunecați îl studiară pe Obi-Wan.

— Cum ai reuşit să faci ca şenilata aia să se prăbuşească? întrebă el.

— Unde este Ferus?

— Cum ai reuşit să mă faci să nu mă mai mişc? Cine eşti?

— Nu contează. Ceea ce contează este că îl pot ajuta pe Ferus. L-ai văzut de când a fost arestat?

Fața lui Trever împietri.

— E mort.

— De unde ştii?

— Pentru că ei îl vor mort. Şi ei obțin ceea ce vor.

— Dar nu ştii sigur.

— Ştiu cu siguranță că dacă nu era mort, ar fi fost aici. Nu l-ar fi lăsat niciodată pe Roan să stea în închisoare. Ar fi încercat să-l salveze.

Obi-Wan lăsă să-i iasă o gură de aer. Ferus nu era mort. Trever nu ştia nimic cu siguranță.

— Şi eu am avut un frate, să ştii, spuse Trever brusc. Tike. Şi el a fost în uzina aia de apărare. Fusese prea tânăr ca să se înroleze în Armata Republicii, dar voia să apere Bellassa. De aceea a intrat tatăl meu în uzină. Ştia că Tike era înăuntru şi s-a oferit să negocieze o înțelegere între protestatari şi Imperiali. Dar, odată ce a intrat, au aruncat în aer clădirea.

Un sentiment cunoscut se ridică în Obi-Wan – furie. Ştia de ce era capabil Imperiul. Erau conduşi de un Sith, îi măcelăriseră cu cruzime pe Jedi şi provocaseră moartea a milioane de ființe. Nu doar trupele de şoc se întorseseră împotriva lor.

Trebui să se străduiască să-şi stăpânească furia, pentru că ştia că nu făcea decât să-i întunece mintea. Trebuia să o transforme în acțiune calmă. Respiră adânc şi se uită la lac.

— Toți cei pe care i-am iubit sunt morți şi ei, Trever.

Trever îşi strânse ambalajul şi cutia goală de suc şi le aruncă la gunoi.

— Da. Bine. Ei îi zdrobesc pe toți până la urmă. Ideea este să rămâi în viață.

Obi-Wan voia să-i spună băiatului că simplul fapt de a fi în viață nu era suficient. Supraviețuirea era uşoară. Să trăieşti cu un scop era greu. Dar băiatul era prea tânăr ca să ştie asta.

— Cred că-l pot salva pe Ferus. Cred că e încă în viață.

— De unde ştii?

— Cred că aş şti dacă ar fi mort.

Chiar în timp ce Obi-Wan spunea asta, se întrebă dacă era adevărat. Cu o parte întunecată atât de puternică, mai putea avea încredere în Forță?

Neîncrezător de felul lui, Trever pufni.

— Nu crezi în legăturile dintre doi oameni? întrebă Obi-Wan.

— Eu cred în legătura mea cu mine însumi. Cam asta e tot. Trever îl privi, apoi păru să ia o decizie. Vino aici. Îl conduse înapoi la sanie. Crezi că profit de Mariana? Asta e o glumă. Magazinul ei se descurcă foarte bine. Doar că nu vrea să se ştie asta.

— Ce vrei să spui?

Trever dădu la o parte obiectele de deasupra unuia dintre teancurile de haine. Dedesubt se aflau uniforme Imperiale.

— Spălătorie şi reparaţii, spuse băiatul. Pentru ei. Pentru întreaga garnizoană.

— Ei bine, spuse Obi-Wan. Trebuie să-şi câştige existenţa, nu? Şi ei trebuie să-şi curețe hainele.

— Sigur, de ce să nu ajutăm haita de criminali care ne-a furat planeta? Fața lui Trever era înroşită. Apoi dădu cu piciorul într-o altă cutie. Ştii ce sunt astea? Uniforme de închisoare! Au atât de mulți dintre noi în închisoare încât nu pot ține pasul cu aprovizionarea! Şi sunt stive şi stive de alte materiale în magazinul ei. Ea le ascunde acolo, făcând uniforme de închisoare pentru semenii ei. Cred că pute ca o şopârlă maimuță în soarele fierbinte. Merită să fie jefuită! Nimeni altcineva din Ussa nu ar coopera cu ei – dar ea a făcut-o.

Obi-Wan se urcă pe sanie. Se uită la uniformele de un galben strălucitor, astfel încât prizonierii să poată fi văzuți cu uşurință. Erau multe cutii, iar ea îşi făcea stocuri de material pentru şi mai multe? Câți Ussani aveau de gând să aresteze Imperialii?

Cizma lui se lovi de ceva metalic şi se aplecă. Degetele lui se strânseră pe un obiect mic. Era un cilindru de cod Imperial – un dispozitiv care îi permitea utilizatorului să acceseze informații de pe calculator sau să intre în zone restricționate. Trebuie să fi căzut din buzunarul uneia dintre uniforme în timpul cursei sălbatice.

Îl strecură în propriul buzunar.

— Deci, ce spui acum, şefule? De ce să nu-i fur hainele? îl întrebă Trever nerăbdător.

Obi-Wan se gândi o clipă. Cilindrul cu cod ar fi fost bun doar pentru o perioadă scurtă de timp, până când soldatul şi-ar fi dat seama că îl pierduse. Dar îşi va întoarce mai întâi camera cu susul în jos pentru a-l găsi înainte să raporteze dispariția lui. Un cilindru de cod dispărut merita o pedeapsă severă.

— Mariana ştie că acestea au fost furate?

— Nu, ea are o rutină. Am aşteptat să plece, apoi am intrat în magazin. Se duce să ridice rufele de la închisoare în fiecare zi la ora zece.

Obi-Wan îşi verifică ceasul.

— Trebuie să ducem hainele înapoi la atelierul de croitorie, îi spuse lui Trever. Garnizoana nu trebuie să ştie că au fost furate.

— *Să ducem*? Trever se dădu înapoi. Vrei să ştii care este secretul succesului meu? Eu nu mă ofer voluntar pentru nimic. Niciodată.

— Aveai de gând să vinzi aceste haine, nu? Îți voi plăti cât ar fi fost vândute – dacă le aduci înapoi. Spune ce preț vrei.

Trever numi o cifră, iar Obi-Wan făcu o grimasă.

— Îți voi da jumătate din sumă. Şi mai adaug ceva în plus dacă poți afla ceva despre Roan Lands.

Ceva pâlpâi în ochii lui Trever.

— Ştii deja ceva, observă Obi-Wan.

Trever ridică din umeri. Obi-Wan îi înmână un credit.

— Îți dau jumătate acum, jumătate mai târziu.

Băiatul se dovedea a fi scump, dar avea sentimentul că Trever îi putea spune lucruri pe care trebuia să le ştie.

— Vechea parteneră a tatălui meu... conduce o clinică medicală. L-au dus pe Roan Lands acolo. Aproape că l-au omorât şi îl vor viu. L-au dus acolo în secret.

Un speeder Imperial trecu încet pe lângă ei, iar Obi-Wan şi Trever se întoarseră cu nonşalanță. Speederul continuă să meargă. Trever se bâțâi de pe un picior pe altul.

— Nu e o idee prea bună să stai prea mult timp într-un loc în Ussa, să ştii. Ar trebui să ne mişcăm. Putem duce sania înapoi chiar acum.

— Mai întâi vreau să mă laşi la clinica medicală şi să mă aştepți.

— Nu m-ai auzit? Nu sunt genul de om care se oferă voluntar.

Obi-Wan sări pe sanie.

— Nu ştiu dacă ai observat, dar ți-am plătit doar jumătate din onorariu.

— De unde ştii că nu voi lua banii, te voi lăsa acolo şi apoi voi fura hainele oricum?

— Îmi asum riscul, spuse Obi-Wan.

— Eşti un tip curajos.

— Şi în plus, spuse Obi-Wan, dacă pleci, te voi găsi.

Capitolul 6

Ei bine, acum avea o misiune. Ceva ce nu se aşteptase să se mai întâmple vreodată. Obi-Wan îşi rulă mantia într-o minge strânsă şi o aruncă în spatele unui coş de gunoi. Apoi se strecură într-o salopetă. Trever conducea bine sania ponosită, executând viraje strânse şi negociind traficul. Qui-Gon fusese cel care îl învățase pe Obi-Wan că, într-o misiune, oricine putea fi de ajutor, de la un bătrân până la un băiat ca acesta. I se părea familiar faptul că se îndrepta spre un posibil pericol. Familiar să îşi țină privirea în mişcare, verificând traficul de pe străzi şi speederele, mereu atent la necesitatea unei posibile căi de scăpare. Uşoara creştere a pulsului îi spunea că era pregătit pentru orice. Totul îi era familiar, şi totuşi totul se schimbase. Era singur. Cândva prosperase într-o rețea înfloritoare de sprijin, cu mii de Jedi în toată galaxia. Existau informații şi ajutor de la Templu atunci când avea nevoie de ele. Acum nu mai era nimic. Nu mai era nimeni. Şi nicio planetă nu mai căuta ajutor la Jedi.

El era ultimul. Şi această misiune avea să fie probabil şi ultima lui misiune.

Trecură pe lângă clinică. Obi-Wan se ghemui în spatele cutiilor. Nu va putea intra folosind cilindrul cu cod, era rezervat doar pentru securitatea garnizoanei.

— Nu vei putea intra, spuse Trever.

— O să intru.

— Ei bine, dacă o vei face – ceea ce nu se va întâmpa – găseşte-o pe doctorița Arnie Antin. Ea este cea la care l-au adus pe Roan. Chiar acolo sus, în față. Trever arătă spre o mică clădire gri, în stânga. Doi gardieni din trupele de şoc stăteau afară. Nu-i lăsa pe cei doi să te păcălească. Există pază peste tot. Şi pe acoperiş. Nimeni nu intră sau iese fără să fie verificat. Dacă aduci rufe, trebuie să ai documentele necesare.

— O să mă descurc eu. Opreşte-te doar câteva secunde, cât să pot să sar. Apoi aşteaptă pe aleea de acolo. Nu va dura mult.

— Am înțeles.

Sania încetini. Ridicând mănunchiul de rufe pe umăr, Obi-Wan sări de pe ea. Se îndreptă spre scări fără să se uite în urmă. Un soldat făcu un pas în față, cu puşca blaster pregătită.

— Spune ce treabă ai aici.

— Livrare de rufe, spuse Obi-Wan.

— Lasă-mă să verific documentele.

Obi-Wan făcu semn cu mâna.

— Nu e nevoie să le verifici. Persoana cu rufele poate trece mai departe.

— Nu e nevoie să verific. Persoana cu rufele poate trece mai departe.

Soldatul îi făcu semn să înainteze. Obi-Wan trecu pe lângă ei, păstrând pachetul pe umăr. Se uită pe furiş în spate. Trever se oprise pe alee. Dar când îl văzu pe Obi-Wan trecând de punctul de control, îi făcu semn cu mâna şi plecă în trombă. Deci, nu putea avea încredere în băiat. Nu era o surpriză. Îşi va găsi singur calea de ieşire.

Înăuntru, trecu în grabă pe lângă primele săli de examinare, unde pacienții aşteptau să fie înregistrați de un droid medical care introducea informații. Se aştepta ca Roan Lands să fie ținut într-una din camerele din spate.

Trecu pe lângă un medic cu aspect grăbit.

— Rufele se duc pe acolo, spuse brusc medicul, arătând spre un set de uşi duble.

Înăuntru se afla un dulap mare de utilități. Obi-Wan puse pachetul de rufe jos, apoi ieşi repede din salopetă şi o băgă într-un coş de gunoi. Luă o tunică medicală de pe raft şi o îmbrăcă. Apoi ieşi din nou pe coridor. Nimeni nu îl opri de data asta, în timp ce continua să meargă pe lângă un birou plin de medici care introduceau informații în computere şi verificau cărucioarele cu medicamente. Cineva livra tăvi cu mâncare. Obi-Wan trecu neobservat în toată agitația. Nu îi luă mult timp să găsească camera în care era ținut Roan Lands. Doi soldați din trupele de şoc stăteau afară. Obi-Wan continuă să meargă.

— Sunt aici pentru o consultație a prizonierului, spuse el. Solicitată de doctorul Antin.

— Ea nu a menționat nimic.

— Nu trebuie să se consulte cu tine pentru a lua decizii medicale, spuse Obi-Wan cu tărie.

Începu să îi ocolească, dar soldatul ridică puşca.

— Trebuie să vă văd actele de identitate.

Chiar atunci uşa se deschise uşor. O femeie în tunică medicală stătea acolo. Era de vârstă mijlocie şi frumoasă, cu o față puternică şi ochi negri pătrunzători. Părul ei alb-blond era tuns scurt.

— Cine este?

— Spune că ați cerut un consult, doamnă Antin, spuse soldatul.

Obi-Wan îşi duse mâna într-o parte cu dezinvoltură, gata să scoată sabia. Se holbă direct la doctorița Antin. Trecu doar o clipă în care simți ascuțişul privirii ei asupra lui.

— Da. Intră, doctore.

Doctorița Antin ținu uşa larg deschisă. Obi-Wan intră. Putu vedea că se afla într-o sală pentru cei mai bolnavi pacienți. Era un cocon medical pe un perete şi o varietate de instrumente. Un tânăr stătea întins pe pat. Ochii lui verzi erau deschişi, dar priveau în gol spre tavan. Nu se mişca. Părul negru îi curgea până la umeri, iar el părea a fi puternic construit. Era încă îmbrăcat într-o tunică de închisoare de un galben aprins.

— Diagnosticul dumneavoastră, doamnă doctor?

Vocea ei fu clară.

— Nu vă deranjați, ştiu că nu sunteți doctor şi s-ar putea să nu avem prea mult timp la dispoziție. Sunteți de la *Cei Unsprezece*?

Uneori, dacă nu răspundeai la o întrebare directă, obțineai informațiile de care aveai nevoie. Obi-Wan aşteptă.

— Uite, am mai discutat asta cu Wil Asani. Simpatizez cu ceea ce faceți, dar nu mă pot implica. Prea mulți pacienți de aici depind de mine pentru tratament. Îți voi da informații, dar asta e tot, şi nu e prea mult.

Doctorița Antin oftă şi se uită la Roan.

— Poți să-i spui lui Wil că nu ştiu ce este în neregulă şi nu ştiu dacă va supraviețui. Vor să îl țin în viață, dar nu vor să-mi spună ce i s-a administrat. Nu a fost *Loquasin* sau *Mangoriza* – nu au fost drogurile obişnuite. I-am administrat *Spectacillin* – are o uşoară infecție, dar nu asta îl omoară. Şi i-am făcut un tratament specific – asta ar trebui să-i elibereze sângele de toxinele rămase. Dar dacă nu ştiu exact ce i s-a administrat, nu-l pot trata. E prea instabil. L-aş putea ucide. Am mai

văzut astfel de cazuri înainte. Închisoarea Imperială probabil că încearcă un nou medicament, ceva ce nu ştiu eu. Ceea ce mi se pare evident este că nu au niciun antidot. Ei speră doar că voi găsi eu unul. Am făcut multe cercetări despre neurotoxine, aşa că bănuiesc că despre asta este vorba.

Îşi puse mâna pe umărul lui Roan.

— Trebuie doar să reziste. Să sperăm că va fi bine.

Apoi îşi ridică privirea spre Obi-Wan.

— Pot să te conduc afară. Dar să nu te întorci. Asta e tot ce pot face.

Obi-Wan auzi agitaţie afară. Doctorița Antin se încruntă. Se repezi la un ecran video şi monitorul prinse viaţă. Pe ecran era imaginea consternantă a trupelor de şoc care se revărsau pe uşa din faţă a clinicii. În mijlocul lor mergea o siluetă înaltă, îmbrăcată într-o robă maro într-o nuanţă atât de întunecată încât părea aproape neagră – *de parcă,* gândi Obi-Wan, *ar fi vrut să pară cât mai apropiat de Împărat fără să se dea drept el.* Gluga îi acoperea complet faţa.

— Malorum, icni doctorița Antin. Asta nu e bine.

— Cine este? întrebă Obi-Wan.

— Unul dintre Inchizitori – un grup înfiinţat de Împăratul însuşi. Este aici ca şef al securităţii planetare. A sosit cu o echipă pentru a antrena Corpul de Supraveghere şi Securitate nou format. Vor face parte din Biroul Imperial de Securitate. BIS are nevoie de o prezenţă locală pentru a vă urmări pe tine şi grupul tău. Se întoarse. Nu ştiai asta?

— Aţi putea spune că eu sunt tipul cel nou, spuse Obi-Wan.

— Este prea târziu ca să mai ieşi. Trebuie să te ascunzi.

Obi-Wan simţi că se accelerează ceva în aer. Forţa? Nu era puternică, era doar o pâlpâire, dar trecuse atât de mult timp de când nu o mai simţise din altă sursă decât el însuşi. Se uită înapoi la monitor. Malorum. El era sursa Forţei.

Cine eşti tu, Malorum?

— Haideţi!

Doctorița Antin îl grăbi spre perete. Apăsă un buton şi deschise coconul medical. Auzeau acum zgomotul din hol – zgomot de cizme.

— Nu uita să mă scoţi afară, spuse Obi-Wan, în timp ce ea închidea uşa coconului peste el şi o încuia.

Obi-Wan trebui să-şi adune Forţa pentru a auzi ce se întâmpla în afara coconului. Cuvintele erau înăbuşite, dar le putea desluşi.

— Pacientul meu este foarte bolnav. Nu are voie să primească vizitatori!

— Eu nu sunt un vizitator. Vocea era blândă. Am un sfat, doamnă doctor. Ţineţi cont de faptul că aţi intrat deja în atenţia noastră.

— Da, vă pricepeţi foarte bine să observaţi lucrurile. Eu sunt aici pentru a-mi servi pacienţii. Nu pentru regulile dumneavoastră.

— Şi aţi mai avea pacienţi dacă v-am închide clinica?

— Nu puteţi face asta. Nici măcar Imperiul nu vrea să închidă spitalele, ca să moară bolnavii pe străzi din lipsă de îngrijire.

— Vă asigur că Imperiul face ceea ce este în beneficiul întregii galaxii. Nu este logic să luăm în considerare drepturile celor puţini împotriva celor mulţi. Noi aducem libertate celor mulţi, dar asta necesită sacrificii. Îmi pare rău că nu vedeţi asta.

— Frumoasă retorică. Vorbiţi de libertate, dar încarceraţi fără acuzaţii sau proces.

— O adaptare necesară la lege. Acestea sunt vremuri periculoase.

— Administrați droguri ilegale în scopul torturii.

Lui Obi-Wan nu-i venea să creadă. Ştia că doctoriței Antin îi era frică; îi putea simți frica. Cu toate astea, se lupta cu Malorum, refuzând să dea înapoi.

Apoi simți vuietul de furie al lui Malorum.

— Ajunge. Ai trecut dincolo de bunătatea mea, doctore Antin.

Putu să vizualizeze sprânceana ridicată a doctoriței Antin când auzise cuvintele *bunătatea mea*.

— Sunteți pe un teren periculos. Ştim că aveți legături cu *Cei Unsprezece*.

— Asta nu este adevărat.

— Ați tratat pe unul dintre ei.

— Sunt aici pentru a-i servi pe cei bolnavi.

— Ai un fiu, nu-i aşa? Adem, da?

Doctorița Antin nu spus nimic, dar Obi-Wan simți cum frica ei se intensifica... la fel ca şi furia ei.

— Are zece ani, cred. Merge singur la şcoală – dacă poți să-ți imaginezi asta.

Obi-Wan voia să deschidă uşa coconului medical şi să-l confrunte pe Malorum. Dar avea sentimentul că doctorița Antin îşi putea purta singură de grijă.

— Aşa este, spuse doctorița Antin. Vocea îi era liniştită, la fel de moale ca a lui Malorum. Este şcolar, şi numai laşii amenință copiii. Asta face parte din marele tău plan pentru galaxie?

— Îl ascundeți pe Ferus Olin. L-ați văzut. Avem rapoarte despre un personaj suspect care a intrat în clinică.

— Era un doctor pe care l-am chemat. Doctorul Merkon, spuse doctorița Antin. A plecat.

— Nu avem nicio înregistrare a plecării lui.

— Atunci verificați-vă din nou înregistrările, răbufni doctorița Antin.

— Veți mai auzi de noi, doctore Antin.

Obi-Wan auzi paşii care se retrăgeau, iar răul întunecat din încăpere îi urmă. O clipă mai târziu, uşa coconului se deschise în forță.

— Nu avem timp de pierdut, spuse Antin. Trebuie să te scot de aici.

— Pot să mă scot singur.

— Nu, au blocat clădirea. Eu am o cale.

— L-a amenințat pe fiul tău.

Culoarea i se scursese de pe față. Buzele îi erau aproape albe când spuse:

— Da. A fost greşeala lui. Înainte, am încercat să fiu neutră. Acum nu mai sunt. Aruncă o privire spre canapeaua medicală. Şi trebuie să-l luăm pe Roan.

— Să-l ducem, unde?

— La casa ta conspirativă, bineînțeles. La *Cei Unsprezece*.

Obi-Wan speră doar că doctorița Antin ştia drumul.

Capitolul 7

Cu ajutorul lui Obi-Wan, Doctorița Antin îl încărcă pe Roan în coconul medical. Camera se deschidea direct pe o mică platformă de aterizare, unde aştepta un speeder medical. Doctorița Antin îndepărtă cu îndemânare un panou de pe partea laterală a speederului. Era suficient spațiu pentru ca Obi-Wan să se ghemuiască.

— A fost construit în timpul Războiului Clonelor, spuse ea. Este util din când în când.

Obi-Wan se strecură în spațiul îngust, îndesându-şi picioarele înăuntru.

— Ține-te bine, îl avertiză ea. Îmi place să conduc repede.

Ea glisă panoul la loc. Apoi simți cum motoarele se învârt sub el şi porniră. Se părea că exista un punct de control, pentru că încetini o clipă mai târziu.

— Pacient transferat la clinica de boli contagioase, o auzi spunând.

— Autorizația?

— Este aici.

Aşteptă.

— Totul este în regulă.

Speederul porni din nou. Îl simți cum se răsuceşte şi se întoarce, motoarele funcționând rapid. După un timp, motoarele începură să toarcă. Apoi se opriră.

Panoul fu ridicat.

— Bine ai venit acasă, spuse doctorița Antin.

Obi-Wan putu vedea că se aflau într-un mic garaj interior. Câteva speedere, majoritatea modele mai vechi, erau împrăştiate prin spațiul respectiv.

— Cred că e timpul să vă spun, zise el. Eu nu sunt...

Dintr-o dată, se deschise o uşă şi un Bellassan stătea acolo, cu o puşcă blaster în mâini. Era scund şi bine clădit, cu părul încărunțit. Obi-Wan se încordă, dar bărbatul se limită să se încrunte la doctorița Antin.

— Arnie. Nu te aşteptam.

— Nu am putut să te avertizăm. A trebuit să-l aduc repede aici. Clinica a intrat în izolare.

Privirea argintie a bărbatului se mută pe Obi-Wan.

— El cine este?

— Nu este... unul dintre voi?

Pentru prima dată în acea zi, doctorița Antin ezită. Bărbatul îşi ținu puşca blaster îndreptată spre Obi-Wan.

— Mă tem că nu.

Doctorița Antin se dădu înapoi şi se duse să stea lângă bărbat.

— Îmi pare rău, Wil. Am presupus doar că...

— Mai târziu.

Wil se apropie puțin mai mult de Obi-Wan, cu puşca blaster încă îndreptată spre capul lui. Obi-Wan îşi dădu seama după felul în care mânuia arma că era un trăgător excelent.

— De ce nu ne pui la curent? spuse el.

— Numele meu este Ben, spuse Obi-Wan. Sunt un vechi prieten al lui Ferus Olin. Am auzit despre dificultățile lui şi am venit să-l ajut, dacă pot.

— Cine te-a trimis? Pentru cine lucrezi?

— Lucrez singur, spuse Obi-Wan. Am auzit că Roan Lands era la clinică, aşa că m-am dus să-l văd. M-am gândit că ar putea să-mi dea un indiciu.

— De unde ai ştiut că Roan era la clinică? întrebă brusc doctorița Antin.

— Mi-a spus un băiat pe care l-am întâlnit pe stradă. Numele lui este Trever.

— Trever Flume? Doctorița Antin păru cu adevărat surprinsă. L-ați văzut? Este bine?

— Se pare că este capabil să se descurce singur.

— L-am cunoscut cu ani în urmă, îi spuse ea lui Wil. Familia lui a fost ucisă. Tatăl lui îmi era coleg. Wil tot nu coborî puşca. Wil, trebuie să mă ocup de Roan, spuse doctorița Antin. Este în coconul medical.

— L-ai adus aici?

— Îl pot trata aici la fel de bine, spuse ea. Cred că forțele Împăratului plănuiau să-l ducă înapoi în închisoare. Renunțaseră să-l mai țină în viață.

— În regulă. Wil se uită la Arnie Antin cu o privire scrutătoare. Şi tu? Te întorci?

— Nu. Acum sunt unul dintre voi. Malorum l-a amenințat pe Adem, iar asta a fost picătura care a umplut paharul.

— Îl vom proteja pe fiul tău. Voi trimite pe cineva chiar acum.

— Mulțumesc.

Wil îşi întoarse atenția către Obi-Wan.

— Îi voi chema pe ceilalți. Ne vom ocupa de prizonier.

Prizonier? gândi Obi-Wan. Asta nu suna bine.

* * *

Stătea într-o cameră mică cu cinci bărbați şi cinci femei, dintre care una era doctorița Antin. Zece priviri ostile erau acum îndreptate asupra lui, împreună cu o puşcă blaster.

— De ce ai spus că faci parte din *Cei Unsprezece*? întrebă unul dintre ei.

— Nu am spus asta, zise Obi-Wan. Pur şi simplu am ajuns abia astăzi pe lumea voastră. Nici măcar nu ştiu ce înseamnă *Cei Unsprezece*.

— Suntem un grup dedicat luptei împotriva Imperiului, spuse Wil. Unsprezece dintre noi au început grupul, dar acum suntem mult mai mulți. Noi – Wil gesticulă în jurul camerei – suntem nucleul.

— Mi-e teamă că nu pot accepta această distincție, spuse Arnie Antin încet. M-am alăturat abia astăzi. Ar fi trebuit să mă alătur mai devreme.

— Ți-am acceptat motivele pentru a rămâne neutră, Arnie, spuse Wil. Au fost motive bune. Se întoarse spre Obi-Wan. Am început prin a opera clandestin o rețea locală de ştiri – care să ajungă în restul Bellassei. Transmiteam ştiri despre ceea ce se întâmpla – ceea ce se întâmpla cu adevărat, nu ceea ce apare în emisiunile HoloNet controlate de Imperiu. De asemenea, facem raiduri țintite. Asta nu este un secret. Acesta este motivul pentru care Imperiul vrea să ne găsească. Au mai încercat să ne infiltreze cu spioni înainte.

— Ți-am spus, nu sunt un spion. Sunt doar un prieten. Ferus este unul dintre *Cei Unsprezece*?

— Ferus şi Roan au început grupul, spuse Wil. Acest lucru este bine cunoscut, chiar şi de către Imperiu. De aceea au fost vizați. Nu ştim cum a aflat Imperiul că ei făceau parte din grup, dar ştim că nu am fost infiltrați. Până acum.

— Nu vreau să vă infiltrez, spuse Obi-Wan. Vreau să vă ajut.

— Nu te putem lăsa să pleci de aici.

— Mi-e teamă că nu mă puteți opri.

Wil îşi îndreptă puşca blaster spre el.

— Bravada e o prostie când te uiți pe țeava unui blaster.

— Vei face o mare greşeală, spuse Obi-Wan în linişte.

Wil medită o clipă.

— Dacă îl cunoşti cu adevărat pe Ferus, îi ştii secretul. El ni l-a împărtăşit. Ştii cum şi-a petrecut primii ani de viață.

Obi-Wan ezită.

— Ferus avea daruri speciale... Îi văzu pe ceilalți schimbând priviri. Ştiau. Nu le spunea nimic din ceea ce Ferus nu le mărturisise deja. Ferus avea încredere în aceşti oameni. A studiat pentru a deveni Jedi. A locuit la Templul Jedi de pe Coruscant.

— Şi ştii asta pentru că... Wil se opri. Există un singur mod în care ai putea şti asta. Eşti Jedi.

— Dacă ar fi fost cu adevărat un Jedi, te-ar fi dezarmat în două secunde, spuse cu dispreț o femeie cu părul negru. Nu cred că...

Obi-Wan făcu semn cu mâna. Blasterul zbură din mâna lui Wil în cea a lui Obi Wan. Obi-Wan agăță apoi puşca blaster de centura sa utilitară şi se aşează din nou. Îşi va folosi sabia doar dacă va fi nevoie. Şi încă nu trebuia să o facă – acest lucru era foarte clar.

— Oh, spuse femeia, cu ochii mari.

Privirea de surpriză uimită a lui Wil se transformă încet într-un zâmbet.

— Bine ați venit la noi, spuse el.

— Mi-ai încredințat secretul tău, spuse Obi-Wan. Iar eu am încredere în tine cu al meu.

— Îl vom păstra, spuse Wil. Dar nu ştim unde este Ferus. Şi eu bănuiesc că Roan ar putea şti.

— El şi Ferus erau foarte apropiați, spuse o femeie cu huse de blaster încrucişate pe piept. Roan mi-a spus odată că aveau un plan în cazul în care ar fi fost nevoiți să se ascundă.

— Imperiul a făcut din el o prioritate, spuse Obi-Wan. Deja am văzut două raiduri astăzi.

— Au închis întregul oraş, spuse doctorița Antin. Nu vor renunța.

— Trebuie să-l găsim înainte să o facă Imperiul, spuse cineva. Era un bărbat înalt, cu fața gravă, care nu vorbise până atunci. Ei lărgesc plasa. Încep cu Ussa şi se extind în afară. Vor acoperi toată Bellassa dacă va fi nevoie. Vor să dea un exemplu cu Ferus – că rebeliunea nu va fi tolerată şi că rezistența va fi învinsă. Este mult mai important decât o singură planetă. Acesta este modul în care Imperiul se aşteaptă să controleze galaxia. Bellassa este doar un prim pas printre mulți alții.

Acest lucru avea sens pentru Obi-Wan. Şi acum ştia de ce trebuia să fie aici. Nu ajuta doar un vechi prieten. Ajuta la inițierea spiritului de rebeliune. Dacă Ferus era prins, ar fi ajuns în toată galaxia mesajul că toți rebelii vor fi capturați. Dar dacă Ferus putea rămâne liber... atunci şi speranța ar fi rămas liberă.

— Nu am auzit despre asta, Loran, murmură cineva.

Cu toții schimbară priviri îngrijorate.

— Ferus este mai mult decât un om pentru Bellassani. Este un simbol, zise Wil.

— Şi este prietenul nostru, spuse încet femeia cu părul negru. Nu avem un conducător, suntem cu toții egali aici, dar…

— Da, Rilla, Ferus a fost conducătorul nostru, spuse Wil, dând din cap. El a fost cel care ne-a adunat împreună.

— Mi-e dor de glumele lui, spuse femeia cu husele.

— Ne-a făcut curajoşi, spuse un bărbat. M-am alăturat din cauza lui.

Lui Obi-Wan nu-i venea să creadă ce auzea. Ferus pe care îl cunoscuse în copilărie respectase atent toate regulile. Abilitățile sale fuseseră excelente, dar stilul său nu avea strălucirea lui Anakin. Ce-i spusese Ferus odată? *Toată lumea îl plăcea, dar nimeni nu-i era prieten.* Acesta părea un Ferus diferit. Ferus – lider magnetic? Ferus cu simțul umorului? Şi totuşi Ferus era cel care văzuse în inima lui Anakin… Ferus fusese cel care îl cofruntase pe Maestrul lui Anakin şi îi spusese: *Ceva nu e în regulă.* Fusese o mişcare curajoasă pentru un Padawan, să provoace un Maestru în legătură cu propriul ucenic. Poate că n-ar trebui să-l surprindă faptul că Ferus era acum capabil de aşa ceva. Semințele pentru a fi lider fuseseră acolo. Doar că el nu le văzuse… Pentru că se gândise mereu la Anakin. El fusese Alesul. Iar apropierea lor îl orbise.

— Ferus se va întoarce după Roan. Crede că încă e în închisoare. Trebuie să-l găsim şi să-i spunem să nu se mai întoarcă.

— Roan ştie unde este, spuse femeia pe nume Rilla. Ştiu sigur că ştie.

Toată lumea se uită la doctorița Antin. Ea îşi întinse mâinile.

— Îmi cer scuze. Cel mai bun lucru pe care îl pot face este să îl mențin stabil şi să sper că se va lupta să iasă singur din asta. Neurotoxinele sunt înşelătoare. Antidoturile sunt puternice. L-aş putea ucide.

— Deci, dacă ai şti ce i-au dat, l-ai putea salva, spuse Obi-Wan.

— Cred că da, spuse ea.

— Arnie Antin este unul dintre cei mai buni experți din galaxie în neurotoxine, spuse Wil. Obi-Wan auzi mândria din vocea lui şi văzu cum i se înmuiase privirea când se uită la ea. Dacă ea nu-l poate salva, nimeni nu poate.

— Şi aş putea să-i salvez şi pe alții, spuse doctorița Antin. Aceşti demoni se vor folosi de orice pentru a obține ceea ce îşi doresc. Închisorile noastre sunt pline de prizonieri politici.

Obi-Wan pipăi cilindrul cu codul Imperial din buzunar.

— Îți voi face rost de ceea ce ai nevoie. Se uită la cele zece fețe tulburate din jurul lui. Tot ce trebuie să fac este să pătrund în garnizoana Imperială.

Urmă o pauză şocată.

— Ah, spuse Rilla. Acum ştiu sigur că eşti un prieten al lui Ferus.

Capitolul 8

Ferus Olin îşi promisese întotdeauna că îşi va lua o vacanță în aerul curat de munte. Acum, iată că era aici. Într-o cabană de munte, sub un cer plin de stele. Ar trebui să fie recunoscător. Să-şi ia timp să respire, să se odihnească, să se întărească.

Da, ar fi fost recunoscător, desigur. Dacă n-ar fi fost pe cale să înnebunească.

Ferus întinse un picior, apoi celălalt. Rana era aproape vindecată. Amețeala care îl cuprindea de fiecare dată când se ridica în picioare trecuse. Pe zi ce trecea se simțea tot mai puternic. Dona adusese medicamente – bacta şi *Polybiotic* pentru rana lui, precum şi ierburi şi tonice din cultura montană. Îi adusese mâncare – prea multă mâncare. Gătise supe, pâine şi fripturi şi încerca mereu să-l tenteze. Mâncase atât de multă supă încât îi pluteau ochii. Îl servise cu multă răbdare şi bunătate, iar el voia să-i răsplătească grija prin faptul că voia să fugă cât mai repede de aici.

Ferus gemu încet când se ridică de pe canapeaua de dormit. Dacă rămânea într-o singură poziție pentru o anumită perioadă de timp, piciorul îi înțepenea. Camera era neîncăpătoare, doar cu o comodă şi un loc de dormit. Era întuneric, chiar dacă era amiază. Dona făcuse perdele din țesătură de armură şi le ținea bine închise. Ea nu credea în ornamente. Îşi petrecea zilele pe munte, culegând ierburi şi vânând, sau făcând lungul drum în josul muntelui până în sat, pentru provizii. Ferus nu putea merge, nu putea nici măcar să o ajute să adune lemne pentru foc, pentru că un pas afară putea însemna moartea. De o săptămână era prins în capcană în această cabană mică din piatră. Era ca şi cum ar fi fost din nou în închisoare, dar fără tortură. Asta, dacă nu puneai la socoteală pălăvrăgeala constantă a Donei.

Aici nu prea primeau multe veşti de la Ussa. Erau atât de izolați încât le trebuiau zile întregi, iar conexiunea la HoloNet venea şi dispărea. Nu exista nici rețeaua clandestină pentru ştiri reale, ci doar informațiile controlate de Imperiu, aşa că nu ştia ce era adevărat. Din câte ştia el, Roan încă era în închisoare. Nu-i plăcea să se gândească la ce i se întâmpla acolo. Dar aşa era. În fiecare clipă.

Ferus îşi flutură mâna peste un senzor pentru a da la o parte perdeaua grea. Stătea lângă fereastra care dădea spre vale. O deschise uşor pentru a trage o gură de aer înghețat. Căzuse multă zăpadă în mijlocul iernii, făcând dâmburi şi fiind stropită cu albastru de la lumina care ricoşa de sus. Aici se aflau deasupra liniei copacilor, înconjurați de stânci. Pinii indigeni erau mult mai jos – specimene magnifice cu trunchiuri drepte care se întindeau sute de metri în aer, perforând cerul cu vârfurile lor țepoase. În josul muntelui se afla o mică colecție de locuințe care abia dacă formau un sat. Pe vremuri, fusese un oraş minier. Când minereul se epuizase, lumea plecase. Dar unii rămăseseră, dintr-un motiv pe care Ferus nu-l putea înțelege. Iernile erau aspre, iar verile scurte. Cel mai apropiat sat se afla la o oră distanță.

Era un pic prea multă izolare pentru gustul lui. Îi plăceau oraşele.

Ciudat, medită Ferns, uitându-se la peisajul de iarnă. Ca Jedi, nu ştiuse ce ar fi preferat. Pe Jedi nu-i interesau alegerile. Erau trimişi aici sau acolo. Luau o navă sau un cargobot aglomerat. Mâncau mâncare bună sau mâncau mizerii. Nimic din toate astea nu conta. Singurul lucru care conta era misiunea.

Îi trebuiseră luni şi luni de zile, ca simplu cetățean, să-şi dea seama că poate face alegeri. Că poate prefera un lucru în detrimentul altuia. Oraşul față de viața la țară. Culoarea albastră în locul celei roşii. În fiecare zi lua mii de decizii şi trebuia să se gândească la fiecare dintre ele. La început, fusese obositor şi exasperant. Se urâse pe sine pentru ezitările sale; obişnuia să fie atât de hotărât. Îl întâlnise pe Roan într-o dimineață, într-o cafenea, iar Roan izbucnise în râs la faptul că Ferus se gândise îndelung dacă voia o brioşă sau o chiflă. Roan le aruncase pe amândouă pe tava lui Ferus cu o bună dispoziție atât de genială, încât luaseră micul dejun împreună şi vorbiseră până la prânz. Amintirea râsului zgomotos al lui Roan îl făcu pe Ferus să se simtă îndurerat. După ce plecase de la Jedi, se simțise ca şi cum pământul i se dizolva sub picioare. Rătăcise de pe o planetă pe alta. Jedii îi dăduse suficiente credite, ajutor şi contacte pentru a începe o nouă viață. Dar aceste lucruri practice nu îl ajutaseră cu nimic în fața nedumeririlor pe care le simțea.

Roan fusese cel care îl salvase. Roan îi arătase ce înseamnă să ai un cămin. Când lui Ferus îi venise ideea afacerii, Roan vânduse tot ce avea pentru a o finanța. Deveniseră parteneri, dar şi prieteni. El şi Roan făcuseră o înțelegere imediat ce se angajaseră să lupte împotriva Imperiului: dacă unul dintre ei reuşea să scape, nu se mai întorcea după celălalt. Făcuseră acest jurământ folosind metoda Bellassană de a se prinde de umeri şi de a se privi în ochi. Ferus îşi promisese onoarea, şi totuşi ştia că ar fi încălcat această promisiune într-o clipită, imediat ce ar fi putut.

În fiecare zi era mai puternic. În fiecare zi era cu o zi mai aproape de plecare.

Auzi scârțâitul uşii din spatele lui. Instinctiv, îşi duse mâna la centură. Trecuseră ani de când îi părăsise pe Jedi şi nu-şi putea scoate din minte obiceiul de a căuta sabia care nu mai era acolo.

— Ce faci? Nu poți sta lângă fereastră! Dona înaintă rapid. Flutură o mână groasă şi lată peste un senzor şi perdelele din țesătură de armură se închiseră brusc. Ți-am spus, Imperialii trimit droizi căutători peste tot. Îi vor trimite chiar şi aici, în cele din urmă, sau chiar mai devreme.

Dona îşi aruncă după umăr împletitura cenuşie lungă până la brâu şi se mişcă prin cameră, netezind o pătură termică, mutând un ulcior de apă de aici acolo, reglând înclinarea unui ecran de date. Era mereu în mişcare, de obicei vorbind, şi asta îl înnebunea. Cu toate astea, îi plăcea de ea. Îi datora viața. Ajunsese până aici, rănit, pe jumătate ieşit din minți de durere şi epuizare, iar ea îl primise fără să pună întrebări. Îl ascunsese, îl îngrijise şi ar fi murit pentru el, dacă ar fi fost nevoie. Ea a fost primul lui client. El şi Roan începuseră afacerea şi abia îşi deschiseseră porțile când ea intrase pe uşă. Strânsese dovezi împotriva angajatorului ei timp de trei luni, de îndată ce aflase că acesta făcea economii la un vaccin pentru copii care ar fi putut fi contaminat. Era pregătită să sesizeze autoritățile, dar ştia că nu numai că ar fi fost concediată, ci ar fi putut fi ținta unui asasinat. Ferus şi Roan crezuseră că exagerează, dar o acceptară. Iar ea avusese dreptate. Guvernul planetei sale natale fusese implicat în muşamalizare, la fel ca şi corporația. Încercaseră să o discrediteze, apoi încercaseră să o aresteze şi, în cele din urmă, încercaseră să o ucidă. Roan şi Ferus o duseseră departe, găsindu-i o nouă identitate, iar ea depusese mărturie împotriva vinovaților într-un tribunal galactic.

Doborâse atât un guvern, cât şi o corporație, şi încă mai avea duşmani.

Dona era atât de descurcăreață încât Ferus nu îşi asumase meritele pentru că îi salvase viața. Luase cabana de munte pe care i-o găsiseră şi o transformase într-o

fortăreață. Pusese capcane şi îşi concepuse propriile tehnici de supraveghere. El îi spusese că i-ar fi învins şi fără ajutorul lui *Olin/Lands*. Dar nu putuse să o convingă să renunțe la ideea că el şi Roan o salvaseră.

Auzi bâzâitul conversației ei ca pe un zgomot de fond, apoi deveni iar atent.

— ... problema cu galaxia acum, nu mai poți avea încredere în nimeni. Cel puțin înainte ştiai în cine puteai avea încredere şi în cine nu, măcar în majoritatea timpului. Eu ar trebui să fiu ultima care spune asta, desigur. Eu nu avem încredere în nimeni. Dar acum chiar nu mai am deloc. Aşa că nu sta în fața ferestrei, asta e tot ce îți cer. Acum, vrei ceva? Tocmai am făcut o oală de...

Nu din nou supă, gândi Ferus.

— Nu, mulțumesc, Dona, o întrerupse repede. Eu...

Ferus întinse mâna pentru a aprinde ceea ce el credea că este un întrerupător pentru o lampă cu incandescență şi, brusc, podeaua se deschise sub el. Alunecă pe un tobogan şi se împrăştie pe o podea de piatră, lovindu-se la cap. Privi în sus, în întuneric. Dona se uita în jos prin pasaj, mijind ochii în timp ce el se freca la cap.

— Supă? întrebă ea.

Roan, abia aştept să-ți povestesc despre toate astea. Rămâi în viață. Rămâi în viață, ca să putem râde din nou, imploră Ferus în minte în timp ce dădea din cap.

Capitolul 9

Obi-Wan mergea pe străzile înguste din zona din jurul Lacului Piatra Lunii, cel mai îndepărtat lac de la marginea oraşului. În comparație cu restul oraşului Ussa, acesta era un cartier mizerabil. Străzile erau înguste şi se încolăceau una în jurul celeilalte în modele derutante. Casele se înghesuiau unele în altele, iar pietonii mergeau repede, cu ochii în jos. Obi-Wan era atent la orice mişcare de pe aleile umbrite. Primise de la Wil şi Rilla un curs intensiv despre cum funcționa piața neagră.

Îşi ținea mâna stângă afară şi avea în ea o ceaşcă de unică folosință în care se afla un ceai aburind. Nu bea din el, ci doar îl ținea în mână. Existau multe standuri de ceai în Ussa, deci era uşor de procurat. Tot ceea ce trebuia să faci, îl asiguraseră Wil şi Rilla, era să te plimbi pe străzile din districtul Piatra Lunii ținând o ceaşcă în mâna stângă. Mai devreme sau mai târziu, avea să fie abordat. Era un sistem pe care toată lumea îl cunoştea şi, până acum, Imperiul nu reuşise să-l afle. Lui Obi-Wan i se spusese că piața neagră înflorea în Ussa, lucru care înfuria forțele Imperiale.

— Vezi tu, spusese Wil, ei pot avea guvernul nostru, presa şi fabricile noastre. Dar nu pot avea loialitatea noastră. Spionii lor nu se descurcă aici.

Rilla aprobase din cap.

— Acesta este motivul pentru care îl urăsc atât de mult pe Ferus. Nimeni nu-l va trăda, nici pentru toate creditele de pe Bellassa. Asta le dă speranțe altor planete.

Nu dură mult până când Obi-Wan fu contactat. O femeie tânără, cu părul ascuns sub o şapcă întunecată, se apropie de el.

— Ce cauți?

— Îmbrăcăminte, spuse el.

Ea suspină dezamăgită.

— Am articole tehnice... câteva datapaduri funcționale, piese de speedere...

— Nu astăzi, îmi pare rău.

— Atunci fă la stânga pe următoarea alee şi fluieră.

Obi-Wan îi urmă indicațiile. Aleea era întunecată, chiar dacă nu se lăsase noaptea. Fluieră încet. După o clipă, se auzi un foşnet. O sanie antigrav înaintă, iar în ea erau aruncate haine într-o varietate de culori şi țesături. Părea că fusese deja scotocită. În spatele comenzilor se afla Trever. Când îl zări pe Obi-Wan, băiatul clătină din cap.

— Oh, nu. Nu tu.

— Şi eu mă bucur să te revăd, spuse Obi-Wan. Credeam că ne-am înțeles că mă vei aştepta.

— Mă mănâncă pielea în preajma trupelor de şoc. Sunt amuzant în felul ăsta.

— Îmi datorezi credite. Şi pelerina – sper că nu ai vândut-o. Te-am plătit ca să mă aştepți.

Trever îşi foi picioarele.

— Uite, nu am creditele, bine? Le-am cheltuit deja. Poți să iei nişte haine. Încă mai cred că ai arăta bine în mătase Ramordiană. Cred că mai am încă mantia ta aici... Trever începu să scotocească printre haine. Găsi mantia lui Obi-Wan şi i-o aruncă.

Poftim. Acum suntem chit, bine?

— Nu încă. Vreau o uniformă Imperială.

— Mi-ai spus să le duc înapoi la Mariana, îți aminteşti?

— Dar n-ai făcut-o. Ar putea fi valoroase. Le-ai fi păstrat pentru tine.

Trever gemu.

— Ştiam eu că ziua asta nu este bună. Haide.

Obi-Wan urmă sania pe pavajul aleii. Trever împinse o uşă metalică pobosită şi îi făcu semn lui Obi-Wan să intre. Băiatul lăsă sania într-un mic hol înțesat de alte vehicule cu repulsor învechite, cele mai multe dintre ele umplute cu obiecte în diferite stări de deteriorare. Nu avea unde să se ducă decât printr-o altă uşă ponosită.

Obi-Wan întinse mâna să o împingă, dar Trever spuse:

— Aşteaptă.

Făcu un pas înainte şi îşi flutură mâna peste un senzor murdar, pe care Obi-Wan îl presupusese stricat. Pe vremuri, ar fi ştiut că nu trebuie să presupună nimic. Îşi pierdea priceperea de Jedi? Obi-Wan se corectă singur. Trebuia să aibă aceeaşi concentrare pe care o avusese întotdeauna. Nu putea să lase zilele de izolare, săptămânile şi lunile de suferință, să-i întunece abilitățile.

Uşa pocni, iar Trever o împinse şi o deschise. Înăuntru era o singură cameră mare, care ocupa tot primul etaj al depozitului. Era înțesată cu marfă de contrabandă. Obi-Wan se opri, uimit. Aparate electrocasnice, droizi, piese de calculator, piese de speeder, îmbrăcăminte, echipament de birou şi chiar şi o *maşină a norilor* intactă. Materialele erau împărțite în grămezi separate. Bărbați şi femei luau obiecte din diferite stive şi le plasau pe cărucioare sau ascundeau obiecte mai mici sub mantiile lor, apoi se îndreptau din nou spre exterior. Unii păreau să facă cumpărături, urmați îndeaproape de vânzători.

— Cum îşi păzesc propriile obiecte? întrebă Obi-Wan.

— Există o onoare între hoți. Haide.

Îl conduse pe Obi-Wan spre un colț îndepărtat. Un grup de cutii din duroțel erau aranjate ordonat în rânduri. Se duse direct la una din spate. Scoase o uniformă Imperială a unui ofițer de grad inferior. Dar înainte să i-o înmâneze lui Obi-Wan, ezită.

— Nu-mi spune ce ai de gând să faci cu ea. Şi acesta este ultima favoare pe care ți-o fac.

— Ultima. Promit.

Obi-Wan luă uniforma.

— Şi nu te schimba în ea aici, îl sfătui Trever. O să stârneşti panică. Toată lumea va crede că ai venit să-i arestezi. Ezită o clipă. E vorba despre Ferus?

— Credeam că nu vrei să ştii.

— Ei bine, dacă îl găseşti, spune-i...

Obi-Wan aşteptă. Văzu lupta de pe fața băiatului. Îi păsa de Ferus.

— Spune-i că pute ca o bantha, spuse Trever în grabă.

— O voi face, promise Obi-Wan şi se îndreptă spre uşă.

Capitolul 10

Odată, cu mult timp în urmă, Obi-Wan şi Qui-Gon se plimbaseră printr-o furtună torențială. Ploaia păruse să-l lovească pe Obi-Wan în şuvoaie implacabile de apă. Se zbătea cu fiecare pas, în timp ce în fața lui, spatele lat al Maestrului său înainta cu paşi fermi. Obi-Wan se chircise în fața asaltului, îşi şterse ploaia de pe ochi ca să poată vedea şi alunecase pe pietrele potecii pe care o urmau. Qui-Gon nici măcar nu tresărise. Se zbătuse kilometri întregi, sperând că Maestrul său nu-i observase dificultatea. Când, în sfârşit, se opriseră să se odihnească, Obi-Wan se sprijinise de peretele peşterii pe care o găsiseră ca adăpost. Totul era îmbibat de apă – mantia şi gluga, rucsacul, cizmele. Avea impresia că purta pietre în buzunare. Încă îşi mai amintea cum privise Qui-Gon ploaia care cădea în cascadă de pe cerul metalic.

— Trebuie să-ți aparțină ploaia, Obi-Wan. Trebuie să fie o parte din tine, o extensie a ta. Dacă te lupți cu ea, va învinge. Acceptarea e cheia tuturor dificultăților.

Avea paisprezece ani pe atunci. Învățase această lecție şi, ca toate lecțiile lui Qui-Gon, se extinsese la atât de multe lucruri. Căldura, vântul, frigul, învățase cum să le accepte, nu să lupte cu ele.

Acum purta uniforma unui ofițer Imperial şi o deținea. Fața îi era proaspăt rasă, iar expresia îi era impasibilă. Se plimba pe străzi şi nu-i păsa că Bellassanii se retrăgeau când îl vedeau, că se fereau în fața lui ca de un vânt toxic. Cât timp o va purta, nu se va micşora la contactul ei cu pielea sa. Nu avea să trădeze, printr-o privire sau gest, că îi ura până la ultima fibră, pentru că reprezentau totul împotriva căruia lupta el. Cilindrul de cod Imperial îl ajută să intre fără probleme pe uşa principală a garnizoanei. Asta însemna că proprietarul nu îl declarase furat. Totuşi, trebuia să lucreze repede. Obi-Wan păşi pe hol. Ştia că toate clonele erau nemiloase şi lipsite de imaginație. Ofițerii Imperiali erau fie brute, fie oportunişti, fie amândouă. Cu toții se purtau cu siguranța arogantă pe care le-o dădea puterea absolută. Toți participaseră la trădarea Jedilor de către Împăratul Palpatine... Dar trebuia să blocheze asta pentru a reuşi să treacă. Nu putea lăsa furia sau tristețea să pună stăpânire pe el. Nu acum.

Niciodată.

Nimeni nu îl opri şi nici nu îl privi cu atenție. Garnizoana era ocupată, cu trupe care înaintau pe coridoare şi ofițeri care mergeau repede, încercând să nu se grăbească. Imperiul îşi extinsese rândurile, iar el observă că multe dintre ființe nu erau clone, ci oportunişti vicleni recrutați din toate colțurile galaxiei. Soldații din trupele de şoc erau îmbrăcați în armuri antirevoltă, purtând bastoane paralizante şi scuturi. Se pregătea ceva? Obi-Wan nu era sigur, dar voia să se asigure că va afla toate informațiile şi va pleca înainte să se întâmple ceva.

Căută semnele din alfabetul Aurebesh pentru *UNITATEA DE INFORMAȚII/ SECURITATE* şi găsi un birou gol. Obi-Wan închise repede uşa şi, folosind cilindrul cu cod, accesă baza de date a computerului. Introduse numele ROAN LANDS. Apărură fişierele de supraveghere. Obi-Wan avu noroc. Cilindrul trebuie să fi aparținut unui comandant. Avea autorizație de securitate de nivel înalt.

Informațiile de la un agent plătit indicau faptul că Lands era membru fondator

al *Celor Unsprezece*, împreună cu Ferus Olin… considerat periculos pentru obiectivele Imperiului… Agent plătit? Un spion? Obi-Wan căută, dar nu mai găsi nicio mențiune despre agent. Doar o adresă către dosarele Inchizitorilor. Când încercă să le acceseze, fu respins. Ofițerul său nu avea o autorizație atât de mare.

Subiectul a părăsit biroul şi s-a îndreptat spre districtul Bluestone Lake. Subiectul a fost pierdut după ce a intrat în piața mare.

Subiectul a plecat de acasă şi s-a îndreptat spre Gree Park. Subiectul a fost pierdut pe potecile de drumeție.

— Bravo ție, Roan, murmură Obi-Wan.

Roan Lands se pricepea în mod evident să scape de supravegherea despre care ştia că era în spatele lui. Dosarul era unul lung. Îl răsfoi rapid. Se încheia cu arestarea lui Roan şi a lui Ferus. Fuseseră înconjurați de un pluton întreg, în mijlocul orașului, şi se predaseră mai degrabă decât să-i pună în pericol pe civilii din jur. Obi-Wan nu putu găsi nicio mențiune despre acuzații. Dar, pe de altă parte, Imperialii nu se preocupau de ceea ce ei considerau a fi regulile mărunte ale legii.

Ah, fişa medicală. Obi-Wan coborî până la o secțiune intitulată TEHNICI PERSUASIVE. Inima îi cedă. Roan fusese expus la multe neurotoxine. Se dovedise a fi extraordinar de puternic. Obi-Wan memoră drogurile, concentrându-se pe cele administrate în timpul ultimelor zile ale lui Roan în închisoare.

Auzi mai mulți paşi pe coridoare şi putu sesiza zumzetul energiei de afară. Simțea că nu mai avea mult timp la dispoziție, dar le era dator *Celor Unsprezece* să afle cât mai multe date. Atâta timp cât putea intra în baza de date, trebuia să continue să caute. Ieşi din dosarul lui Roan şi răsfoi directivele către ofițeri, majoritatea la cel mai înalt nivel de autorizare de securitate. ARESTĂRI. Cartierele care urmează să fie lovite prin rotație. Orice personaje suspecte care trebuiau să fie ridicate. Ținte: jurnalişti, scriitori, artişti, experți în armament, foşti ofițeri şi soldați ai armatei…

Titlul unei directive îi atrase atenția. *SCENARII PENTRU ELIMINAREA CADAVRELOR, ORDINUL DE POST TREIZECI ŞI ŞAPTE.*

Obi-Wan simți un fior. Accesă dosarul.

Este imperativ ca trupurile să nu fie predate membrilor familiei… Toate comunicațiile prin HoloNet trebuie să fie oprite în acea dimineață şi să se păstreze tăcerea în următoarea lună, astfel încât COMPNOR[1] să poată controla fluxul de informații… Nu se vor difuza date, deoarece acestea se pot dovedi dăunătoare pentru controlul Imperial al sistemelor din jur… Dovada eliminării cadavrului este documentată pentru ca Inchizitorul Malorum să o transmită lui LDV…

LDV… Lordul Darth Vader?

Sute de cadavre. Plănuiau să se debaraseze de sute de cadavre. Obi-Wan răsfoi frenetic documentul, căutând indicii. Cine urma să fie luat? Când? Nu putu găsi nicio informație. Era ca şi cum ordinul fusese deja dat…

Trupele de pe holuri… Simțea că se va întâmpla ceva…

Dintr-o dată, Obi-Wan simți un val al părții întunecate a Forței. Asta însemna că întreaga putere a securității se va prăbuşi pe capul lui în câteva secunde. Închise banca de date. Păstră cilindrul în palmă şi se strecură pe uşă. O trupă de ofițeri mărşăluia, iar el i se alătură. Se pierdu într-o mare de uniforme. Când trecu pe lângă un coş de echipament, aruncă cilindrul de cod în el. Nimeni nu trebuia să ştie că fusese aici. Nimeni nu trebuia să ştie că văzuse acel dosar.

---

[1] COMPNOR – Comisia pentru Păstrarea Noii Ordini.

Simțit că Malorum era aproape.

Un sunet zgomotos se auzi în difuzoare, iar o voce anunță:

— Ordinul 37 a intrat în vigoare. Vă rugăm să vă prezentați la posturile voastre. Repet: Ordinul 37 a intrat în vigoare.

Holurile fură brusc inundate de trupe. Obi-Wan fu luat de val. Ieşiră afară din garnizoană. Rămase alături de trupe în timp ce acestea mărşăluiau prin *Commons* şi se revărsau pe străzi, patrulele despărțindu-se unele de altele pentru a acoperi cât mai mult teren. Câțiva oameni se opriră să se uite, în timp ce alții începură să se grăbească, încercând să meargă mai repede decât cizmele zgomotoase ale trupelor.

Un bătrân Bellassan se opri să privească trupele de şoc, cu îngrijorarea pe față. Spre şocul lui Obi-Wan, un soldat îl lovi cu un baston paralizant. Omul căzu la pământ, contorsionându-se. Bastonul fusese setat pentru un şoc puternic.

Obi-Wan începu să înainteze, dar ştia că nu-l putea ajuta. O femeie se opri să încerce, iar un alt soldat o lovi cu bastonul, iar ea căzu peste bărbatul paralizat.

Cuşti pe transportoare cu repulsor curgeau dinspre garnizoană, pilotate de alți soldați. Una după alta zburară pe străzi. În timp ce trupele de şoc înaintau, lovind orice pieton din calea lor, cuştile ridicau corpurile. Țipetele umplură aerul.

Furia şi neputința îl făcură să tremure. Nu mai putea face nimic. Niciodată nu se simțise atât de singur. Cândva ar fi putut face ceva, şi-ar fi putut folosi poziția de Jedi pentru a interveni, pentru a chema întăriri. Acum nu putea decât să privească.

Strigătele se auzeau pe străzi, în clădiri, în timp ce familii întregi erau luate. Oricine protesta era doborât. Copii, bătrâni, femei, bărbați. Ei erau cadavrele despre care se vorbea în dosar? Putea Imperiul să o facă cu adevărat? Puteau asasina atâția oameni fără motiv? Sau exista un motiv? Pentru a-l zdrobi pe Ferus şi pe cei ca el.

Obi-Wan se grăbi pe străzi. Urmă o cale de scăpare către casa conspirativă a *Celor Unsprezece*. Uniforma îi oferea acoperire atât față de soldați, cât şi față de pietonii pe care îi întâlnea. Aceştia fugeau speriați de el. Abia aştepta să o scoată de pe el. Avea senzația că îi arde pielea. După ce îşi găsi hainele acolo unde le ascunsese, ocoli spre partea din spate a casei conspirative. Casa fusese aleasă cu grijă, pentru intimitate. Nu existau ferestre, nici uşi care să dea spre intrarea din spate. Obi-Wan introduse codul care îi fusese dat şi se strecură înăuntru. Într-o clipă, Wil deschise uşa casei.

— Am auzit veştile. Arestări în masă.

Obi-Wan respiră adânc, încercând să se liniştească.

— Îi iau pe toți cei care le stau în cale…

Wil îl trase înăuntru şi închise uşa.

— Mă bucur să văd că eşti în siguranță.

Obi-Wan încă mai simțea cadența paşilor mărşăluind, vedea fețele chinuite, trupurile contorsionate care erau aruncate în cuştile de detenție.

— Ar trebui să vă faceți griji pentru voi înşivă, spuse el.

O umbră de îngrijorare profundă se citi pe fața lui Wil, iar Obi-Wan îşi dădu seama că nu era pentru el.

— Ce este?

— Am auzit ceva. Ferus este într-un pericol mai mare decât ştiam.

— Ce anume?

— În primul rând, nu au făcut publică informația că Roan a evadat. Vor ca Ferus să creadă că încă este reținut. Şi am fost contactați de mai mulți clienți ai lui Roan Lands. Trupele de şoc îi vizitează pe fiecare dintre ei, căutându-i şi, în unele cazuri,

distrugându-le casele. Nu putem decât să presupunem că Imperialii au lista secretă a clienților lui *Olin/Lands*. Nu ştim cum. Dacă ceea ce bănuim este adevărat – dacă Ferus se ascunde la unul dintre ei…

— Nu le va lua mult timp să-l găsească, încheie Obi-Wan.

Capitolul 11

Obi-Wan se grăbi să intre în camera interioară unde Arnie Antin stătea cu Roan.

— Au folosit o combinație de *Loquasin* şi *Titroxinat*, spuse Obi-Wan. Îi repetă doctoriței nivelurile. Apoi, în ultima zi, i-au administrat *Skirtopanol*.

— Nu a fost un medicament nou. A fost o combinație nouă, icni doctorița Antin. Asta explică starea lui de acum. Dar combinația aceea… trebuie să fie nebuni.

— Erau disperați, spuse Obi-Wan.

— Asta îmi dă ceea ce am nevoie, spuse, trecând deja la trusa medicală. Voi doi, mergeți să vă relaxați sau ceva de genul ăsta. O să vă caut dacă se trezeşte. Am nevoie de linişte aici.

Obi-Wan merse după Wil pe hol până la bucătărie. Casa era izolată fonic, dar cu toții ştiau ce se întâmpla afară. Wil îşi puse capul în mâini pentru o clipă.

— Să ies afară ar fi o nebunie. Să rămân înăuntru… mă va înnebuni.

— Nu putem face nimic, spuse Obi-Wan. Putem doar să aşteptăm momente mai oportune.

Wil îşi ridică capul. Ochii lui cenuşii erau sumbri.

— De ce acum? întrebă încet. Nu a fost nicio agitație, nicio luptă. Nu înțeleg arestările în masă.

— Oamenii tăi sunt în siguranță? întrebă Obi-Wan.

— Cei din grupul de bază au fost cu toții aici pentru o întâlnire. Şi ne-am mutat familiile din oraş cu mult timp în urmă. Am reuşit să îl găsesc şi pe fiul lui Arnie. Este în siguranță. Dar mai sunt mulți alții, împrăştiați prin tot oraşul… Nu vom avea veşti decât mai târziu. Se aşează la masă, cu mâinile strângând blasterul. Nu ştiu unde se vor sfârşi toate astea.

Obi-Wan nu ştia ce să spună. Nu avea răspunsuri. Galaxia era cuprinsă de un întuneric vast şi complet. Sithul triumfase.

— Nu cred că vor domni la nesfârşit, spuse el în cele din urmă.

Wil făcu un gest spre mâncare, dar Obi-Wan clătină din cap. Cumva i se părea greşit să se consoleze într-o bucătărie caldă, când în afara uşilor se petreceau atâtea orori.

— Nu. Şi va fi nevoie de mai mult decât ne putem imagina pentru a-i învinge, spuse Wil. Mai mult decât credem că suntem pregătiți să facem. Şi totuşi, sper să fiu încă în viață ca să văd asta.

Obi-Wan fu de acord în tăcere. Se gândi la copiii, Luke şi Leia, care creşteau pe planete separate. Spera să îi vadă adulți, dedicați luptei. Gândul acesta ridică o parte din neputința pe care o simțise mai devreme – şi, de asemenea, îl făcu conştient de necesitatea de a se întoarce curând la Luke.

Arnie Antin apăru în pragul uşii.

— Este treaz.

Obi-Wan se ridică repede.

— A fost rapid.

— Este foarte puternic. Mintea lui este activă, dar corpul lui va avea nevoie de

timp. Cel puțin o săptămână până când va putea sta în picioare, cred. Drogurile au fost puternice. Veniți. Pot să vă las pe amândoi un minut.

Obi-Wan şi Wil o urmară. Când intrară în cameră, Roan se chinuia să se ridice.

— Ferus, spuse el.

— Nu este aici, spuse Wil. Dar ştim că este în siguranță.

Uşor, Arnie îl împinse pe Roan înapoi pe pernă.

— Vei fi slăbit o perioadă de timp. Este mai bine să rămâi întins.

Roan o ascultă. Corpul lui puternic trebuie să fi fost fragil, pentru că până şi atingerea blândă a lui Amie îl trimise înapoi pe canapeaua de dormit. Privirea pe care a aruncă spre Obi-Wan deborda de puterea pe care corpul lui nu o avea.

— El cine este?

— Sunt un prieten vechi al lui Ferus, spuse Obi-Wan.

— Eşti Jedi, ghici Roan.

— Am venit să-l ajut, dacă pot.

— Nu am nimic să-ți spun.

Obi-Wan împinse un scaun şi se aşeză.

— Eu cred că ai, spuse el. Cred că ştii unde este.

Roan se agită neliniştit.

— Îmi voi reveni în curând. Dacă are nevoie de ajutor, i-l voi oferi.

— Doctorița Antin crede că îți va lua o săptămână.

— Doctorița Antin se înşeală.

— Ea este expertă în neurotoxine.

— Dar nu e expertă în ceea ce mă priveşte.

Gura lui Roan se înclină, aproape într-un zâmbet.

— Ca să ştii, interveni Arnie, eu nu mă înşel niciodată.

— Eşti dispus să pariezi pe viața lui Ferus? întrebă Obi-Wan.

— Roan, trebuie să ştim unde se află, spuse Wil. Avem motive să credem că Imperialii îl caută la casele tuturor vechilor tăi clienți. Au o listă.

— Lista nu le va folosi la nimic, spuse Roan. Este în siguranță acolo unde se află. Iartă-mă, Wil, dar Ferus şi cu mine am făcut un jurământ. Nimeni nu trebuie să ştie. Nici măcar *Cei Unsprezece*.

Privirea lui era neclintită, dar Obi-Wan văzu cum i se scurge brusc culoarea de pe față şi închise ochii.

— Are nevoie de odihnă, spuse Arnie.

Wil porni cu reticență spre uşă. Obi-Wan merse cu el, dar se opri la uşă.

— Mai am nevoie de o clipă, le spuse pe un ton scăzut lui Arnie şi Wil.

— Doar un moment, spuse Arnie.

— Îl cunosc, spuse Wil. Nu vă va spune nimic. Poți să-l învinovățeşti? Cumva, Imperialii au găsit dosarele lor. Am putea avea un spion în organizație. Trebuie să investigăm acest lucru.

În linişte, Wil şi Arnie părăsiră camera.

— Cred că ştiu cine eşti, spuse Roan, fără să deschidă ochii. Nu avea secrete față de mine. Tu eşti Maestrul Jedi Obi-Wan Kenobi, membru al Înaltului Consiliu Jedi – fost membru, adică. Te-a descris perfect.

— Cum a făcut-o?

— Înalt şi încăpățânat. Şi rigid.

— Rigid?

— Rigid. Roan se răsuci în pat şi deschise ochii, cu privirea brusc pătrunzătoare. Jedii au fost nimiciți, şi totuşi tu trăieşti. De ce se întâmplă asta?

— Am reuşit să... evit ceea ce s-a întâmplat.

Roan nu îşi mută privirea.

— Ce norocos.

— Ce vrei să spui?

— Am auzit că unii Jedi au trecut... au trecut de partea întunecată. De unde ştiu eu că tu nu ai făcut-o?

— Nu ştii, spuse Obi-Wan. Dar Ferus pe care l-am cunoscut avea instincte bune. Odată, nu l-am ascultat şi îmi pare mai rău de asta decât vei şti tu vreodată. El ştia, mai bine decât mine, cum să asculte de instincte. Dacă îl cunoşti bine, ştii şi asta.

Văzu că Roan ezita. În ciuda cuvintelor lui, Obi-Wan văzu că tânărul era conştient că nu va putea să părăsească patul pentru o perioadă de timp.

— Nu le voi spune *Celor Unsprezece*. Nu voi spune nimănui. Trebuie să ai încredere în mine, spuse Obi-Wan. Ferus a avut încredere în mine odată. Eu sunt cel care o va face. Lupta pentru această planetă ar putea fi oglindită pe mii de alte planete. Trebuie să facem o mişcare decisivă acum, pentru a arăta că Imperiul nu poate distruge voința poporului.

— Ferus şi cu mine am avut un pact...

— Şi crezi că îl va respecta? El crede că eşti încă în închisoare. Crezi că va sta deoparte?

Roan închise din nou ochii.

— Nu, spuse el încet. Nu va sta departe.

— Nu îți pot da fapte. Trebuie să iei această decizie bazându-te doar pe sentimentele tale.

— Acum vorbeşti ca Ferus. Roan scoase un oftat adânc şi privi spre tavan. Obi-Wan putu vedea lupta de pe fața lui. Se află în regiunea montană Arno, spuse el. Îți voi da coordonatele. Găseşte-l. Nu o va recunoaşte, dar sunt sigur că i-ar prinde bine ajutorul.

* * *

Aşteptă să se întunece. În timpul zilei, străzile erau prea periculoase. Rilla îi dăduse documente noi de identitate şi aranjase ca mijloc de transport o navă de luptă – lucru care îi ceruse să apeleze la toate favorurile ei. Acum era un om de afaceri din Raed-7. *Cei Unsprezece* nu ştiau unde se ducea, dar îl ajutau să ajungă acolo. Cu toții fuseseră de acord că, până nu ştiau dacă erau infiltrați, era mai bine să păstreze informațiile în siguranță.

— Încă facem multe afaceri cu Raed-7, îi explicase ea. Ei construiesc o rețea de conducte în afara oraşului. Te vor interoga, dar actele sunt în regulă. Dacă ar crede că nu ai niciun motiv să te afli aici, ar putea să te rețină la portul spațial.

— Acesta este cel mai bun mod de a părăsi Ussa, fu de acord Wil. Sunt sigur că, după ziua de astăzi, străinii vor dori să părăsească oraşul. Vor fi şi alții acolo pentru a pleca.

Obi-Wan strecură hârtiile în interiorul mantiei sale de călătorie.

— Călătorie sigură, spuse Rilla.

— Spune-i lui Ferus să nu se întoarcă, spuse Wil. Dacă este în siguranță, atunci

lasă-l acolo. Spune-i că îl vom duce pe Roan pe ascuns la el. Nu este nevoie să se întoarcă. Trebuie să ştie că Roan este în siguranță.

— Îl voi găsi, promise Obi-Wan.

Se îndreptă spre portul spațial. Străzile erau întunecate, iar luna era acoperită de nori. Existau lumini în interiorul clădirilor, dar erau slabe, de parcă Bellassanii dinăuntru se temeau să arate prea multe dovezi ale prezenței lor. Din când în când auzea o patrulă şi se topea într-o uşă sau pe o alee. Când ajunse la portul spațial, fu surprins să vadă că era plin de viață. Ființele se grăbeau spre punctul de control, multe cu pachete şi bagaje.

Un ofițer Imperial cu o expresie malițioasă veni în față.

— Toți Bellassanii trebuie să se întoarcă la casele lor. Niciun Bellassan nu va avea voie să părăsească planeta. Ussa este în izolare. Străinii se pot apropia de punctul de control.

— Dar soția mea este în sistemul Anturus!

— Am acte de ieşire de la guvernul Imperial de pe Coruscant!

Strigătele izbucniră din mulțime. Ofițerul şi soldații săi îşi scoaseră puştile blaster şi le îndreptară direct spre mulțime.

— Întoarceți-vă la casele voastre!

Obi-Wan văzu o femeie de lângă el tremurând. Un bărbat îşi puse mâna pe umărul fiului său. Încet, locuitorii începură să se retragă, punându-şi bagajele pe umeri şi adunându-şi copiii. Nu-şi putu imagina de ce crezuseră că ar putea ieşi. Dar erau disperați şi dispuşi să încerce orice.

Obi-Wan văzu o echipă de bărbați îmbrăcați în haine de călătorie întunecate desprinzându-se de cele câteva ființe rămase la punctul de control. Îşi dădu seama imediat că erau spioni Imperiali, îmbrăcați pentru a se amesteca prin mulțime.

Bellassanii care se îndreptau spre ieşire nu observară cum bărbații se strecurară în mijlocul lor. Îi urmau până acasă. Le vor afla numele. Bellassanii care ar încercaseră să plece vor fi trecuți pe o listă, o listă care i-ar fi desemnat acum ca posibile amenințări la adresa Imperiului.

— Tu de colo!

Ofițerul arăta spre el. Obi-Wan făcu un pas în față, întinzând legitimația. Ofițerul aprobă din cap, arătând spre punctul de control. Obi-Wan îi înmână legitimația. Răsuflă adânc în timp ce ofițerul o examina. Trebuia să aibă încredere în Rilla şi Wil. Trecuse ceva timp de când nu mai avusese încredere în altcineva în afară de el însuşi.

— Ai un DP-x Explorer, spuse ofițerul. Frumos mijloc de transport pentru un om de afaceri.

— L-am luat de pe piață din portul spațial Raed-7 după sfârşitul Războiului Clonelor, răspunse Obi-Wan, folosind o voce cordială. Ce afacere bună. Erau o mulțime de frumuseți de vânzare pe atunci. Piloții sunt morți – rău pentru ei, bine pentru mine!

— Corect, spuse ofițerul fără expresie. Puteți continua.

Obi-Wan plecă, îndesându-şi legitimația la loc la centură. Făcuse doar câțiva paşi înainte să-şi audă numele strigat.

— Ronar Hanare!

Se opri şi se întoarse. Se putea să fie un truc; nu era sigur. Uneori, ființele puteau să treacă de un punct de control cu acte de identitate false, apoi uitau numele fals în uşurarea că reuşiseră să treacă. Ofițerul le striga numele pentru a vedea cât de repede reacționau... sau nu.

— Trebuie să depui un plan de zbor înainte să pleci, spuse ofițerul.

Privirea lui era precaută. Oare bănuia ceva?

— Desigur, spuse Obi-Wan.

Lăsă să-i iasă o respirație lentă în timp ce se îndrepta spre crucişătorul său, o navă de agrement care fusese transformată pentru a putea zbura în spațiul cosmic. Cercetă împrejurimile fără să pară că o face, folosind o tehnică Jedi. Nimic nu părea în neregulă. Nu simți niciun val în Forță care să-l avertizeze. Un alt bărbat singuratic, mare şi cu aspect prosper, discuta cu pilotul său. Fără îndoială că era un alt om de afaceri, nerăbdător să scape de pe planeta turbulentă. O siluetă mai scundă, într-un costum de zbor întunecat, cu spatele la Obi-Wan, făcea o verificare a motorului unui crucişător gri. Obi-Wan recunoscu nava ca fiind din clasa Firespray, un model rar care părea să fi fost personalizat.

Obi-Wan se urcă în transportorul său. Tastă rapid un plan de zbor către Raed-7 şi îl trimise la sistemul de control. Când aprobarea pentru decolare fu afişată, nu pierdu timpul şi urcă în atmosfera planetei. Urmă planul de zbor până în spațiu. Avea să facă o orbită în jurul planetei şi apoi să revină în atmosferă pentru a ajunge la coordonatele muntelui Arno.

Privi ecranul de urmărire. O navă decolase în spatele lui. Se îndrepta spre el, dar stătea în spate, la pândă. Ciudat. Avea o identitate camuflată. Se întoarse, încercând să stabilească un contact vizual prin cupola cabinei de pilotaj.

Era nava de atac Firespray. Cineva îl urmărea – cineva, îşi dădu brusc seama, care avea o legătură cu trecutul său.

Capitolul 12

Conform planului de zbor, Obi-Wan era programat să sară în hiperspațiu. Decise să se abată puțin de la acest plan şi să vadă ce se întâmplă. Rămase în spațiul real, stabilind o orbită leneşă în jurul Bellassei. Când veni momentul să sară în hiperspațiu, menținu viteza de croazieră. Nava Firespray mări viteza. Obi-Wan îi urmă exemplul.

Pilotul trebuie să fi personalizat atât motorul cât şi corpul navei. Obi-Wan mări viteza la maxim. Acum urla pe cer, iar nava cealaltă continua să se apropie. În curând, va fi în raza de tragere. Dar, cu siguranță, nu se va trage asupra lui...

O explozie zgudui nava. Comenzile îi fură smulse din mâini, iar el aproape căzu de pe scaun. Nava Firespray avea, evident, şi sisteme de armament personalizate. Unele mortale. O torpilă protonică tocmai explodase în apropierea navei sale.

Obi-Wan îşi puse nava în manevre de evitare în timp ce tunurile laser trimiteau dungi mortale de foc spre el. Trecuse atât de mult timp de când nu mai făcuse asta, dar nu uitase nimic – senzația comenzilor, ştiința de a discerne cât de departe putea împinge nava, senzația din stomac dacă o scufundare era prea abruptă.

Nava Firespray continua să-l mitralieze. Acestea nu erau lovituri de avertizare. Oricine ar fi fost pilotul, voia să-l doboare pe Obi-Wan. Jediul împinse nava prin mai multe viraje în tirbuşon şi scufundări, dar ştia că era doar o chestiune de timp până când nava Firespray va da lovitura.

Dacă Anakin ar fi fost aici, ar fi pilotat el. Acesta era genul de provocare care îi plăcea. Gândul îi răsărise fără să vrea. Se părea că nu reuşea să oprească astfel de gânduri. Încă avea obiceiul să se gândească la ucenicul său, la prietenul său. La Anakin. Nu la cine devenise.

Dar nu voia să-şi amintească. Asta îi aducea prea multă durere.

Aruncând o privire rapidă la computerul navigațional, văzu că se afla în apropierea lanțului muntos Arno. Nu voia să-l conducă pe urmăritor acolo, dar dacă reuşea, nu ar fi ştiut că aterizase. Împinse motoarele un pic în plus, ştiind că vor putea suporta, până când ieşi momentan din raza de acțiune a urmăritorului său. Apoi, se scufundă spre suprafață. Dacă urmăritorul îl avea în computerul său de urmărire, ar fi crezut că Obi Wan încerca să-l piardă în munți, unde senzorii ar fi avut probleme în a-l localiza. Avea doar câteva secunde înainte ca nava Firespray să-l localizeze vizual. Obi-Wan se lipi de versantul muntelui, zburând în sus şi în jos, atât de aproape încât aproape că putea număra cristalele de zăpadă de pe vârfuri. Pantele abrupte şi văile adânci creau curenți de vânt care îi zdruncinau nava. Gheața se adunase în crăpăturile adânci din stânci şi strălucea albastră sub el. Apărură dâmburi uriaşe din gheață, iar el trecu razant cu ele. Îşi păstră viteza, dar asta făcea ca nava să fie greu de manevrat.

Îşi ținu ochii pe suprafața de zăpadă de dedesubt. În cele din urmă, zări ceea ce căutase – ceea ce fusese cel mai probabil o pajişte în timpul verii era acum un vast câmp de zăpadă. Cât de adânc, nu era sigur, primea o varietate de citiri, ceea ce însemna că se formaseră troiene. În unele locuri, zăpada avea o adâncime de 50 de metri. Se uită cu atenție la suprafață. Nu văzu nicio peliculă de gheață, ceea ce însemna că nu va lăsa urme ale aterizării sale. Cu toate astea, spera că zăpada avea

să fie suficient de tare pentru ca nava să se aşeze fără să se scufunde prea mult.

Ținându-şi răsuflarea, Obi-Wan îndreptă nava în jos la viteză maximă şi apoi tăie energia. Nava navigă cu un calm deplin spre patul de zăpadă. Apoi lovi solul.

Capul lui Obi-Wan tresări în urma impactului. Sunetul păru să fie absorbit în zăpada însăşi. Auzi zăpada de deasupra căzând cu o bufnitură pe partea superioară a cabinei de pilotaj. Albul îl înconjură. Nava se aşeză, iar zăpada căzu în cascadă în jurul lui. Era ca şi cum ar fi fost îngropat de viu. Nava mai coborî câțiva metri, apoi se opri. Era întuneric, dar exista o calitate curioasă a zăpezii, uşor luminoasă în ciuda întunericului. Îşi văzu respirația cum tulbura aerul. Aşteptă.

Trebuia să-şi folosească simțurile, nu instrumentele. Invocă Forța. Conştiința lui se deplasă în sus prin moleculele de zăpadă, prin spațiile dintre molecule, până în aerul subțire de deasupra. O putea auzi sau simți – nu era sigur, dar ştia că nava Firespray era acolo, căutându-l, zburând înainte şi înapoi pe deasupra munților, scufundându-se în pajiştile de zăpadă şi urcând din nou, bâzâind ca o insectă frustrată. După un timp, simți vidul plecării sale. Forța se linişti. Era singur.

Obi-Wan privi în afara cabinei de pilotaj. Nu putea decola de aici. Nici măcar acea navă, oricât de puternică ar fi fost, nu ar fi putut să se avânte prin zăpadă. Va trebui să se târască afară. Activă controlul cupolei. Acesta se zbătu împotriva zăpezii, dar nu se ridică. Inspiră adânc şi lăsă aerul să iasă. Nu-şi permitea să se gândească la posibilitatea de a fi prins în capcană. Îşi puse pelerina termică şi îşi luă rucsacul de supraviețuire. Apoi scoase sabia şi făcu o gaură în cupolă. Zăpada căzu înăuntru, dar reuşi să se târască afară. Aterizarea sa crease o mică bulă de aer, suficientă pentru a respira. Îşi băgă o mână în zăpadă şi încercă să se tragă, dar nu îi susținu greutatea.

Încercă să-şi amintească ce era deasupra. Întinse mâna spre linia de cablu de la centura sa utilitară. Avea o acțiune de recul, aşa că putea să tragă un filament în sus, dar capătul cu gheare trebuia să se prindă de ceva. Eliberă un spațiu deasupra cu sabia, apoi trase în sus, în unghi, încercând să localizeze locul unde îşi amintea că văzuse un mic grup de pietre. Cablul eşuă şi se întoarse înapoi în dispozitiv. Încercă din nou. Acțiunea de recul trase cablul înapoi. Obi-Wan trimise iar şi iar cablul în sus. Zăpada începea să se topească datorită căldurii corpului său şi a căldurii din ce în ce mai scăzute a navei. Bucăți din ea se prăbuşiră peste el. Dacă ar fi continuat aşa, ar fi declanşat o avalanşă asupra lui – mică, dar suficientă pentru a-l îngropa definitiv.

Trase din nou. De data asta, se prinse. Testă rezistența. Trebuia să funcționeze. Activă mecanismul, iar cablul se retrase, trăgându-l în sus prin zăpadă. Îi intra în păr, în ochi şi în gură, dar nu se opri din mişcare. Ajunse suprafață şi salută cerul cenuşiu. Obi-Wan se întinse pe zăpadă. Apăsă mecanismul şi filamentul se retrase complet. Apoi băgă firul înapoi la centură şi se ridică încet, privind admirativ la munții imenşi de sub el şi de deasupra. Îşi şterse zăpada de pe tunică şi începu să meargă.

* * *

Se lăsase noaptea în a doua zi, în timp ce escalada ultima stâncă spre coordonatele pe care i le dăduse Roan. O luase pe traseul cel mai direct, ceea ce însemna că mare parte din timp îşi croise drum pe verticală, urcând pe versanții stâncilor şi escaladând bolovani uriaşi. Era epuizat şi înfrigurat. Pelerina sa termică era înțepenită de gheață. Cristale de gheață se formaseră pe barba şi genele sale în creştere. Dar era hotărât să îşi termine călătoria în seara aceea.

În sfârşit, o văzu – o mică cabană de piatră albă care se amesteca în zăpadă. Uşurat, merse spre ea. O voce se auzi din spatele lui. Era feminină, clară.

— Ai o puşcă blaster îndreptată spre spatele tău. Nu te mişca.

— Sunt un prieten.

— Eu nu am prieteni.

— Roan m-a trimis.

— N-am auzit niciodată de el.

Auzi sunetul inconfundabil al unei puşti care era ridicată pe umăr. Mâna lui se duse spre sabia de lumină, iar uşa cabanei se deschise.

— Dona, nu trage, spuse Ferus după o pauză lungă. Mă tem că prietenul meu o va lua foarte personal dacă o vei face.

Capitolul 13

Obi-Wan merse înainte. Vederea lui Ferus i se părea uşor ireală.

— Credeam că eşti mort, spuse Ferus.

— Poate că am fost, răspunse Obi-Wan.

Spre surprinderea lui Obi-Wan, Ferus înaintă şi îl îmbrăţişă. Ferus, care fusese întotdeauna atât de corect. Trecuse atât de mult timp de când Obi-Wan nu mai simţise o astfel de emoţie încât se temu că va fi copleşit. Înghiţi în sec şi îl îmbrăţişă şi el pe Ferus. Fluxul de sentimente se simţea ca apa de izvor pe un gât uscat. Ferus era viu, iar asta însemna că trecutul nu murise. Nu complet.

Ferus făcu un pas înapoi şi zâmbi.

— Şi eu care credeam că sunt imun la surprize. Se întoarse spre Dona. Deci, ce zici? Crezi că ar trebui să-l invităm înăuntru? Tu eşti şefa.

Femeia nu zâmbi, dar Obi-Wan putu vedea că se bucura de tachinările lui Ferus.

— Se pare că i-ar prinde bine o dezgheţare, spuse ea. Numai să nu faci bălţi pe podeaua mea.

— Să-ţi spun ceva, îi spuse Ferus lui Obi-Wan cu subînţeles. Ştiu că va fi supă.

Ferus îl trase în căldura casei. Acum că se aflau la lumină, Obi-Wan putu vedea schimbările din el. Era mai suplu, mai musculos. Faţa lui se maturizase; unghiurile îi erau mai ascuţite. Avea doar douăzeci şi ceva de ani, dar şuviţele aurii din părul său negru se transformaseră în argintiu. Dădea impresia unui om care trecuse prin lucruri despre care nu ar fi vrut să vorbească. Dar era şi o dezinvoltură în el, care era nouă. Chiar şi mersul său era diferit. Cândva, Ferus se mişcase cu siguranţa rigidă dată de o minte disciplinată. Acum agăţă un scaun cu piciorul şi îl târî în faţa focului, făcându-i semn lui Obi-Wan să se apropie pe el. Celălalt Ferus nu ar fi făcut niciodată ceva atât de dezinvolt şi atât de... graţios. Iar Obi-Wan nu-l mai auzise niciodată pe Ferus glumind. Se schimbase în moduri pe care Obi-Wan încă nu le descoperise.

— Te holbezi, spuse Ferus.

— Îmi pare rău, dar pari atât de diferit.

— Şi tu. Ai devenit complet gri. Pari mai bătrân. De fapt, nu arăţi chiar atât de bine.

— Mulţumesc.

De îndată ce lucrurile ude ale lui Obi-Wan fură luate de Dona şi acesta se aşeză în faţa focului cald, Ferus îşi lăsă anxietatea să se vadă.

— Ai spus că te-a trimis Roan, spuse Ferus.

— Este bine, spuse Obi-Wan. A fost scos pe ascuns din clinica medicală şi dus la *Cei Unsprezece*. I-au fost administrate nişte neurotoxine în timp ce era în închisoare.

Ferus dădu din cap sumbru.

— Dar am reuşit să descoperim ce erau, iar acum este treaz. Devine din ce în ce mai puternic. M-a rugat să-ţi spun să nu te întorci la Ussa. Au avut loc arestări în masă în ziua în care am plecat. Nu mai este sigur acolo.

Ferus suspină şi se scufundă pe un scaun în faţa lui Obi-Wan.

— Urăsc Imperiul. Şi urăsc acest exil.

— Nu poți rămâne aici, spuse Obi-Wan. Imperialii îți verifică lista de clienți. Roan crede că eşti în siguranță, dar eu nu sunt sigur...

— Dona nu se afla pe lista din fişierele computerului nostru.

— Am fost urmărit de la Ussa. Nu ştiu de ce şi nici de către cine. Nu ştiu dacă are vreo legătură cu tine, dar nu putem risca.

Ferus aprobă din cap, încruntându-se.

— Unde este mijlocul tău de transport?

— Îngropat sub un mal de zăpadă.

— Dona are unelte, putem să-l scoatem. Ai dreptate – ar trebui să plec. Evenimentele au schimbat lucrurile. Va trebui să iau legătura din nou cu *Cei Unsprezece*. Va trebui să mai aşteptăm un pic până vom avea ocazia, dar ar trebui să ne facem planuri.

Obi-Wan întinse o mână pentru bolul pe care i-l adusese Dona. Degetele lui reci se încolăciră în jurul căldurii. Uitase şi asta – cum se simțea căldura şi siguranța după o călătorie imposibilă.

— Ce te aştepți să realizăm?

— Mă aştept să răstorn Imperiul, câte o planetă pe rând, răspunse Ferus. Nimic mai puțin decât atât.

În timp ce Ferus se relaxa înapoi în scaun, Obi-Wan putu vedea că încă mai avea dureri.

— Nu e nimic, spuse Ferus, văzându-l pe Obi-Wan că îi priveşte piciorul. Am fost rănit în timpul evadării. Am prins câteva focuri de blaster. Dona m-a tratat şi aproape că s-a vindecat.

— Simt ceva care mă surprinde, spuse Obi-Wan încet. Nu m-aş fi aşteptat ca viața în afara Ordinului Jedi să ți se potrivească.

— Aş fi spus acelaşi lucru, zise Ferus râzând. Dar m-am adaptat. Siri obişnuia să-mi spună mereu că trebuie să accept schimbarea. Să-i urez bun venit, spunea ea – schimbarea este ceea ce face ca galaxia să se învârtă. Este ceea ce o face frumoasă. Ferus se uită în foc. Am auzit de moartea ei, înaintea tuturor celorlalți. Îmi pare rău, Obi-Wan.

— Au fost atât de multe morți, spuse Obi-Wan.

Ferus nu ştia, dar lui îi era dor de Siri în mod constant şi intens, chiar şi acum.

— Îmi pare rău, trebuie să te întreb, Obi-Wan... Anakin. Nici el nu a supraviețuit?

Obi-Wan nu putu să-i spună. Îi spuse o versiune a adevărului.

— Nu a supraviețuit. Anakin pe care îl ştiau amândoi era mort. A fost vânat de Imperiu.

Ferus dădu din cap, cu durere în privire, chiar dacă el şi Anakin fuseseră mai mult rivali decât prieteni.

— M-am gândit că părăsirea Jedilor va fi cea mai teribilă întâmplare din viața mea, spuse el. Se pare că asta mi-a salvat viața. Nu m-am numărat printre cei prinşi la Templu sau pe altă planetă. Nu am fost vânat. Dar să aud despre toate astea... a fost greu de suportat. Trădarea. Şi să văd galaxia în ghearele Împăratului... e ceva care mă macină. Ce am fi putut face, ce am fi putut vedea?

— Noi nu privim înapoi. Profităm de fiecare moment.

Ferus îşi întinse picioarele.

— Ah, da, aşa spun Jedii. Deci, unde ai fost în ultimul an sau cam aşa ceva?

— Aici şi acolo, spuse Obi-Wan.

Avea încredere în Ferus, dar nu-i putea spune despre Luke şi Leia. Cu cât un secret era spus mai mult, cu atât devenea mai puțin secret.

— Ah, nu voi mai întreba, spuse Ferus. Mă bucur doar să te văd. Ştii dacă a mai supraviețuit vreun Jedi?

Obi-Wan ezită. Faptul că Yoda era încă în viață era un alt secret.

— Ştiu cu siguranță doar despre încă unul, pe care nu-l pot numi, spuse el. S-ar putea să mai fie unii care s-au ascuns. Nu am cum să ştiu. A existat o baliză care îi chema pe Jedi înapoi la Templu, pentru a fi măcelăriți. Am reuşit să o înlocuim cu un semnal care le spunea să stea departe – dar în acel moment, s-ar putea să fi fost prea târziu. S-ar putea să nu mai fie niciunul.

Ferus se aplecă în față, cu antebrațele pe genunchi şi mâinile împreunate.

— Mi-e greu să cred asta. Trebuie să existe o modalitate de a-i găsi. Jedii au fost prea puternici pentru a fi nimiciți complet. Trebuie să existe şi alții care au supraviețuit, la fel ca tine. Mă gândesc la această întrebare. Mă bântuie.

— Îmi pare rău, Ferus, clătină Obi-Wan din cap. Este imposibil de crezut, dar trebuie să o faci. Jedii au dispărut.

Lumina focului străluci în privirea întunecată a lui Ferus, colorând-o în portocaliu.

— Nu o voi crede niciodată, spuse el. Şi acum, că eşti aici, putem face ceva în privința asta.

Obi-Wan clătina deja din cap.

— Am propria mea sarcină de îndeplinit. Te voi ajuta acum, dar apoi trebuie să plec şi să nu mă mai întorc niciodată.

— Nu poți vorbi serios.

— Ba da.

— Dar sunt atât de multe pentru care trebuie să lupți.

— Zilele mele de luptă s-au terminat, deocamdată.

— Ce poate fi mai important?

Obi-Wan nu răspunse.

— Nu-mi place să trebuiască să pun întrebări unui Maestru Jedi, spuse Ferus. Vechile obiceiuri mor greu. Dar glumeşti, nu? Preferi să te ascunzi decât să lupți?

Cuvintele şi felul în care le rostise îl şocară pe Obi-Wan. Păstră tăcerea în semn de dezaprobare.

— Acum nu face pe sfântul Jedi cu mine, spuse Ferus. O pot vedea pe fața ta. Nu sunt ucenicul tău, Obi-Wan. Meriți respectul meu, bineînțeles. Dar am învățat să vorbesc sincer. Aceasta este o nouă realitate, o nouă galaxie.

— Noi am luptat şi am murit pentru noua galaxie, spuse Obi-Wan, simțind o înțepătură de iritare.

— Ştiu asta, spuse Ferns. Ceea ce am vrut să spun este că galaxia s-a schimbat. A alege exilul în locul angajamentului ne condamnă pe toți la dominație şi disperare.

— Ferus, eu nu sunt unul dintre *Cei Unsprezece*, spuse Obi-Wan. Sunt un vechi prieten. Nu am venit aici ca să fiu recrutat.

— Deci, care este răspunsul tău la Imperiu?

Obi-Wan se uită în foc. Simțea cuvintele pe buze, dar nu voia să le rostească. Ştia că l-ar fi înfuriat pe Ferus.

— Să aştept.

— Să aştepți?

Ferus arăta de parcă ar fi vrut să sară de pe scaun şi să-l sugrume pe Obi-Wan. Obi-Wan îi susținu privirea fixă. Poate că galaxia era diferită, dar el încă ştia cum să supună un ucenic turbulent. Ferus zâmbi brusc şi se sprijini pe perna pe care Dona o aşezase în spatele lui.

— Îmi amintesc de vremurile când privirea asta mă speria. Aproape că mă sperie şi acum. Aproape, Obi-Wan.

Ferus vorbea atât de amabil încât Obi-Wan simți cum i se scurge iritarea. Bineînțeles că Ferus nu avea cum să-i înțeleagă decizia. Obi-Wan îşi sorbi supa.

— Mai e ceva ce trebuie să-ți spun, spuse el. Există un ofițer de securitate Imperial, un inchizitor pe nume Malorum.

— Da, l-am întâlnit, spuse Ferus. A fost prezent la interogatorii, deşi nu a vorbit.

— Are o legătură cu Forța.

Ferus aprobă încet din cap.

— Am bănuit că... Nu eram sigur. A trecut atât de mult timp de când nu am mai folosit Forța. Încă face parte din mine, dar nu o accesez.

— Ştii ceva despre el?

— Ştiu că s-a distins la cel mai înalt nivel, spuse Ferus. Se spune că este animalul de companie special al Lordului Vader. Îşi poate alege singur misiunile.

— Este foarte interesat să te captureze, ştiu sigur asta, spuse Obi-Wan.

— Ei bine, va trebui să fie dezamăgit, spuse Ferns. Nu intenționez să mai revin într-o celulă de închisoare Imperială. Îşi ridică lingura. Acum, sugerez să facem cum fac Jedii...

Obi-Wan zâmbi.

— Când vine mâncarea, mâncăm.

* * *

Obi-Wan crezu că va avea probleme cu somnul, dar odihna pe care o dorea corpul său îl copleşise. Înfăşurat în păturile țesute manual de Dona, adormi lângă căldura focului. Dimineața, zări prin fereastră un cer albastru imposibil de larg, cu munți cu coamă albă în depărtare.

— Doamnei nu-i place să deschid perdelele din țesătură de armură, dar nu putem fi văzuți aici, pe coasta muntelui, spuse Ferus, odată ce Obi-Wan se trezise. Ai dormit bine?

— Da, mulțumesc, spuse Obi-Wan.

I se părea ciudat să aibă o conversație atât de obişnuită, de la oaspete la gazdă, în aceste circumstanțe. Părea atât de normală, când situația era orice, dar deloc normală. Obi-Wan încă nu se obişnuise cu noua poziție în care se afla. Ferus nu mai era Padawan. Toate regulile care îi legaseră împreună dispăruseră.

Dona se grăbi să intre în bucătărie, strângându-şi la gât roba de dimineață.

— Avem veşti, spuse ea. Am reuşit să accesez HoloNetul.

Ferus strâmbă din nas.

— Nu putem crede nimic din ce auzim pe acolo. Este controlat de Imperiu.

— Mă tem că este prea adevărat, spuse Dona. Arestările în masă din Ussa... Imperiul a dat un ultimatum. Dacă oraşul nu-l predă pe Ferus Olin în douăzeci şi patru de ore, toți cei reținuți în arestările în masă vor fi executați. Ordinul a fost dat acum şase ore.

Culoarea dispăru de pe fața lui Ferus. Corpul lui se rigidiză.

— Deci de asta au făcut-o, spuse Obi-Wan. Au arestat atât de mulți pentru a prinde doar unul.

— Trebuie să mă întorc, spuse Ferus. Trebuie să mă predau.

Capitolul 14

Nu avea de ales. Dacă nu o făcea, ar fi murit oameni nevinovați. Chiar în timp ce se ridica de la masă, Ferus începu să calculeze frenetic cât timp îi va lua să ajungă la Ussa. Dona nu avea o navă capabilă să zboare atât de departe, dar avea un prieten în sat...

— Aşteaptă, spuse Obi-Wan, punându-i o mână pe braț.

Toată furia lui Ferus față de Imperiu se canaliză în omul care stătea în fața lui, blocându-i calea.

— Asta e tot ce poți face – să aştepți? Trebuie să plec acum!

Lui Ferus nu-i venea să creadă că Obi-Wan era acelaşi Jedi pe care îl cunoscuse cândva. Îşi amintea că Obi-Wan era precaut, dar asta era ridicol.

— Vreau doar să spun că ar trebui să te gândeşti la modul în care te întorci, începu Obi-Wan. Ar putea fi o cale să...

O alarmă blândă sună brusc pe consola de date din bucătăria Donei.

— Penetrare, spuse ea. Cineva se află în spațiul aerian. Lăsați-mă să cercetez...

O explozie trimise resturi peste ei, în timp ce un zid de aer îi aruncă în zbor. Ferus zbură înapoi cu încetinitorul parcă, călătorind pe o pernă de aer. Ateriză greu pe podeaua bucătăriei, capul lovindu-se de tejgheaua din spatele lui. Văzu masa zburând spre el şi ştiu cu o certitudine rece, pe care fu capabil să o simtă în mai puțin de o secundă, că va cădea peste piciorul său rănit. Se întinse spre Forță, dar fu un gest orb, instinctiv, fără nicio putere în sine. Putea să simtă Forța, dar nu să o acceseze. Spre surprinderea lui, masa zbură prin cameră. Văzu că Obi-Wan o împinsese cu Forța chiar în timp ce el însuşi se lovea de podea. Căzu în micul crater peste care fusese cândva un covor cusut de mână. Deasupra capului său putea vedea cerul albastru. Asaltul făcuse o gaură în acoperişul întărit.

Obi-Wan se mişca deja, aruncând o privire prin fereastră, în timp ce Dona flutura o mână frenetică peste senzorul pentru perdelele din țesătură de armură.

— Este nava Firespray care m-a urmărit de la Ussa.

Ferus o apucă uşor de mână pe Dona.

— E prea târziu, spuse el. Nu cred că perdelele îi vor opri.

Ea se uită la spațiul unde fusese cea mai mare parte a acoperişului.

— Bineînțeles.

— Aveți vreun mijloc de transport? întrebă Obi-Wan.

— Nimic care să poată întrece asta, spuse Dona.

— Şi nu avem acoperire dacă fugim, spuse Obi-Wan.

— Nu trebuie să fugim, spuse Dona. Casa poate rezista atacului pentru o vreme, dar e mai bine nu rămânem. Pe aici.

Atunci, uşa se deschise într-o explozie care îi făcu pe toți să se arunce la adăpost. În spatele unui scaun răsturnat, Ferus aruncă o privire spre uşă. O creatură bloca lumina de afară. Era un cyborg, cu corpul acoperit de armură. Dar în locul unde era capul avea un tun laser. Era îndreptat direct spre el. Văzu lumina roşie de țintire pulsând. Deci erau doi. Unul în aer, unul la sol. Asta nu era cu siguranță o veste bună.

Obi-Wan deveni o mişcare neclară, sabia sa de lumină fiind o strălucire tăioasă. Înaintă cu viteză, țintind spre capul ființei. Ființa trebui să se îndepărteze, deranjându-şi ținta. Tunul laser bubui, dar îl rată pe Ferus şi lovi chiuveta din bucătărie. Apa sări în sus şi flăcările izbucniră.

— Du-te! strigă Obi-Wan.

Ferus o ajută pe Dona să se ridice. Se repeziră împreună din bucătărie. Chiar în timp ce se mişca pentru a o aduce pe Dona în siguranță, mintea lui Ferus lucra cu furie. Nu-l putea părăsi pe Obi-Wan. Alergă spre un compartiment ascuns în peretele holului. Ştia unde erau ascunse toate armele din casă. Îşi luă o puşcă blaster şi îşi încărcă buzunarele cu grenade C16. Îi aruncă câteva Donei, iar ea le băgă în centură. Ştia că ea avea întotdeauna un blaster legat de coaste. Scoase un electrojabber şi îl ținu lângă el în timp ce o grăbea pe hol, focurile de blaster străpungând acoperişul de deasupra capetelor lor şi explodând în podele.

Dona ajunse la trapa ascunsă în podea şi apăsă pe buton. Ferus o ajută să intre în deschizătură.

— Du-te, spuse el. Du-te în sat. Nu pe tine te vor. Doar pe mine.

— Nu te pot părăsi.

Îi luă ambele mâini în mâinile ei în timp ce casa tremura din cauza impactului unei alte explozii de tun laser.

— Ai făcut destul. Mai mult decât suficient. Nu voi uita niciodată asta. În plus, casa asta e pe cale să fie distrusă. Acum pleacă de aici.

Ea îi dădu drumul la mâini şi alunecă pe rampă. Ferus alergă înapoi în bucătărie. Dintr-o privire, văzu că Obi-Wan reuşise să-l țină pe intrus prins în uşă. Intrusul, între timp, reuşise să distrugă bucătăria. Focul ardea de-a lungul unui perete, iar celălalt era parțial dărâmat. Obi-Wan era ocupat să evite focul navei atacatoare de deasupra şi loviturile tunului laser de pe capul creaturii.

Ferus folosi electrojabberul ca pe o suliță şi îl aruncă. Se izbi în pieptul creaturii şi rămase acolo. Deşi cyborgul era blindat, forța loviturii îl trimise clătinându-se pe spate şi îl paralizã momentan. Se prăbuşi în genunchi.

— Pe aici! îi strigă Ferus lui Obi-Wan.

Lăsase trapa deschisă. Obi-Wan se aruncă înăuntru şi alunecă pe rampă. Ferus îl urmă, lovind butonul de control în acelaşi timp. Trapa alunecă uşor după ei. Sunetul deveni înăbuşit când alunecară până la podea şi se ridicară în picioare.

— Există o intrare în vechile tuneluri miniere pe care o putem accesa de aici.

— Unde este Dona? întrebă Obi-Wan.

— Am trimis-o înainte în sat. Ar fi bine să nu mergem acolo. Dacă reuşesc să găsească tunelurile, ar trebui să-i îndepărtăm de ea.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Să mergem.

Ferus puse mâna pe ceea ce părea a fi o stâncă abruptă. Senzorul se afla exact acolo unde îi arătase Dona. Uşa ascunsă se deschise fără probleme, iar ei păşiră înăuntru.

— Astea erau mine de mutoniu, înainte ca mineralul să se epuizeze. Există un labirint de tuneluri prin toți munții. Dona le-a explorat când a ajuns aici prima dată – le cunoaşte ca-n palmă. Mi-a dat o lecție de orientare la câteva zile după ce am sosit, în cazul în care ar fi trebuit să evadez singur. Am o idee generală despre cum să ajung pe partea cealaltă a muntelui. Poate că ei nu-şi vor da seama cum să ajungă aici jos.

— Cumva mă îndoiesc de asta, spuse Obi-Wan. Deschide drumul.

Ferus începu să coboare prin tunel. Minerii aruncaseră în aer roca pentru a forma tunelurile, iar acestea erau întărite cu grinzi mari de duroțel care serveau drept suporturi. Lămpile luminoase nu mai funcționau, dar ochii lui Ferus se adaptară rapid şi putură să se mişte repede.

— Crezi că te-au urmărit până aici?

— Nu, spuse Obi-Wan. Nimeni nu m-a urmărit de la locul de aterizare. Te-au găsit pe altă cale. Cyborgul cu tunul laser în loc de cap...

— Frumoasă creatură. Un mod fermecător de a te prezenta. De ce să bați la uşă când poți să arunci o uşă în aer?

— ...ai vreo idee despre cine l-a trimis?

— Am auzit un zvon în închisoare, că Malorum avea o echipă de vânători de recompense care lucra pentru el. Unul se numea D'harhan, un cyborg care semăna mai degrabă cu o armă de asalt ambulantă. Trebuie să fie el. Nu am auzit niciodată de nava Firespray.

Dar Obi-Wan avea o idee despre cine era al doilea.

— Aş vrea să ştiu ce se întâmplă acolo sus, spuse Obi-Wan, aruncând o privire spre tavanul tunelului.

— Odată ce ai închis uşa minelor în spatele tău, s-a activat un avertisment. Următorul care va încerca să o deschidă va detona o mică încărcătură explozivă, îi explică Ferus în timp ce se grăbea să coboare în tunel. Ar trebui să o putem auzi de aici. Atunci vom şti că au găsit tunelul.

Inima lui Ferus bătea cu putere, dar nu era vorba de urmările asaltului. Nu se gândea decât la cetățenii din Ussa pregătiți pentru execuție.

— Fiecare minut pe care îl petrec aici este un minut în care nu călătoresc spre Ussa. Execuțiile sunt programate să înceapă în mai puțin de o zi.

— Trebuie să te concentrezi asupra momentului prezent, spuse Obi-Wan. Nu pe ceea ce s-ar putea întâmpla.

— Obi-Wan, te avertizez, spuse Ferus. Dacă vei continua să vorbeşti ca un expert în Codul Jedi, chiar nu ne vom înțelege.

— Deci, ce căutăm? întrebă Obi-Wan.

— Apă. Ştiu că există o ieşire lângă un lac subteran.

Continuară să meargă mai departe. Dintr-o dată, auziră o bubuitură înăbuşită.

— Cred că au găsit uşa, murmură Ferus.

Îşi accelerară pasul, aproape alergând acum.

Ferus se îndoia că explozia îi oprise. Deşi ar fi fost un bonus frumos dacă ar fi transformat acel tun laser în câteva bucăți de fier vechi.

— Chiar dacă au supraviețuit exploziei, nu au cum să ne găsească, spuse Ferus în cele din urmă. Tunelurile sunt un labirint şi se vor pierde. Eu m-am pierdut. Nu au cum să...

Auziră fluieratul rachetei din spatele lor. Se lăsară la podea când aceasta trecu pe deasupra şi se izbi în stâncă. Tavanul se cutremură şi căzură pietre, dar tunelul nu se prăbuşi.

— Ce spuneai? întrebă Obi-Wan.

— Cine sunt tipii ăia? întrebă Ferus, tuşind praful din plămâni, apoi începură să alerge.

Capitolul 15

Cel mai mic purta armură, cască şi rachete la încheietura mâinii şi la genunchi. Obi Wan putu să devieze focul blasterului cu sabia, dar asta însemna că trebuia să se întoarcă încontinuu, iar singurul lucru care îi putea proteja de tunul laser era fuga. Din fericire, urmăritorii lor trebuiau să fie oarecum atenți. Prea multe focuri de tun ar fi putut prăbuşi tunelul peste ei toți. Nu-şi mai folosise sabia de atâtea luni de zile. Cu toate astea, o simțea perfect echilibrată în mână, iar mişcările sale erau rapide şi grațioase. Era capabil să alerge şi să se răsucească pentru a devia focul, capabil să sară şi să se învârtă, cu sabia într-un arc controlat de mişcare, fără să fie nevoit să gândească cum să o realizeze. Lupta din nou ca un Jedi.

Ferus alerga repede, dar Obi-Wan putu să detecteze o uşoară ezitare în pasul său, dovadă că piciorul nu era suficient vindecat pentru a menține un ritm constant. Trebuiau să scape de urmăritori, nu să-i depăşească.

— O simți? spuse Ferus peste sunetul focurilor de armă. Apa.

— Nu putem merge direct spre ea, spuse Obi-Wan, legănându-şi sabia. Trebuie să luăm un avans.

— Unul sau două dintre aceste tuneluri laterale trebuie să iasă şi ele acolo, spuse Ferus. E doar o chestiune de a-l alege pe cel potrivit.

Obi-Wan accesă Forța. Mirosul de apă, de umezeală, era slab. Fu surprins că Ferus îl sesizase, dar simțise şi el agitația Forței în el. Chiar dacă alerga şi îşi învârtea sabia, se concentră asupra mirosului până când acesta umplu o parte a conştiinței sale atât de complet încât îl putea urmări.

— Al treilea tunel pe stânga, în față, spuse el. După curbă. Să încercăm o diversiune.

Ferus aruncă o grenadă în spate cu o precizie care îl impresionă pe Obi-Wan. O sincronizase să cadă repede, iar cei doi atacatori nu o observară. Grenada explodă, făcând o gaură mare în podeaua tare şi trimițându-l pe vânătorul de recompense mai tânăr să zboare înapoi. Cyborgul fu mai puternic şi absorbi lovitura, dar se repezi în față şi căzu în gaură. Fumul şi particulele de praf umplură tunelul. Ferus şi Obi-Wan se folosiră de ele ca acoperire pentru a fugi spre tunelul lateral. Se deplasară în linişte prin pasajul mai îngust. Puteau doar să distingă sunetul urmăritorilor lor alergând prin tunelul principal. Îi pierduseră – pentru moment.

Tunelul întunecat şi îngust se deteriorase de-a lungul anilor. Trecură prin bălți de apă şi fură nevoiți să calce peste grinzi căzute. Întunericul era complet. Era ca şi cum ar fi fost îngropați în inima muntelui. Dar cel puțin nu se mai fereau de salve laser. Mirosul de umezeală deveni din ce în ce mai puternic. În sfârşit, Obi-Wan văzu o licărire în față. Lacul. Ieşiră într-o peşteră imensă, arcuită, din piatră roşie închisă. Ace de stâncă înalte îi înconjurau ca o pădure. Un lac cu apă neagră ca petrolul se prelingea pe piatra netedă a podelei. Dincolo de lac puteau vedea continuarea tunelului, cu intrarea acestuia parțial blocată de suporți căzuți.

— Vestea bună este că l-am găsit, spuse Ferus. Vestea proastă este că trebuie să îl traversăm înot.

Obi-Wan îi dădu lui Ferus un respirator.

— Va trebui să împărțim asta. Vom sta sub apă pentru a nu fi detectați. După cum arată apa aceea, nu vom putea vedea nimic. Crezi că poți accesa Forța?

Ferus clătină din cap.

— Am încercat, dar...

Obi-Wan băgă mâna în centură şi scoase cablul. Derulă puțin din filamentul puternic şi agăță cleştele de prindere de centura lui Ferus.

— Ține-te de ăsta, atunci.

Apa era şocant de rece. Obi-Wan se strecură sub suprafață. Simți cum pielea i se strânge din cauza frigului cumplit. Spera ca Ferus să reuşească. Apa atât de rece putea provoca crampe sau chiar paralizie. Fără Forța care să-l ajute, Ferus ar fi putut avea probleme în a înota. Începură să traverseze lacul, simțind din când în când cablul întinzându-se, ceea ce însemna că Ferus înota în spatele lui. Din când în când, Ferus trăgea de cablu şi îi trecea respiratorul lui Obi-Wan. Acesta se scufundă cât de adânc îndrăzni, nevrând ca prezența lor sub apă să le fie anunțe nici măcar de o undă. La jumătatea drumului prin lac simți cum linia cablului se încordează. Se întoarse, abia reuşind să distingă în spatele lui umbra care era Ferus. Acesta avea probleme. Combinația dintre frig şi rana lui îl făcea să înoate cu greu. Se zbătea, iar Obi-Wan putea vedea efortul care îl costa. Se strecură pe sub brațele lui Ferus şi începu să înoate cu o mână, trăgându-l pe Ferus prin apă. Efortul era epuizant. Se întinse spre Forță, adunând-o din apă, din stânci şi din aerul de deasupra. Voia să o călărească ca pe un val până la siguranța malului opus. Nu voia să îi ia lui Ferus respiratorul; îl simțea cum se lupta pentru a respira. Dar nu mai putea rezista mult timp fără el.

Atunci Obi-Wan simți un lucru surprinzător. Forța întâlnindu-se cu Forța, o încercare slabă, cu siguranță, dar Ferus o accesa, o hrănea, încercând să o folosească pentru a se uni cu a lui Obi-Wan. Poate că îl ajuta faptul că trupurile lor erau unite, căci Obi-Wan simți cum Forța creşte. Şi apoi pulsa între ei şi în jurul lor, legându-i împreună şi făcându-i una cu moleculele de apă din lac, astfel încât alunecau prin apă cu uşurință. Obi-Wan se uită la Ferus. Acesta dădu din cap către Obi-Wan, mulțumit de ceea ce se întâmplase, chiar şi în mijlocul apei înghețate şi al pericolului. Găsise din nou Forța. Îi înmână lui Obi-Wan respiratorul şi începură să-l împartă din nou.

Curând, Obi-Wan simți mai degrabă decât să vadă, că erau aproape de partea cealaltă. Acum trebuiau să-şi asume riscul şi să se expună. Era suficientă lumină pentru ca urmăritorii lor să-i vadă dacă se uitau în direcția lor. Vor trebui să o facă în tăcere. Obi-Wan se ridică din lac, doar cu capul deasupra suprafeței. Îi văzu imediat pe cei doi vânători de recompense. Erau cu spatele la lac şi se învârteau în cerc, încercând să descopere unde plecaseră Obi-Wan şi Ferus.

Memoria lui Obi-Wan zvâcni. Îl cunoştea pe cel mai mic. Ceva despre felul în care se purta... Casca îi ascundea fața, dar îi era cunoscută lui Obi-Wan. Îi studie armura. Era o armură Mandaloriană verde, iar la încheieturi avea sisteme de rachete Kelvarek. Arăta ca o versiune mai mică a lui Jango Fett. Iar Jango Fett era mort.

Dar avea un fiu... o clonă. Boba.

Boba nu trebuia să-l vadă. L-ar fi recunoscut. Îl întâlnise pe Boba când era doar un băiat, pe Kamino, dar Obi-Wan încă mai simțea privirea anostă a băiatului, cum părea să-l cuprindă cu totul. Iar după bătălia de pe Geonosis, când îl văzuse pe tatăl său tăiat de Mace Windu, fără îndoială că Jedii nu erau prietenii lui. Câți ani putea să aibă acum? Treisprezece, paisprezece? Doar un băiat, dar mai mult decât un băiat. Un

alt orfan al Războiului Clonelor, un alt băiat care devenise adult prea devreme. Își aminti de nava lui Jango Fett – fusese un Firespray. Îmbunătățită cu armament, viteză, sisteme de țintire. Fusese revopsită.

Toate aceste gânduri treceau prin mintea lui Obi-Wan chiar în timp ce îl împingea pe Ferus, care apăru în tăcere. Se mişcau prin apă, mergând acum, străbătând uşor apa, dar fără să lase să se audă nici cel mai mic sunet. Erau aproape de intrarea în tunel când fură văzuți. Tunul laser bubui. Salvele pulverizară apa, trimițându-i să se scufunde din nou sub suprafață, încercând să-şi păstreze corpurile sub apa puțin adâncă. Obi-Wan auzi bubuitura când tunul lovi suporturile tunelului. Apa se rostogoli înapoi, valul împingându-i în apă mai adâncă. Era momentul să acționeze acum, înainte să fie prinşi sub apă în timp ce Boba Fett îşi croia drum spre ei. Trebuiau să fugă. Ferus era chiar lângă el. Nu avură nevoie să se privească unul pe celălalt sau să-şi facă semn. Aveau o singură minte acum, cu un singur scop.

Ferus izbucni la suprafața apei în acelaşi timp cu Obi Wan şi trecură în forță prin apa până la genunchi. În spatele lor, Boba Fett îşi activă pachetul propulsor. Se ridică în aer spre ei. Folosind Forța, Obi-Wan ridică un val în spatele lor. Atinse fiecare moleculă de apă, invocând Forța pentru a le lega într-un val negru uriaş. Îl simți pe Ferus alăturându-se efortului, iar puterea valului îi ridică şi îi aruncă înainte spre tunel. Tunelul era acum aproape complet prăbuşit, două coloane de durotel doborâte, formând o cruce care bloca deschiderea. Praful şi pietrele cădeau acum din tavan pentru a crea şi mai multe obstacole.

Boba Fett trimise o rachetă de şoc, țintind spre intrarea în tunel. Impactul fu imens. Ceilalți suporți începură să cadă, tavanul prăbuşindu-se parțial.

Obi-Wan şi Ferus trecură prin tunel, purtați de valul în creştere. Înotară prin spațiul rămas din tunelul care colapsa, în timp ce intrarea se prăbuşea în spatele lor, închizându-i înăuntru. Fața lui Obi-Wan se izbi de pământul noroios, iar în gură simți gustul apei de lac, al pământului şi al pietrei metalice. Simți cum pământul îi loveşte spatele şi speră că nu va fi îngropat de viu. Apoi, zgomotul se opri.

Se rostogoli încet, pământul şi pietrele căzând în cascadă de pe el.

— Ferus?

Ochii lui Ferus erau închişi. Fața îi era brăzdată de pământ, cu obrazul lipit de stâncă. Obi-Wan îi puse o mână pe braț.

— Ferus!

Ochii i se deschiseră.

— A fost… o călătorie pe cinste, reuşi el să spună.

— Haide. Nici măcar un tunel blocat nu-i va opri pe cei doi. L-am recunoscut pe celălalt. Este Boba Fett, un vânător de recompense. E doar un puşti, poate paisprezece sau cincisprezece ani.

— Un puşti, spuse Ferus, strâmbându-se în timp ce se ridica în picioare.

— Încotro?

— Nu sunt sigur… la stânga, cred.

Se repeziră într-acolo. Făcuseră mai puțin de o sută de metri când auziră o altă explozie.

— Nu încearcă să ne urmărească, spuse Ferus. Vor să prăbuşească tunelul.

S-ar putea foarte bine să reuşească. Obi-Wan văzu suporții din durotel tremurând. Pietrele se prăbuşeau pe cărare. Pământul se cutremură. În spatele lor, tunelul se prăbuşi. Deasupra capetelor lor, suporții gemură.

— Fugi! strigă Ferus.

Fugiră, coborând în viteză prin tunel, în timp ce grinzile crăpau deasupra capului lor şi suporții începeau să se prăbuşească. În față, văzură o străfulgerare de culoare. Era Dona, încă îmbrăcată în roba ei de dimineață, violetă ca zăpada la amurg. Părul ei cărunt îi curgea pe spate.

— Grăbiți-vă! strigă ea. Pe aici!

— Ce faci? o întrebă Ferus, în timp ce urcau în fugă. Ți-am spus că ne putem descurca.

— Şi te descurci atât de bine, răspunse ea.

O altă explozie zgudui tunelul. Suportul din duroțel din spatele lor se prăbuşi la pământ. Obi-Wan o apucă pe Dona şi sări cu ajutorul Forței, cu Ferus chiar lângă el. Aterizară în următorul tunel, în timp ce în spatele lor ploua cu pietre şi pământ.

— Tunelul ăsta nu va mai rezista mult timp, spuse Dona. Haideți.

Cu Dona dirijându-i, putură să alerge de-a lungul tunelurilor mai repede decât înainte. Pământul se zguduia cu fiecare explozie, dar ea îi conduse rapid pe un tunel lateral până la un tub de ridicare cu o cuşcă deschisă.

— Funcționează? întrebă Ferus.

— Cu siguranță sper că da. Intră. Dona sări înăuntru şi acționă maneta. În timp ce cuşca se ridica fără probleme, ea zâmbi. Doar glumeam. Îl țineam funcțional, pentru orice eventualitate.

Zumzetul maşinăriei era liniştitor. Obi-Wan se uită în jos, bucuros să părăsească tunelurile. Ascensorul porni spre suprafață, tremurând la fiecare nouă explozie.

Dona îi conduse afară din lift într-o mică structură construită în stânca muntelui. Ieşiră în lumina strălucitoare a soarelui. Se aflau la înălțime, deasupra satului.

— Vom merge pe jos până în sat. Am un prieten care are un speeder rapid. Vă va duce la Ussa.

— Avem mai puțin de şaisprezece ore, spuse Ferus.

Capitolul 16

Dură mai mult timp decât putea suporta nerăbdătorul Ferus, dar în cele din urmă se aflau în speederul cu două locuri, zburând spre Ussa. Nu era niciun semn de Boba Fett sau de însoțitorul său letal. Dar Obi-Wan ştia că va trebui să îndrepte lucrurile aici – şi apoi să se întoarcă cât mai pe furiş pe Tatooine.

— Trebuie să te avertizez, îi spuse acum Obi-Wan lui Ferus, te poți preda, dar nu există nicio garanție că Malorum va elibera prizonierii. Mă tem că s-ar putea să fie exact opusul.

— Ce vrei să spui? Nu pot să revină asupra unei înțelegeri.

— Pot face ce vor, spuse Obi-Wan în linişte. Cu siguranță că ştii asta până acum. Sunt perfect capabili să execute fiecare prizonier. Inclusiv pe tine. Ştiu că trebuie să bage frica în inimile fiecărei persoane din Ussa. Vor să te distrugă şi vor să distrugă spiritul cetățenilor. Dacă te predai, nu-i vei salva. Am văzut un dosar în garnizoană. Se referea la... cum să ascunzi un număr mare de morți. Să te debarasezi de cadavre.

Ferus păru îngrozit.

— Nu-i pot ucide pe toți.

— Ferus, amploarea răului lor este mai mare decât îți dai seama, spuse Obi-Wan. Răul începe de sus şi se scurge în jos. Împăratul Palpatine este un Lord Sith.

— Un Sith? Ferus se uită la el, şocat. Cunoaşterea se declanşă în spatele ochilor lui. Sithul pe care îl urmăream... În ultima mea misiune pe Korriban.

— Da, dar păstrează asta pentru tine. Contele Dooku a fost cel cu care se întâlnise atunci Granta Omega. De aceea, când Omega a murit, mi-a spus că mi-aş fi dorit să ştiu ceea ce ştia el. Despre identitatea Lordului Sith.

Ferus rămase tăcut o vreme.

— Deci a plănuit asta de ceva timp. Şi Darth Vader...

— Este ucenicul lui.

Obi-Wan simți un spasm de durere. Nu ştia dacă îi va putea dezvălui identitatea lui Vader lui Ferus. Nu era nevoie ca el să ştie.

— Sithul controlează galaxia, spuse Ferus. Este mult, mult mai rău decât am crezut. Credeam că ne luptăm cu... un rău obişnuit. Deci de aceea au fost distruşi Jedii. Voi erați singurii care aveați puterea de a-l învinge.

— Da. Deci, vezi, îi cred capabili de orice. Malorum nu este un Sith, dar partea întunecată este în el. Vor găsi o scuză pentru execuții. Apoi plănuiesc să închidă toate sistemele de comunicații de pe Bellassa. Să blocheze orice informație care pleacă timp de o lună. Să închidă portul spațial, să izoleze complet planeta. Să elimine toate dovezile. Apoi, dacă se află ştirea, pot nega. Ussa va fi un exemplu pentru restul galaxiei. Asta face parte dintr-un plan mult, mult mai mare.

Ferus rămase tăcut pentru o lungă perioadă de timp. Trecuseră de munți şi acum se deplasau cu viteză de-a lungul unei câmpii vaste şi pustii. Ferus părea să se concentreze asupra pilotajului său, ca şi cum s-ar fi deplasat prin traficul spațial în loc de aerul gol.

— Mai întâi trebuie să-l văd pe Roan. Apoi voi lua legătura cu ei. Am încredere

în tot ce mi-ai spus, Obi-Wan, dar trebuie să mă predau. Ce alternativă am?

— Întotdeauna există mai mult de o alegere. Cu riscul de a te irita din nou, vreau să-ți reamintesc ceva înțelepciune Jedi, spuse Obi-Wan.

— Nu mai sunt Jedi.

— Serios? spuse Obi-Wan. Atunci cred că mi-am imaginat stăpânirea ta asupra Forței în tuneluri.

— Cu greu aş folosi cuvântul *stăpânire*, spuse Ferus. Eram ca un vițel bantha.

— O poți recupera, zise Obi-Wan. Ai început deja. Ceea ce ştiai nu a fost pierdut.

— Poate că am vrut să fie pierdut, spuse Ferus. Poate că a avea Forța ca parte din mine a fost prea greu după ce am părăsit Ordinul Jedi.

— Acum o poți folosi. Ai nevoie de ea. Va fi acolo.

— Atunci, dă-mi înțelepciunea ta, Obi-Wan, spuse Ferus.

Îşi sprijini un picior pe cabina de pilotaj în timp ce strângea comenzile.

— Fă ceea ce trebuie să faci, dar într-un mod neaşteptat.

— Ah. Prima lecție a antrenamentului cu sabia de lumină.

— Nu, prima lecție de antrenament cu sabia a fost să nu cazi.

Ferus râse încet.

— Îmi amintesc.

— Atunci trebuie să-ți aminteşti asta – tot ce înveți în antrenamentul cu sabia…

— …poate fi folosit în antrenamentul pentru viață, completă Ferus.

Urmă o tăcere scurtă.

— Dar care ar fi, spuse Ferus, modalitatea neaşteptată de a mă preda?

— În sfârşit, spuse Obi-Wan, ai pus întrebarea corectă.

* * *

Ferus stătea lângă patul lui Roan.

— Hei, partenere.

— Salut, partenere.

— Cauți orice scuză pentru a te putea întinde şi lenevi, aş spune.

Roan zâmbi.

— Ei bine, cu siguranță nu am avut niciodată o zi liberă, lucrând cu tine.

— Se simte din ce în ce mai bine cu fiecare oră, spuse Arnie Antin.

Roan se uită cu atenție la Ferus.

— Te predai, nu-i aşa?

— Da, dar nu în felul în care te-ai aştepta. Ferus se întoarse spre Obi-Wan. Vechiul meu prieten are un plan.

Wil, Rilla şi Arnie se uitară la el.

— Nu putem lua înțelegerea ca atare, spuse Obi-Wan. Dacă o facem, toată lumea va muri. În schimb, ne vom asigura că toată lumea va trăi.

— Cum? întrebă Wil.

— Folosind ceea ce aveți deja, nu ceea ce credeți că vă trebuie, spuse Obi-Wan.

— Ce avem? întrebă Wil. Nu avem multe arme, sau nave…

— Tot ce avem este unul pe celălalt, spuse Rilla.

— Exact, spuse Obi-Wan. Şi asta este tot ce vă trebuie.

Capitolul 17

Obi-Wan îl duse pe Ferus pe străzile înguste şi întortocheate ale Districtului Pietrei Lunii. Înfăşurat într-o mantie, Ferus trecu pe străzi fără să fie recunoscut.

— Ce facem aici? întrebă Ferus, cu o urmă de nerăbdare în glas. Rămân fără timp...

— Mai ai şapte ore la dispoziție.

— Deci vrei să mergem la cumpărături?

— Mergem să ne întâlnim cu cineva, spuse Obi-Wan. Un prieten de-al tău, care, apropo, m-a rugat să-ți transmit un mesaj.

— Care anume?

— Puți ca o bantha.

Ferus asimilă vorbele, apoi râse.

— Trever? Puştiul care se învârtea mereu prin jurul biroului?

Trecură de un colț pe alee şi îl văzură pe băiat, chinuindu-se să-şi împingă sania din locul de parcare din spatele unui container de gunoi.

Trever îşi ridică privirea şi îl văzu pe Obi-Wan.

— Nu, spuse Trever. Nu, nu, şi nu.

Ferus îşi aruncă înapoi gluga mantiei. Trever păli şi făcu un pas înapoi.

— Eşti în viață.

Uşurarea îi inundă fața, iar asta i-a spus lui Obi-Wan tot ce trebuia să ştie.

— Trebuie să vorbim, îi spuse Obi-Wan lui Trever.

Trever îi duse la locul unde dormea noaptea – Obi-Wan nu credea că putea fi descris de cuvântul *acasă*. Îi conduse pe o altă alee până la o uşă gri, pe care o deschise cu un cod.

— Maistrul mă lasă să dorm aici, spuse el. Îi ofer o parte din afacere.

Împinse uşa unei alte camere. Aceasta era surprinzător de caldă.

— Este chiar lângă calorifere, explică Trever. E bine în timpul iernii. Luați loc.

Camera era mobilată cu un covor de dormit rulat într-un colț şi un scaun. Singurul alt loc unde se putea sta era podeaua, aşa că Ferus şi Obi-Wan se aşezară, iar Trever se aşează lângă ei.

— Pot să vă aduc ceva? Prăjituri glazurate? Suc de flori de rouă? Trever zâmbi. Glumeam şi eu. Nu am nimic.

Gluma lui păru forțată, iar Obi-Wan credea că ştie de ce.

— Ce ai furat din biroul *Olin/Lands*? îl întrebă el pe Trever.

Fața lui Trever păru să se închidă.

— Nimic.

Ferus rămase nemişcat. Trever nu se uită la el.

— Chiar înainte ca Ferus şi Roan să fie arestați.

— Ți-am spus, nimic, spuse Trever. De asta ai venit? Pentru că...

— Trever, e în regulă, spuse Obi-Wan. Cred că trebuie să-i spui lui Ferus. A fost ceva mărunt, ceva ce ai crezut că nu le va lipsi'?

— Am crezut că nu era mare lucru, spuse Trever în grabă. Am crezut că... Am

crezut că era ceva ce aveau de gând să arunce. Un droid energetic vechi cu un motivator stricat. Obişnuiau să-l folosească pentru energia de rezervă, dar l-au pus la grămada de vechituri.

Ferus îşi puse capul în mâini.

— Voi l-aţi fi aruncat! Restul am lăsat în pace, pentru ca, în cazul în care vă întorceaţi, să le găsiţi exact aşa cum erau. Imperialii le-au luat datapadurile şi fişierele, aşa că m-am gândit că un droid stricat... Aş fi putut să-l vând pe piaţa neagră.

— Droidul, spuse Ferus. Am implantat fişierele noastre codificate în motivator. Exista o modalitate de a accesa un datacard... care făcea ca motivatorul să pară stricat. Era sistemul nostru secret.

— Cui l-ai vândut?

— Doar unui alt copil. Eram în district şi m-a întrebat dacă am vreun echipament de vânzare. Nu m-am gândit...

Obi-Wan îi aruncă o privire lui Ferus.

— Cred că băiatul acela era Boba Fett. Cred că a aflat că Trever intra şi ieşea din biroul tău. Cred că a găsit fişierele şi i le-a dus lui Malorum, iar ei au reuşit să spargă codul. Aşa a aflat Malorum că tu şi Roan aţi fondat *Cei Unsprezece*. Aşa au găsit lista ta de clienţi. Nu lista de pe datapadul tău, ci lista reală... lista care o includea pe Dona. Se întoarse spre Trever. Şi tu ştiai asta. Ai bănuit că ai vândut droidul persoanei nepotrivite.

— Nu ştiam cu siguranţă, mormăi Trever. Dar da, am ghicit. Adică, Ferus şi Roan au fost arestaţi imediat după aceea. Întotdeauna ai fost sincer cu mine, Ferus. Nu ţi-aş fi făcut-o intenţionat, nici măcar pentru toate creditele de pe Bellassa. Adică, aş fi furat de la tine din când în când, dar nu te-aş fi turnat.

— Acum poţi să te revanşezi, spuse Obi-Wan. Îl poţi ajuta pe Ferus.

— Cum?

Obi-Wan schiţă ceea ce avea nevoie. Trever deja dădea din cap înainte ca Obi-Wan să termine.

— Este cea mai nebunească idee pe care am auzit-o vreodată, spuse el. Oricum, de ce ai nevoie de mine?

— Pentru că ştii rutina Marianei, spuse Obi-Wan. Şi ştii de unde şi cum să furi ceea ce ne trebuie.

— Uite, spuse Trever. Îmi pare rău pentru ceea ce ţi-am făcut, Ferus. Dar eu nu-mi pun gâtul la bătaie. Aşa supravieţuiesc.

Ferus se aplecă mai aproape.

— Îţi cerem să faci ceva ce este greu, spuse el. Tu crezi că rezistenţa este inutilă. Asta vor ei să crezi. Crezi că dacă ai grijă de tine însuţi, este suficient. Asta vor ei să crezi. Aşa că îţi faci viaţa sigură şi le urmezi regulile. Asta vor ei să faci. Şi, între timp, îţi fură lumea de sub nasul tău. Şi îţi spun că viaţa ta e mai bună. Îţi spun că îţi oferă pace şi libertate şi se aşteaptă ca tu să cumperi ceea ce îţi vând. Se bazează pe tine să taci, să le asculţi HoloNetul şi să le crezi minciunile. O să le oferi ceea ce vor?

Obi-Wan se uită la Ferus. Acesta era liderul carismatic despre care vorbiseră ceilalţi, omul care vorbea simplu, dar care inspira. Putea să vadă schimbarea din Trever, putea vedea cum băiatul îşi ridica capul în timp ce scopul îl inunda din nou.

— O voi face, spuse el. Ochii lui străluciră spre Ferus. Dar să nu crezi că o voi face pentru că m-ai convins. Ci pentru că îmi place un spectacol bun.

* * *

La suprafață, oraşul nu se schimbase. Ussanii se întorceau acasă de la muncă, luau masa de seară, îşi supravegheau copiii. Dar sub aceste lucruri obişnuite bâzâia un alt scop. După luni şi luni de neputință, locuitorilor din Ussa li se ceruse să rişte. Şi răspunseseră.

Ferus trimisese un mesaj la garnizoană. Se va preda în zorii zilei, dar cu o singură condiție – să fie eliberați mai întâi toți prizonierii. El va sta în fața porților garnizoanei, pe *Commons*. Când toți prizonierii vor fi ieşit, el va intra.

Chiar înainte de răsărit, Obi-Wan stătea într-un mic speeder aerian pe o străduță care dădea spre *Commons*. Oamenii din Ussa erau înghesuiți pe străzi. Zona din fața garnizoanei fusese eliberată de trupele de şoc, care stăteau în fața porților garnizoanei, cu bastoanele de forță îndreptate spre mulțime. Mulțimea era tăcută, dar nu se mişcă. Înfăşurați în mantii împotriva frigului, stăteau cu fața la porți, privind spre garnizoana neagră şi amenințătoare în lumina care se aduna. Dincolo de acele porți se afla închisoarea unde erau ținuți cei dragi lor.

Wil se temuse că li se va ordona să se împrăştie, dar Obi Wan ghicise corect că ofițerii Imperiali vor dori ca fiecare Ussan să vadă amploarea cruzimii lor. Se vor preface că îi vor elibera pe prizonieri, dar, odată ce îl vor avea pe Ferus, îi vor prinde în plasa trupelor de şoc care înconjurau *Commons*. Era sigur de asta. Treaba lui era să se sincronizeze perfect cu salvarea lui Ferus. Dacă oamenii din Ussa îl urmau, ar fi avut o şansă clară.

Ceața se ridică din iarbă. Cerul era cenuşiu închis, dar umbrele începeau să se lumineze când o linişte bruscă se aşternu peste mulțime. Ferus merse încet pe străzi, iar mulțimea se despărți în fața lui. Merse singur pe peluza lungă şi plină de iarbă, o siluetă înaltă, îmbrăcată într-o mantie de călătorie maro. Se opri la porțile garnizoanei.

Liniştea de aprofundă până când nu se mai auzi nici măcar o tuse, un pas. Nici măcar o respirație. Porțile se deschiseră încet. Un bărbat apăru pe trepte, purtând uniforma galben strălucitoare a închisorii. Apoi apăru altul. Apoi o femeie. Şi apoi ieşiră cu toții în *Commons*. Un pluton de soldați din trupele de şoc merse alături de ei, ținându-i împreună. Prizonierii se agitau, confuzi, cu frica pe chipuri. Căutau cu nerăbdare în mulțime fețele cunoscute ale familiilor şi prietenilor lor.

Malorum apăru pe trepte. Vorbi, iar vocea lui fu amplificată astfel încât fiecare cetățean să o poată auzi.

— Suntem recunoscători cetățenilor din Ussa pentru cooperarea lor în predarea criminalului Ferus Olin…

Un murmur se ridică din mulțime. *Predare! Nu l-au predat! A venit de bună voie*. O echipă de trupe de şoc îl înconjură pe Ferus, cu puştile blaster îndreptate spre el.

— Din păcate, din cauza mulțimii indisciplinate, vom elibera prizonierii unul câte unul către familiile lor, dar numai după ce vor fi supuşi unor controale de securitate suplimentare…

Un geamăt crescu din mulțime şi căpătă intensitate.

— Nu! strigă cineva.

Atât de aproape de libertate, prizonierii începură să înainteze. Nimic nu se afla între ei şi străzile pline cu familiile lor.

— Nu, şopti Obi-Wan. Nu vă mişcați. Nu încă…

— Prizonierii se revoltă! Prindeți-i! strigă Malorum.

Iată, gândi Obi-Wan. *Trădarea*. Porni spre cer cu speederul, dar îl menținu plutind deasupra. Dacă pornea prea repede, trupele de şoc s-ar fi întors împotriva prizonierilor. Era chinuitor, dar trebuia să mai aştepte câteva secunde.

Oamenii din Ussa strigară în semn de protest şi începură să se îndrepte spre prizonieri. Trupele de şoc îşi ridicară bastoanele de forță.

Mâinile lui se strânseră pe comenzile speederului. Trebuia să aştepte până când trupele erau distrase. Dacă ar fi văzut că vine, ar fi deschis focul.

Locuitorii din Ussa îşi aruncară mantiile. Se repeziră în față într-un val. Trupele de şoc fură copleşite. Şi confuze – deodată erau uniforme peste tot. O mare imensă de uniforme galbene de prizonieri, dar şi ofițeri Imperiali, ici şi colo. Nu puteau să tragă cu blasterele sau să-şi folosească bastoanele de forță dacă exista o şansă ca ofițerii Imperiali să se afle în mulțime.

Obi-Wan țâşni înainte în timp ce cetățenii curgeau pe *Commons*. Se amestecară cu prizonierii, învăluindu-i, până când, în câteva secunde, era imposibil de spus cine fusese prizonier şi cine nu. Şi mai erau sute de oameni în spatele lor, toți în uniforme, toți înghesuiți pe străzi, ieşind pe uşi.

Trever furase uniformele pe care Mariana le adunase pentru a le spăla, şi chiar şi materialul pe care prudenta croitoreasă îl stocase. Lucrând toată noaptea, fiecare cetățean îşi găsise sau îşi confecționase o uniformă, până când întregul oraş fusese pregătit să îi întâmpine pe Imperiali.

Ideea de prizonier deveni lipsită de sens. Fiecare cetățean din Ussa era un prizonier. Şi ceea ce Obi-Wan se aşteptase să se întâmple se întâmplase – Malorum nu putea da ordin să se tragă, pentru că nu putea – cel puțin nu încă – să omoare cetățenii unui oraş întreg.

Plutind deasupra, Obi-Wan se gândi că nu mai văzuse niciodată un asemenea curaj. Fiecare cetățean era dispus să-şi dea viața. Toată lumea era angajată.

Putu vedea că Malorum era furios – şi frustrat. Cu un ordin clar, se întoarse, iar trupele de şoc care îl înconjurau pe Ferus îi puseră brusc cătuşele paralizante şi îl traseră spre uşă.

Nu! exclamă Obi-Wan în gând. Dacă îl duceau pe Ferus în interiorul garnizoanei, nu va mai ieşi niciodată. Era prea periculos ca să-l lase în viață. Îşi asumaseră un risc, desigur. Se bazaseră pe diversiune pentru a se asigura că Obi-Wan va reuşi să ajungă la Ferus la timp. Dar cuvintele lui Malorum aprinseseră mulțimea, iar ei se avântaseră cu câteva secunde cruciale înainte de vreme. Obi-Wan era încă prea departe.

Uşile garnizoanei se închideau. Obi-Wan nu putea permite ca totul să se termine aşa. Nu avea să-l piardă pe Ferus. Nu în felul ăsta.

Capitolul 18

Obi-Wan întoarse speederul într-o parte şi plonjă în jos, ţintind direct spre spaţiul care se închidea dintre uşile din faţă ale garnizoanei. Auzi ţiuitul metalului când se strecură prin gol şi auzi un zgomot când fu secerat ceva de pe o parte a speederului. Speră doar că nu era ceva crucial; nu avu timp să se uite.

Ferus era purtat pe un hol larg, înconjurat de trupe. Din fericire, tavanul de aici era foarte înalt, pentru a permite trecerea transportoarelor şi a maşinilor. Dacă făcea o mişcare greşită, cătuşele paralizante care îi legau încheieturile, puteau trimite o încărcătură care să-l îngenuncheze. Îl simţise pe Obi-Wan, deşi trupele nu-l văzuseră, nu încă. Obi-Wan simţi un val de Forţă în timp ce Ferus îl trimitea zburând spre el.

Malorum tocmai se întâmplă să se întoarcă. Era îmbrăcat într-o robă cu glugă, ca întotdeauna, iar Obi-Wan nu putea vedea decât găuri întunecate în loc de ochi, negrul mort al urii. Îşi scoase sabia. Nu avea de ales. Acum Malorum ar fi ştiut cu siguranţă, dacă Fett nu-i spusese deja, că un Jedi încă mai era în viaţă. Nu-i plăcea că trebuia să se expună în felul acesta. Dar ştia că trebuie să o facă. Fiinţe ca Ferus erau cele care deschideau calea, care continuau să lupte, care slăbeau Imperiul într-o mie de moduri mărunte care se adăugau la victoria finală. Acum înţelegea cuvintele lui Qui-Gon. Văzuse cu ochii lui ce loialitate putea inspira Ferus.

În timp ce speederul cobora, tăie cătuşele paralizante. Simţi şocul până la umăr când încărcătura răsună în el, dar cătuşele căzură pe podea. Nu tresări, nu se opri. Simţea Forţa mişcându-se, pulsând, şi o folosi pentru a-i împinge pe soldaţii din trupele de şoc în timp ce întindea o mână spre Ferus.

Ferus îi apucă mâna. Forţa trecu prin ei, ca un lanţ care nu se putea rupe. Trase, iar Ferus urcă, propulsat de propria puterea şi de Forţă. Tânărul îşi balansă un picior peste speederul în zbor şi Obi-Wan împinse motoarele la putere maximă. Speederul porni în sus, clătinându-se puţin din cauza greutăţii suplimentare a lui Ferus şi a ceea ce căzuse şi îi compromisese echilibrul.

Începură să se tragă cu blasterele. Obi-Wan trebui să se ocupe de speeder. Îi aruncă sabia lui Ferus, iar acesta se ridică în speeder. Cu coada ochiului putu vedea cât de rapid şi de precis era Ferus, deviind focurile de blastere de lângă vehiculul care ţâşnea mai departe. Ţinea pasul cu virajele, reuşind în mod uimitor să se echilibreze fără să cadă. Obi-Wan o luă de-a lungul holului larg. Era greu să negociezi un spaţiu atât de strâmt pe un aparat de zbor, mai ales unul care nu era bine echilibrat, şi îi era teamă să nu-l dea jos pe Ferus.

Cineva lansă o rachetă. Auziră zgomotul făcut în timp ce străbătea aerul.

— Stânga! strigă Ferus, uitându-se înapoi, iar Obi-Wan trase de speeder spre stânga.

Computerul de ţintire trimise racheta după ei. Speederul făcu un dans sălbatic în aer, zigzagând nebuneşte pe hol, în timp ce ofiţerii şi soldaţii se aruncară să se adăpostească. Racheta îi rată la milimetru şi explodă într-un perete, aruncând în aer mai mulţi soldaţi. Obi-Wan simţi cum explozia îi răscoli părul. Fusese mult prea aproape pentru confortul lui.

Motorul începu să fumege. Obi-Wan mai forță o ultimă dată, făcând un viraj brusc şi rapid la dreapta, într-un hol gol. Speederul reuşi să vireze, dar apoi direcția cedă. Obi-Wan şi Ferus săriră de pe el, iar vehiculul se izbi de perete, apoi izbucni în flăcări. Holul se umplu de fum. Alarmele se declanşară, iar aspersoarele pulverizară apă pe hol. Aveau câteva secunde la dispoziție. Mai puțin de câteva secunde.

Deasupra capetelor lor, Obi-Wan zări o gură de aerisire. Smulse rapid capacul. Ferus nu avu nevoie de niciun îndemn. Se ridică şi îşi aruncă picioarele înăuntru. Obi-Wan îl urmă, trăgându-se în sus şi intrând într-o conductă de plastoid largă din sistemul de control al aerului. Apoi puse la loc capacul aerisirii. Nu le va lua mult timp să-şi dea seama unde plecaseră, dar ar trebui să le dea câteva minute de avantaj. Ferus începu să se târască prin conductă, mişcându-se la fel de silențios ca un Jedi. Se târâseră doar câțiva metri când auziră focurile de blaster care pocniră în capacul gurii de ventilație. Auziră zgomotul când căzu capacul.

Nu avură parte de minute, până la urmă, ci doar de secunde. Doar câteva. Ceea ce, având în vedere că se aflau în mijlocul unei garnizoane Imperiale, nu era nici pe departe suficient.

Se repeziră repede după o curbă. Ferus arătă spre un ecran de filtrare. Obi-Wan aprobă din cap. Cu grijă, Ferus îl ridică şi urcă prin gaură. Obi Wan îl urmă. Ferus era în echilibru pe o țeavă de apă, ținând ecranul. Obi Wan se ridică singur şi Ferus puse la loc ecranul. Se aflau acum în afara rețelei de aer şi în mijlocul unei matrice de țevi. Unele dintre țevi erau fierbinți, iar aerul se simțea închis şi aburit. Trebuiră să se mişte agățându-se de țevi. Avură nevoie de o rezistență extraordinară, dar trupele de şoc nu se gândiră să-i caute acolo. Ferus se mişcă rapid, pas cu pas. Obi-Wan îl urmă. Se deplasară cu repeziciune prin clădire până când nu îşi mai putură auzi urmăritorii în canalele de aerisire adiacente. Ferus se ridică şi se cățără pe o țeavă. Obi-Wan făcu la fel. Fruntea lui Ferus era umedă de sudoare.

— Ai vreo idee despre unde ar trebui să mergem în continuare?

— Nu vom ieşi niciodată de aici dacă nu ştim unde ne aflăm, spuse Obi-Wan. Trebuie să găsim o ieşire.

— Dacă găsim un birou gol cu un datapad, putem căuta diagramele clădirii, spuse Ferus. Avem nevoie de câteva strategii de ieşire.

— Hai să încercăm, fu de acord Obi-Wan.

Continuară până când găsiră un panou de utilități sub ei. Obi-Wan rămase agățat de genunchi. Închise ochii, ascultând, căutând Forța vie. Când fu sigur, desprinse panoul. Trecând de senzorii dinăuntru, putu privi în jos, într-un birou gol. Era suficient loc cât să se târască prin el. Obi-Wan se strecură cu grijă prin cutia de senzori şi apoi căzu în cameră. Ferus îl urmă. În încăpere se aflau doar o masă făcută dintr-o placă de piatră lustruită şi un scaun. O mantie cu o glugă adâncă era aruncată peste scaun. Era de culoarea celui mai întunecat maro, ca o vânătaie teribilă.

— Am o presimțire rea în legătură cu asta, spuse Obi-Wan.

— Cred că am aterizat în biroul privat al lui Malorum. Ochii lui Ferus străluciră. În sfârşit, avem noroc.

— Ceea ce vreau să spun este să ne grăbim.

Ferus se îndreptă imediat spre datapadul de pe masă. Obi-Wan stătea de pază la uşă.

— Găseşte mai întâi schema clădirii, spuse Obi-Wan. Dacă nu ieşim de aici, nu putem face mare lucru.

— Bine. Voi descărca schemele clădirii.

Ferus accesă rapid fişierul şi îl descărcă în datapadul său de buzunar. I-l aruncă lui Obi-Wan în timp ce accesa celelalte fişiere.

— Are tone de fişiere de supraveghere, dar nu prea multe despre Bellassa... Hei, ai auzit vreodată de un loc numit Polis Massa?

Obi-Wan simți că se transformă în gheață.

— Da.

Ferus începu să răsfoiască dosarul.

— Are cam zece niveluri de securitate în dosar. Trebuie să fie ceva.

— Încearcă să-l spargi.

— Bine... Degetele lui Ferus zburară peste taste. Am trecut de primul... a angajat un investigator să examineze dosarele medicale de la clinică. Dar nu există nicio înregistrare a ceea ce căuta. Sau dacă a găsit ceva.

Obi-Wan închise ochii pentru scurt timp. Polis Massa era locul unde o duseră pe Padme pentru a-şi naşte copiii în siguranță. În ceea ce el crezuse că era siguranță. Era locul unde murise.

Aici era. Aici era legătura pe care o căuta. Ferus era cheia, pentru că omul care îl căuta pe Ferus căuta şi informații despre moartea lui Padme. Se zvonise că ar fi fost ucisă de un Jedi în timpul *rebeliunii*.

— Strânge date pentru Lordul Vader, dar nu a transmis nimic, spuse Ferus. Nu pot să le înțeleg. Controalele de securitate sunt prea stricte.

— Vine cineva.

— Ah, tocmai voiam să-i iau roțile de pe scaun.

— Ferus, vrei să vii?

Obi-Wan sări în spatele perdelelor. Nu era cea mai bună ascunzătoare, dar nu prea aveau de ales. Nu aveau timp să se urce din nou prin gaura acoperită din tavan.

Auziră uşa deschizându-se brusc, apoi cizme grele care intrară în cameră.

Obi-Wan trase cu ochiul prin perdea. Trebui să-şi reprime un geamăt.

Era Malorum – şi Boba Fett.

Capitolul 19

Ferus auzi vocea lui Malorum răsunând în cameră. El şi Obi-Wan putură privi printr-o fantă din perdelele grele.

— Mi-am asumat o şansă cu tine. Vocea lui Malorum şuiera ca o creatură târâtoare. Chiar dacă nu ai reuşit să-mi aduci ceea ce aveam nevoie de la Polis Massa, sau de pe Naboo. Dosarul tău, în ciuda tinereții tale, era impresionant.

Boba Fett nu mai purta casca. Stătea în picioare, ținând-o sub un braț. Ochii lui întunecați nu ezitară în ciuda acuzelor. Ferus mai văzuse privirea aceea înainte, la alte ființe tinere, după războaie. Văzuseră prea multe şi suferiseră prea mult de la o vârstă fragedă. Băieți ca Trever. Cu toate astea, Trever, în ciuda căilor sale criminale, era bun la suflet. *Băiatul acesta*, gândi Ferns, *este deteriorat.*

— I-ai lăsat să scape!

Malorum îşi ridică vocea şi biciui puternic fiecare cuvânt. Totuşi, Boba nu spuse nimic. Ferus era impresionat şi puțin deconcertat de tăcerea lui Boba. Tânărul avea un pic prea multă siguranță. Era neliniştitor. Chiar şi Malorum păru neliniştit.

— N-ai de gând să spui nimic? Datorită ție, Ferus Olin a scăpat şi a putut să se întoarcă la Ussa. Acum se află undeva în această clădire!

— Nu asta ai vrut? întrebă Boba. Ai vrut să le arăți cetățenilor din Ussa că îl poți prinde. L-ai prins. Dacă este în clădire, îl vei găsi. Nu poate ieşi.

Malorum se aplecă mai aproape.

— Ai fost angajat să-l găseşti. Îți spun că este aici. Adu-l la mine.

— Ți-am spus când am acceptat slujba că trebuie să ştiu totul, spuse Boba. Nu mi-ai spus că vor fi implicați Jedi.

— N-am ştiut.

— Era treaba ta să ştii.

— L-ai recunoscut?

— Nu. Dar e foarte priceput.

— Interesant, murmură Malorum. Îi foloseşti pe Jedi ca scuză pentru eşecul tău?

— Nu, spuse Boba. Doar că face ca munca să fie mai dificilă. Şi mai scumpă.

— Ai fost deja plătit la tariful maxim, spuse Malorum. Nu sunt autorizat să plătesc mai mult.

— Atunci, obține autorizația, spuse Boba.

— Vreau să le dai de urmă chiar acum! Ar putea fi oriunde!

Boba iar nu răspunse.

— Asta va fi ultima ta treabă pentru mine, şuieră Malorum furios. Consideră-te avertizat. Acum ia-ți tovarăşul letal şi găseşte-i pe amândoi. Şi să nu mai dai greş de data asta.

Uşa se deschise iar Boba Fett ieşi. Malorum îl urmă, cu poalele robei mişcându-se ca o coadă.

— Boba ăsta pare ciudat de competent, murmură Ferus. Îți poți imagina cum era tatăl său?

— Prea bine, spuse Obi-Wan, amintindu-şi de o anumită bătălie de pe Kamino.

Obi-Wan accesă diagramele clădirii şi le studie rapid.

— Există o platformă de aterizare lângă zona închisorii. Este folosită pentru intrarea de serviciu şi, de asemenea, pentru înregistrarea transferului deținuților. Cred că ar trebui să încercăm asta. Putem ajunge acolo prin sistemul de conducte.

— Nu vreau să te contrazic, Obi-Wan, dar nu crezi că ar trebui să existe o securitate suplimentară în închisoare?

— Trevor mi-a spus că Imperialii nu au reuşit să îi convingă pe cetățenii oraşului să îi ajute cu colectarea gunoiului, spălarea rufelor, lucruri de genul acesta – era greu să găsească oameni care să profite de pe urma ocupării planetei lor.

— Da. Asta i-a înnebunit pe Imperiali. Trebuie să importe majoritatea serviciilor de sprijin. Urăsc asta.

— Au adus droizi care să gestioneze toate sistemele interne de eliminare a deşeurilor şi de colectare a rufelor. Potrivit lui Trever, Mariana ridică rufele de la droizi la ora nouă în fiecare dimineață. Asta înseamnă că droizii trebuie să acceseze uşa de serviciu...

— ...de la platforma de aterizare, unde ar putea fi un vehicul pe care să-l luăm. Asta în aproximativ şase minute. Ferus îşi trecu mâinile prin păr. Vrei să-mi spui că, pentru a ieşi de aici, trebuie să intru în închisoare?

Obi-Wan aprobă din cap.

— Îmi place cum gândeşti, Maestre Kenobi.

Din nou sus, în gura de aerisire, se înghesuiră prin deschizătura minusculă care ducea la țevi. Se afla acolo o țeavă de evacuare mai mare pe care putură să se târască. Obi-Wan memorase traseul şi deschidea drumul spre închisoare. De-odată se opri.

— Trebuie să intrăm în închisoare acum, spuse el. Există un sistem de securitate în față.

— Poți să spui ce fel de sistem?

— Cu infraroşu. Scanează toate temperaturile corporale cunoscute şi ignoră sistemele mecanice de încălzire. Doar în cazul în care unul dintre prizonieri decide să se târască până la o gură de aerisire pentru a se ascunde, presupun. Se va declanşa alarma.

— Lasă-mă să o dezactivez.

— Nu, asta le va da de înțeles. Va trebui să folosim Forța pentru a ne încetini procesele corporale. Nu avem mult de mers. Crezi că te poți descurca?

Ferus ezită.

— Poate. Dar dacă nu pot, vei fi prins. Eu sunt ruginit şi, dacă dau greş, dăm amândoi greş. Du-te tu, Obi-Wan. Voi găsi o altă cale.

Obi-Wan îi susținu privirea.

— Poți s-o faci. Am simțit-o. Ştiu că poți s-o faci. Ştiu că poți fi din nou un Jedi.

Ferus înghiți în sec. Dacă devenea responsabil pentru capturarea lui Obi-Wan? El îl băgase în asta.

Haide, Ferus, te văd că te gândeşti. Zâmbetul strâmb al lui Siri îi răsări în minte. *Pare că te doare dacă gândeşti atât de mult. Hai să mergem mai departe şi s-o facem. Lasă-ți gândurile să fie acțiuni până când nu mai gândeşti deloc. Doar te mişti.*

— Hai s-o facem, spuse el.

Se întinseră împreună spre Forță, iar el o simți cum creşte.

Ştiu că poți fi din nou un Jedi. Închise ochii, invocând Forța şi dorind ca temperatura corpului să scadă. Îşi pipăi pielea şi era rece.

Obi-Wan începu să se mişte, iar Ferus îl urmă. Merseră repede, trupurile lor rămânând reci în ciuda căldurii care venea din țevi. Ferus nu o mai simțea. Simți doar Forța şi legătura sa cu Obi-Wan.

Amintindu-şi de diagramă, Obi-Wan trecu printr-o gură de aerisire şi ateriză într-o baie. Aruncară o privire prin uşă. Văzură un droid cu un cărucior cu repulsor plin cu rufe. Se oprise în fața unei camere şi intră, lăsând căruciorul afară.

Ferus şi Obi-Wan se strecurară pe uşă şi săriră în cărucior, băgându-se sub cearşafuri şi pături. O clipă mai târziu, o încărcătură de prosoape căzu pe capetele lor. Căruciorul porni înainte. Se deplasă încet pe hol, droidul oprindu-se la fiecare câțiva metri pentru a mai aduna rufe. În cele din urmă trase în fața uşii care ducea la platforma de aterizare privată. Droidul păşi înainte pentru a accesa panoul de control.

Dintr-o dată se auzi sunetul unor picioare încălțate care loveau tare podeaua.

— Opreşte! răsună o voce.

Era un ofițer Imperial de rang inferior, însoțit de un singur soldat din trupele de şoc. Droidul se întoarse.

— Accesul la platforma de aterizare se face zilnic la această oră.

— Suntem în alertă maximă. Nu există ieşiri. Asta include serviciul utilităților clădirii.

Lumina senzorului clipi.

— Serviciul de spălătorie solicită livrarea, spuse droidul.

— Spune-i să plece, spuse ofițerul sec.

Droidul înaintă şi apăsă un buton de pe panoul de securitate.

— Nu există serviciu de spălătorie astăzi. Este interzis accesul pe platforma de aterizare.

— Haide, şefule!

Ferus şi Obi-Wan schimbară priviri între ei. Era Trever.

— Nu şef, ci droid de serviciu. Intrarea este interzisă, repetă droidul.

— Eu nu plec.

Ofițerul Imperial înaintă.

— Atunci te vom arunca afară. Mişcă.

Apăsă un buton, iar un ecran video se umplu brusc cu imaginea lui Trever.

— Uite, am aici hainele Generalului Malorum..., spuse Trever.

— Nu e General, e Inchizitorul Malorum.

— Cum zici tu. Am veşmintele lui, iar el a cerut în mod special livrarea în această dimineață.

— Suntem în alertă maximă...

— Da, da, am auzit asta. Aşa că spune-i că nu-şi va primi lucrurile. I-ai spus vreodată că unul dintre ordinele lui nu a fost respectat? Trever ridică din umeri. Mai bine să o faci tu decât eu.

— Stai puțin.

Obi-Wan putu vedea un fir de sudoare care se prelingea pe linia părului ofițerului, curgând pe o parte a feței. Putea refuza livrarea, iar Malorum ar fi dat vina pe el. Sau putea să lase livrarea să treacă, iar Malorum ar fi primit hainele.

— Doar această livrare, îi spuse ofițerul droidului în timp ce apăsa butonul de eliberare.

Droidul activă căruciorul şi acesta începu să se deplaseze spre uşi. Aproape că ajunseseră. Aproape că erau liberi. O alarmă sună brusc, iar uşa se opri din procesul

de deschidere.

— Ceva a anulat comenzile uşii, spuse ofițerul nervos.

Ferus şi Obi-Wan săriră din cărucior în aceeaşi clipă. Aceea era singura lor şansă şi trebuiau să profite de ea. Ofițerul se întoarse, cu gura căscată, şi începu să-şi caute blasterul. Obi-Wan sări în sus şi îl împinse pe ofițer cu Forța în perete. Soldatul îşi apucase arma. Ferus întinse o mână pentru a-l împinge cu Forța prin uşă, dar nu se întâmplă nimic. Ei bine, nu se putea aştepta să reuşească de fiecare dată.

Atacă cu umărul, şi se izbi de soldat, doborându-l. Obi-Wan sări prin deschidere, iar Ferus îl urmă. Sania era goală. Trever trebuie să fi plecat pe jos când sunase alarma. Ferus văzu nava Firespray la un capăt al platformei. Un alt crucişător argintiu se afla lângă punctul de control. Oricât de mult i-ar fi plăcut lui Ferus să fure nava lui Boba Fett, cealaltă era mai aproape. Alergară spre ea.

Focuri de blaster împroşcară brusc carcasa crucişătorului. Trupele de şoc se năpustiră asupra lor. Sabia lui Obi-Wan era un arc de lumină care dansa.

Ferus sări în cabina de pilotaj. Întoarse tunurile spre linia de soldați şi trase.

Obi-Wan sări în crucişător. Prin hangar, trecu o siluetă întunecată. Era Boba Fett, alergând spre Firespray. Ferus decolă, pornind spre cer. Jos, oraşul Ussa deveni un mic punct albastru. În câteva secunde, ieşiră din atmosferă şi ajunseră în spațiu.

— Trebuie să sărim în hiperspațiu. Este singura cale prin care îl putem pierde pe Fett, spuse Obi-Wan.

— Ştiu.

— Atâta timp cât rămâi pe planetă, Imperiul te va folosi pentru a-i amenința pe cetățeni. Odată ce vom pleca, s-ar putea să nu te mai poți întoarce pentru mult timp. Poate niciodată.

Ferus aruncă o privire înapoi spre Bellassa. Se gândi la tot ceea ce părăsea. Se gândi la Roan.

— Ştiu, spuse el din nou.

Capitolul 20

După ce intrară în hiperspațiu, nu au mai vorbiră o vreme. Ferus simți o durere enormă în inimă. Nu era un Bellassan nativ, dar adoptase acea lume. Era ca şi lumea lui natală. Îşi făcuse o viață acolo. Se simțea ca şi cum ar fi fost rupt în două.

Obi-Wan introduse coordonatele unui port spațial care orbita în jurul unei perechi de stele muribunde numite Gemenii Roşii. Imperiul nu se întindea atât de departe, cel puțin în ceea ce priveşte monitorizarea constantă. Verifică sistemele, dându-i timp lui Ferus să-şi revină.

Ferus ajunsese să-l cunoască pe Obi-Wan mai bine în decurs de două zile decât îl cunoscuse în toți anii petrecuți în Templul Jedi. Întotdeauna ştiuse că Obi-Wan avea curaj, dar îi văzuse şi sensibilitatea la emoții.

— Ce era cu Polis Massa? întrebă Ferus, rupând tăcerea. Păreai la fel de albastru ca un Twi'lek când am rostit numele.

Obi-Wan privi în adâncurile computerului navigațional. Strălucirea ecranului îl făcu să pară brusc hâd.

— Nu pot să-ți spun, zise el. Este vorba despre ceva... Informații pe care trebuie să le păstrez pentru mine. Dacă le dezvălui, te-aş putea pune în pericol, şi mai mult decât tine... ar putea pune în pericol ceea ce crezi tu. Obi-Wan se întoarse cu fața spre el. Nu e vorba de neîncredere. Am încredere în tine, Ferus. Dar mă întorc acolo unde mi-am făcut exilul. Dacă ai nevoie de mine, putem găsi o cale prin care să mă apelezi. Tu nu înțelegi asta, dar eu cred că viitorul galaxiei stă în capacitatea mea de a aştepta.

— În regulă, spuse Ferus. Aceasta este sarcina ta. Dar a mea este să localizez cât mai mulți Jedi pe care îi pot găsi. Trebuie să mai fie şi alții. Cei sensibili la Forță care au nevoie de ajutor. Jedii care s-au ascuns. Ştiu că sunt acolo. Îi voi găsi. Dacă pot stabili un loc sigur, putem fi pregătiți pentru ceea ce va urma.

— Un alt război?

— Este inevitabil. Mai ales de când mi-ai spus că Împăratul este un Sith.

— Un motiv în plus să aşteptăm. Obi-Wan suspină. Dar înainte să ne despărțim, vreau să te întreb ceva. Întotdeauna am bănuit că Anakin a jucat un rol în faptul că ai părăsit Ordinul Jedi.

— Toată lumea a jucat un rol, spuse Ferus, evitând întrebarea. Ce mai contează? Sunt cu toții morți acum.

Văzuse cât de greu îi era lui Obi-Wan să rostească numele lui Anakin. Probabil că îi era dor de ucenicul său. Ferus se întrebă cum murise Anakin, dar nu voia să întrebe. Nu voia să dezgroape o amintire dureroasă pentru Obi-Wan.

Şi nu voia să-i spună adevărata poveste a demisiei sale din Ordin. Cum bănuise că Anakin ascunsese în mod deliberat informații despre sabia lui Tru Veld, ştiind că aceasta va ceda în luptă. Din această cauză murise Darra Thel-Tanis. Cu toate astea, Ferus se simțise responsabil. Reparase sabia lui Tru şi ținuse secret acest lucru, o încălcare a regulilor dintre Maestru şi Padawan. Anakin ştiuse asta şi păstrase şi el secretul. Totul fusese cu mult timp în urmă. Greşeli făcute de băieți, de Padawani care visau să devină mari Maeştri Jedi.

Visurile au murit. Era atât de greu pentru Ferus să accepte că şi Ordinul Jedi murise. Nu voia să o creadă. Nu-şi permitea să o creadă. Va cerceta galaxia până îi va găsi pe fiecare dintre ei. Cauza lui fusese Bellassa. Acum era supraviețuirea galaxiei însăşi.

— Ar fi trebuit să-mi dau seama, spuse Obi-Wan. Ferus îşi dădu seama că încă se gândea la demisia lui Ferus din Ordin. Ar fi trebuit să pun mai multe întrebări. Ceva nu mi s-a părut în regulă în acel moment.

— Nu contează, spuse Ferus. Am plecat. A fost cel mai dificil lucru pe care a trebuit să-l fac vreodată, dar într-un fel mă bucur că s-a întâmplat.

— Încă eşti un Jedi, Ferus.

— Nu, spuse Ferus încet. Nu mai sunt. Nu voi mai putea fi niciodată cu adevărat un Jedi. Nu doar pentru că am părăsit Ordinul. Privi înapoi, în direcția Bellassei. Am ataşamente.

— Odată, a fost ceva ce mi-am dorit, ceva interzis de codul Jedi, spuse Obi-Wan. Qui-Gon mi-a spus ceva atunci. Mi-a spus că poate într-o altă galaxie lucrurile se vor schimba. Jedii se vor schimba. Iată schimbarea, Ferus. Şi cred că... în Noua Ordine, ataşamentele vor fi un punct forte. Poate că aşa va fi salvată galaxia. Aşa că da, eşti încă un Jedi.

Dintr-o dată, un cap cu părul albastru țepos ieşi dintr-un dulap de depozitare.

— Eşti un Jedi, Ferus? Şopârlă maimuță – asta e ceva galactic!

Ferus se ridică din scaun.

— Trever! Ce cauți aici?

Trever se strecură afară din spațiul mic şi căzu pe podeaua cabinei de pilotaj. Se ridică, ştergându-şi praful de pe salopetă.

— Ce te aşteptai să fac când s-au declanşat alarmele? M-am ascuns.

— Ştiai că ne vom îndrepta spre acest crucişător, spuse Obi-Wan cu severitate. Puteai să spui ceva înainte să sărim în hiperspațiu. De ce ai rămas ascuns?

— Am nevoie de o vacanță? spuse Trever.

— Grozav. Bucură-te de călătorie, spuse Ferus. Imediat ce aterizăm, te urc în primul transportor înapoi.

— Nu poți, spuse Trever. Am fost recunoscut la punctul de control. Au imaginea mea în banca de date. Mă vor arunca în închisoare. Probabil că mă vor executa pentru că te-am ajutat să evadezi. Zâmbi la expresia enervată a lui Ferus. Se pare că te-ai pricopsit cu mine.

— Cât de norocos poți să fii, spuse Ferus.

* * *

Aşadar, în ciuda eforturilor sale de a deveni un exilat, reuşise să devină din nou un Jedi. Obi-Wan se holbă la sabia sa de lumină. Ceva adânc se agita în el şi, pentru prima dată după mult, mult timp, nu era durere sau regret. Era un scop. Înțelegea acum, mai bine decât până atunci, că dreptatea se va ridica din nou. Nu putea prezice când sau cum, dar ştia că ființe precum Ferus vor face parte din ea. Când îi spusese lui Ferus că ataşamentele puteau fi o sursă de putere, vorbise şi pentru el însuşi. Ceea ce îl adusese de partea lui Ferus fusese mai mult decât o preocupare pentru Luke. Îl reconectase la ceva ce pierduse. Îşi petrecuse atâtea luni gândindu-se la cei morți. Visând la ei. Acum era timpul să se alăture celor vii.

De aceea era atât de important să aibă grijă de Luke. De aceea nu-şi putea pierde speranța, nu putea să şovăie. Tot ceea ce ştia dispăruse, iar când lucrurile se schimbau, nu se schimbau aşa cum îşi dorea el. Nu avea cum să recupereze tot ceea ce pierduse. Îşi dădea seama acum cât de mult din amărăciunea lui fusese legată de acea dorință simplă, copilărească – să aibă înapoi ceea ce iubise.

Ceea ce iubise dispăruse pentru totdeauna. Ce avea să vină nu putea vedea.

Ce trebuia să facă pentru a se înfăptui, avea să facă. Acum o va face mai mult decât din datorie. O va face cu inima.

Ieşiră din hiperspațiu în apropierea destinației lor. Gemenii Roşii erau ascunşi într-o nebuloasă densă şi fură nevoiți să folosească computerul navigațional pentru a-şi croi drum. Apoi, dintr-o dată, avură un reper vizual, o ceață roşiatică care părea o stea slabă. Obi-Wan transmise poziția lor către portul spațial şi fură autorizați să aterizeze. Ferus aduse cu grijă crucişătorul în zona de aterizare țintă şi apoi îl ghidă manual spre un loc de parcare.

Apoi se întinse.

— Mi-ar prinde bine o masă şi ceva odihnă, spuse el.

— Mă tem că va trebui să mai aştepți puțin pentru asta, spuse Obi-Wan.

Presimțirea şerpui prin Ferus. Urmări privirea lui Obi-Wan pe fereastra spre portul spațial aglomerat. La doar câțiva metri distanță era parcată nava de atac Firespray.

Boba Fett îi găsise.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

Începuturi...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată, care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor prin hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri, ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună din Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei, generaţii după generaţii, şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni să fie Cavaleri.

Prin strânsa ei coeziune, Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

Sith...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani Imperiul

lor avea să prospere şi să crească. În acest timp Cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici, dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor din Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar au fost permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştințe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăție şi îşi arogă titlul de prim Stăpân Întunecat al Sith. Kun şi alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați îi distrug printr-o masivă lovitură nimicitoare pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un Senator ambițios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență şi autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Cancelar al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma din partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Cancelar, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul Imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi ştiințe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic

şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată Guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă dintr-o singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinţe pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când Imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început, fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei Senatori planetari au înţeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale, în secret, răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi Senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mon Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului Senatorial şi socotea că, odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine, anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când Guvernatorul planetar Ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor, au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari atunci când a venit să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe Senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai Rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor Rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate prin toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi, desigur, nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor Imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea Senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala Imperială. Astfel, ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului

Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai bun la fonduri, aprovizionare şi armament, cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest *Tratat Corellian* a pus bazele Alianței care în scurtă vreme şi-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferință, l-a sfidat în mod fățiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie;

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moffi şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;

Ai ucis şi întemnițat milioane de persoane care nu au beneficiat de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi.

Noi, Alianța Rebelă, în numele şi cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intențiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ție şi forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie.

Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem chezăşie proprietățile, onoarea şi viețile noastre.”

Lumile din întreaga galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase şi specii au fost lăsate deoparte, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați şi întemnițați de Imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.